

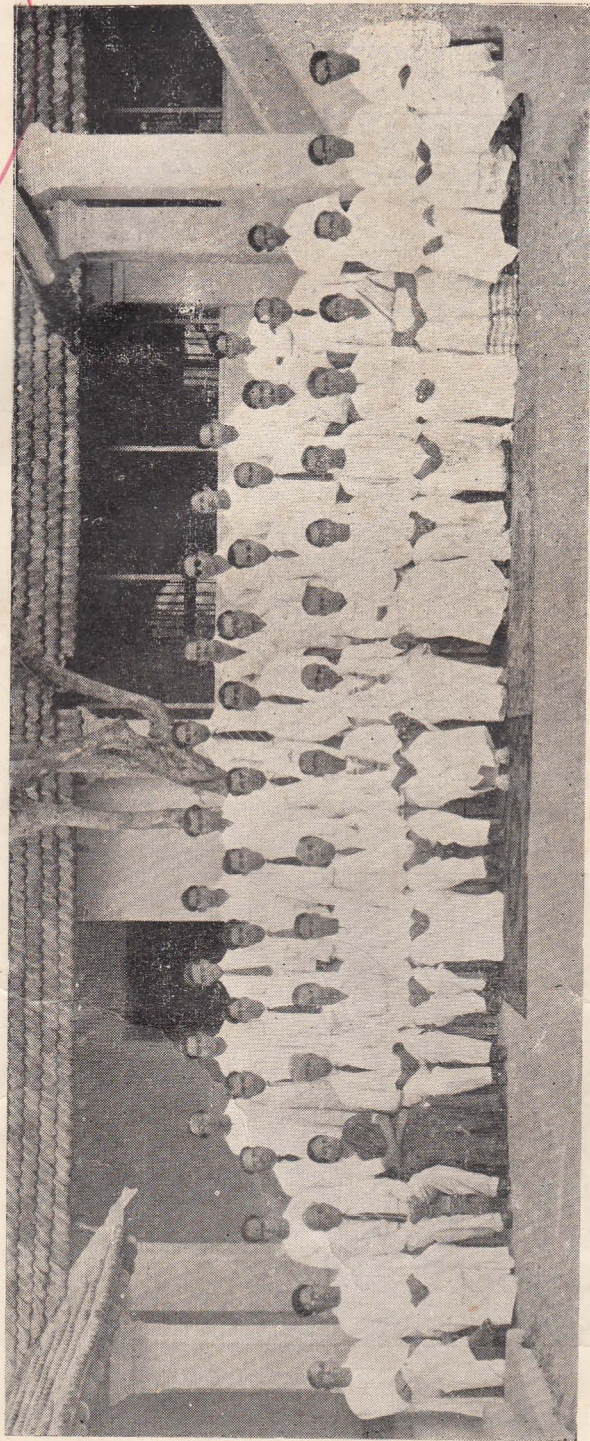
1960

Jaffna Hindu College
Centenary Celebration-1989-1990
Centenary Collections.

Donated By

Collected By *Mr. P. Kamalanathan*

Date: 10.05.1989 Principal *S. Manjula*

FAREWELL TO MESSRS M. MYLVAGANAM & M. SELVADURAI BY THE STAFF

Back Row (L. to R.):

Messrs V. Atputharatnam, V. Sivasubramaniam, K. Pathmanayagam, N. Somasundaram, S. Radhakrishnan, T. Sreenivasan, S. Muttucumaran, T. Senathirajah, B. Joseph, P. Rajendra & Pulavar T. Vadivelu.

Middle Row (L. to R.):

Messrs R. Kandiah (College Peon), T. Sivarajah, E. Mahadeva, M. Arumugasamy, P. S. Cumaraswamy, S. Ponnampalam, M. P. Selvaratnam, K. Arunasalam, E. S. Krishnaaswamy Iyer, V. Mahadevan, A. Karunakarar, S. Parameswaran, A. Thirunavukkarasu, & S. Subramaniam (Ground boy)

Sitting (L. to R.):

Messrs P. G. Narayana Iyer, K. Suppiah, V. Ramakrishnan, Mrs. P. Sivalingam, Messrs K. V. Mylvaganam, M. Karthigesean, S. Kanaganayagam, V. M. Asaipillai (Principal), M. Selvadurai, M. Mylvaganam, C. Sabaratnam (Vice-Principal), K. S. Mailvaganam, K. S. Subramaniam, A. Saravanamuttu, Mrs. M. Kanthasamy, Vidwan K. Karthigesu, Pandit K. Sellathurai & Mr. A. S. Kanagaratnam.

Mr. M. MYLVAGANAM
Teacher
1919 — 1960

Mr. M. SELVADURAI
Teacher
1929 — 1960

THE YOUNG HINDU

(THE JAFFNA HINDU COLLEGE STUDENTS' ANNUAL)

Vol. XX.

OCTOBER

1960.

EDITORIAL

Schools:

The hurly burly of the general election of July 1960 brought in its train astounding changes in Ceylon. "Ceylon's first and the world's only woman Prime Minister" assumed office with hopes of improving the lot of the masses and of putting to right the irreparable damage that had already been wrought. The speech from the throne at the state opening of Ceylon's new parliament revealed some of the changes that are going to take place in the near future. The most important aspect, the one that attracted public attention was the Governments' proposal to take-over the assisted schools. People are divided in their opinion about this; some appreciate it while others are disgruntled. In spite of many controversies, the take-over of schools which will result in the uniformity of national education gains general acceptance and support.

The main opposition to this proposal has come from certain religious bodies. They are of opinion

that the nationalization of schools will never provide education with a religious background and that it will be a threat to democracy. But it should be realized that in an independent country like Ceylon where democracy prevails, no government can suppress any religious organization. Besides, the government during the course of the throne speech gave the assurance that there would be no discrimination on the ground of a person's religion and that freedom of conscience and worship would be guaranteed to all regardless of caste and creed.

It is true that the standard of education is relatively higher in most assisted schools than in government schools and hence more students join the former. This is because of the intense competition that exists among assisted schools regarding education. Although several assisted schools suffer from the inadequate supply of laboratory materials and other essential facilities and also from lack of good libraries, they have been able to maintain a higher standard of edu.

cation. The 'state take-over' will benefit all such schools as well.

Press:

The Ceylon Government's proposal to control the two major groups of the press has come as a rude shock not only to the people of Ceylon but also to the world at large. Most foreign countries, in which the fourth estate plays a vital part, have expressed their opinions on this matter with great force and clarity. Their main criticism is that the government's daring declaration in regard to the press is a major threat to democracy since the freedom of speech or discussion is the very live-wire of democracy. Although there are various instruments which mould public opinion, they are not easily accessible to the common man. The press is the priceless instrument to which even a poor man can have easy access.

It was conspicuous that, during the recent elections, the two main groups of newspapers showed a partial attitude towards one party and that their views were contrary to those held by the politicians who succeeded to power. But in a democracy where opinions of all shades are tolerated, it is the first duty of any government to forget the animosity of the elections as soon as they are over. What is democracy when freedom of expression is subject to government control? Is not the desire to

criticize a government the democratic right of the people?

Well, if the government wants to start a press, let it do so by all means, even at the cost of providing import facilities and financial aid to the new press which it proposes to establish. But let it not tamper with the rights of the people.

We know that, in the so-called totalitarian countries, the press is controlled by the government, and that there is no freedom of expression. In the democratic countries on the other hand, although there have been similar tendencies, the people are so vigilant that they have been able to check them. Let us hope that Ceylon, which has been the envy and pattern of modern democracies in the East, will give up this idea of a controlled press.

English:

The standard of English in schools has nowadays deteriorated to such an extent that complaints have cropped up even from the University of London. When English was the medium of education in Ceylon, the Ceylonese studied this world language with great enthusiasm. Hence they became capable of reading, writing, speaking and thinking in English; they even dreamed in English! But after Ceylon graduated into independence and the Swabhasa became

the media of instruction, the standard of English has deteriorated gradually and reached a point when most of the school going generation have given up interest in the study of English. Since the medium of instruction nowadays is the mother tongue of the pupil, he does not grasp the substance of his subjects without the background knowledge of English, for most of the text-books are in English. In dealing with Science subjects there arise the

difficulties of translating the technical terms. But these difficulties can be overcome by the students if they study English as a compulsory second language. The study of English, an international language and a language of technology and science, will not do any harm to the people of an independent country, if it is maintained as second compulsory language, next to the pupil's own mother tongue.

— — — — —
" A man should read just as inclination
leads him, for what he reads as a task
will do him little good "

—Samuel Johnson

— — — — —
(Does this hold good for schoolboys and
their texts? —Ed.)

AN APOLOGY:

The response to our appeal for contributions was very encouraging. We regret that a number of articles had to be rejected owing to pressure of space.

—The Editor.

End to Monopoly ?

During the July elections Times group and the Lake House group of newspapers attacked the present government party in order to bring U. N. P. into power. The cartoons in the 'Ceylon Observer' topped everything in this matter. Such vulgar cartoons were bound to hurt the feelings of any right-thinking man, irrespective of party. The angered S. L. F. P., now that it is in power, proposes to control the press.

The main reason put forward by the government is that it wishes to put an end to the monopoly of the press. At present the people who are anxious to know what is happening in Ceylon are compelled to read the news which these two groups at present give. If these two groups are neutral this is, of course, justifiable to a certain extent. But, as it is, it is clear that these groups support a certain party, the recent election being a case in point. This shows that democratic Ceylon is suffering from a monopoly. Putting an end to this monopoly is the duty of a socialist government.

The government assures us that, after breaking up this monopoly, it is not itself going to run the press. It says a broad-based corporation will be set up to take charge of the press and that the people will be given the opportunity of holding the major shares. This will elimi-

nate government domination and make it possible for the people to know what is actually happening in the country.

To those who say that, "freedom of expression, which is one of the fundamental rights of a democratic country, will be suppressed by this take over", it gives this answer. The government will not bring in a law to compel the people of the country to read only the newspapers which will be run by the proposed corporation. The right of any individual to run a newspaper will not be abolished.

But, the end of one monopoly may lead to another monopoly. What is the guarantee that the shares other than those the government will hold will be bought by those who belong to the opposition? It may well happen that the major shares will be held by the government and its supporters. In that case, no matter what views the corporation has, it has to go by the decision of the major group namely S. L. F. P.

It is evident from the last general elections that the people of this country did not mind to what the two groups said. They had, as they still have, other sources of news. Where have the radio receivers and papers other than those of these two groups gone?

Though they were guided to go along the wrong the path, the people of the country did not follow it. So, if any one offers to guide them along the correct path they would be glad to follow it. So why does not the government do it by starting a newspaper?

When there are many other ways of breaking the monopoly of the press why should the government give room for criticism even by foreigners? The government can appoint a commission to consider this take-over. It can support those

who start new newspapers and control those who run more than one newspaper.

The only object of the new government which is criticised even by neutral newspapers abroad is the control over the press. The government may secure sufficient support in the House of Representatives and in the Senate and even the Governor-General's assent. But is it not better for the government to reconsider this proposal?

S. Mohanasundaram,
H. S. C. II 'A'

The Press Gag

In a democratic country no institution is more essential than an independent and fearless press. To try to gag the press of a country and silence its useful activities is not only a great mistake but also a great obstruction to progress. The free press all over the world has strongly criticised the move towards state monopoly of the press in Ceylon, and the personal appeal made by Lord Altrincham, peer and journalist, to our Prime Minister cannot be ignored.

The fundamental aspect of democracy is the right of the individual to free speech. Hitherto, we have enjoyed the privilege of expressing criticism against governments through the medium of the

press. With the nationalisation of the press will go our cherished freedom.

The vitality of civil and political institutions in civilized society is dependent on free and open discussion. For all those who desire to live a free and independent life under a democratic government, this press gag is definitely a bitter pill. There is no democracy if one is no longer able to speak out what he thinks. If the newspapers are nationalised, the editors will have to publish material only according to the government's view. This will ultimately lead to the suppression of other parties as well as individuals, and the journals will become nothing more than a propa-

ganda machine run by the Information Department.

The press is an instrument which could have been used to bring about communal understanding and harmony. But unfortunately in Ceylon the papers were deliberately used to bring about communal distrust and antagonism. The Ceylon press has always supported the capitalists and thus encouraged the colonial system of education and administration. During the recent elections the important newspapers deliberately slanted their news reports so as to turn every individual in favour of the party that they themselves supported. They gave greater prominence to the personal attacks made by capitalist leaders and comparatively little to the replies of the socialist leaders. The grievances of the minorities were exaggerated, but the majority community was not given the same latitude. Cartoonists, leader writers and others worked round the clock to win the support of the people for the capitalist party.

Nevertheless, the ruling party must not abuse its power to wreak vengeance on the press. Every step taken by the government, to modify the social pattern is welcome, but the press gag is not a progressive step. It endangers the freedom of peace-loving people. Rather, the government should enact and implement laws to check the press without violating its freedom. As things are, the measures taken by the government are being criticised by the press all over the world.

It is our fervent hope that saner counsel will soon prevail and all our indispensable freedoms will remain intact under the new dispensation which intends to pursue a socialist democratic policy. It will be very difficult to save democracy when it starts to limp because of a deformity brought upon itself by its own act. All concerned—the government, the press and the public—should not forget these maxim: "News is sacred, comment is free."

C. Packiarajah,
H. S. C. II 'C'

"After three days without reading, talk
becomes flavourless"

Chinese Proverb.

The Control of the Press in Ceylon

The announcement made by the new government of Ceylon regarding the take-over of the Press has raised a hornet's nest not only in Ceylon, but all over the world. Mrs. Bandaranaike's government proposes to take action to control the Lake House group of papers and the Times of Ceylon papers through a corporation in which no single person or group could have monopolistic control. The paper which wield the greatest influence among the general public are The Daily News, The Observer, The Times of Ceylon, The Thinakaran and two other Sinhalese papers, These are the papers which the government has decided to take over.

These papers, during the Parliamentary General Elections of March and July carried on a malicious and lying propaganda against all parties except the United National Party. They built up Mr. Dudley Senanayake as a national hero. They sowed the seeds of communalism. They carried out an evil propaganda that the Sri Lanka Freedom Party was trying to betray the country and sell Ceylon to the Federal Party. The parties that were greatly affected by the malicious campaign were the Sri Lanka Freedom Party, Lanka Sama Samaja Party, Communist Party and the Federal Party. These newspapers attacked the leaders of these parties day after day. They published unworthy cartoons and

criticised them. They tried to whip up communal disharmony and racialism.

They did not stop here. They even charged the Russian Ambassador with conspiracy to create chaos in Ceylon. They spread a tale that the L. S. S. P. leaders were prepared to sell Ceylon to Russia and therefore they had conspired with Mr. Yakovlev during a dinner at the envoy's residence. They tried to throw dust in the eyes of the public and to make them believe that the L. S. S. P. and the C. P. which had entered into a no contest pact with the S. L. F. P. were traitors of the nation. Secondly they tried to spoil the good relations that existed between the Soviet Union and Ceylon. The capitalist press, therefore, worked hard to cut the link between Socialist Russia and Ceylon.

The capitalists and the United Nefarious (National) Party leaders bribed hooligans to stage demonstrations in front of the Soviet embassy. They hired thugs to assist them. They took photographs of these demonstrations and published them on the front pages of their papers along with banner headlines. They printed slogans like "Yakovlev! Go back!" in very large letters and posted them in the main streets of Colombo city.

They worked day in and day out, without rest, to create misunderstanding between the Sinhalese and the Tamil communities. They conducted false propaganda that the Federal Party of Ceylon had made an agreement with the Thiravida Munnetta Kalagam of India in order to establish a Tamil Nad extending from South India to the Northern and Eastern parts of Ceylon. They supported the predictions made by the communal giants of Ceylon that the entire Sinhalese community would be sold as slaves to the "Kandiah" and "Suppiah" of Ceylon if the S. L. F. P. came to power.

There are some narrow minded eccentrics who condemn the government's proposal to take-over the press. They say that the government is causing a great harm to the freedom of the press. They argue that these acts of the government would sound the death-knell of democracy. They aver that this act of the government to pay the press in its own coin is like flogging a dead horse. They are of opinion that the control of the press would end in the control of the liberty of the individual and would give birth to a dictatorship.

The world press is very wild about the control of their counterpart in Ceylon unmindful of the fact that the latter have descended to the lowest depths of the journalism.

The country fully backs the government's policy of breaking this monopoly of the press barons, who have so unashamedly used their power against national interests. Democracy will be killed in Ceylon if an anti-national press is permitted to continue its monopoly. Every democratic country has anti-monopolistic laws, and it is time that we also control this press monopoly. Anti-monopolistic legislation is the best guarantee of freedom and democracy. As long as this press monopoly continues, there cannot be any freedom of the press. The common man's right to express an opinion will remain only a theoretical right as long as his opinions are blacked out whenever the press owners do not like them. The country is grateful to the government for a policy that promise to permit the free expression of opinion to the common man—a right controlled today by the monopolists of Lake House.

K. Indrakumar,
G. C. E. 'B'

"When success turns a person's head, he is facing failure."

A Holiday from Home

One day I thought of running away from home. It would be a change. I took forty rupees from my fathers purse. I got up from my bed early in the morning and bolted. I caught the morning "Yal-devi" and travelled to Colombo. I had to spend ten rupees on the ticket. I spent five rupees in the train and arrived at Colombo fort by noon.

I had my lunch at a hotel. Then I went to see the Colombo town. That night I slept on the verandah of a big rest house. I was so tired that I was fast asleep in a moment. At midnight the watcher of the rest house found me sleeping there and kicked me with his foot and scolded me in Sinhalese. Fortunately, I didn't understand him though I went out to look for another place to lay my head.

Two days after this, all my money was gone and I was very hungry. So I started searching for work. At last after much trouble I managed to get the friendship of a newspaper agent. I had to sell newspapers on the roads of the city everyday. The agent gave me only two cents for selling one paper. So I had to work very hard.

One day, I saw my photograph in a corner of the newspaper and

below that it was written that my father was ready to give a reward of a hundred rupees to the person who could take me to him or give information about my whereabouts.

I was happy to know that my father was very anxious to find me. I had already stolen fifty rupees from his purse. So I didn't want to make him spend a hundred rupees more. I thought of going back home. But I was ashamed to face the people there. I was afraid that my friends and brothers would make fun of me. So I sent a telegram to my father, "Meet your son at Maradana railway station" and signed it.

On the following day I went to sell the papers at the station. The train arrived at the station. I saw my father getting down from a compartment. I went near him and shouted, "Newspapers fifteen cents each!" He came near me, picked the papers from me and threw them away. He pulled me inside the waiting room and sat on a chair. He gave me a terrible stare and I started crying. That evening we took train to Jaffna. My adventures had cost my father about Rs. 25/- besides the fifty I had stolen.

K. Dhayananthan,
G. C. E. 'B'

On the Ocean Bed

One morning Raju and I saw an atomic submarine. It had just surfaced near the Trinco harbour, when we happened to be walking on the beach. The captain invited us in and asked us whether we would care to have a ride in the sub. We were a little afraid, still we said we would like to.

After warming up the engine the captain ordered the sub to dive and in a moment it was roaring down 200 ft. under the sea. Raju and I were somewhat frightened, but we were very glad to see the wonders of the submarine world.

Many twinkling star-like fishes and rays passed by. We enjoyed the scenery on the sea bed, and our captain told us that we were 700 ft. below sea-level.

Suddenly we saw a huge building-like structure. I believe in mermaids and therefore I thought that it was a palace where mermaids lived, but Raju was quick to ask the captain what it was. "It is the wreck of an old ship", he said. "It must have happened long ago."

We might find the name and learn a bit of history; we peered in the dim-light and read "Hispaniola" written in big letters on the bow. In a flash we remembered Jim Hawkins and the great Silver, and

all that we have been reading since we came into this class three years ago.

Suddenly the sub stopped by the side of the wreck. The sub neither ascended nor moved. We thought that the captain had stopped the sub for some reason. When we turned to look, the captain was not by our side, so we ran to the engine-room. There we found the captain and asked him why the engine had stopped. He said that the engine had failed. Raju and I stared at each other.

Sweat was streaming down the captain's face. The captain and the cleaner were meddling with the switches not knowing what the trouble was. After an hour's time the captain opened his arms and said, "Well I am dashed if I know what is wrong with the old girl." It didn't need much intelligence to see what he meant by the old girl. At once tears came into my eyes and I couldn't stop them. At that time I thought about my parents and friends.

Raju asked the captain whether we would be short of oxygen. The captain took us up to a room and showed us some plants. These plants have the power of giving oxygen in the presence of light. This plant chlorella gets the light

from a bulb with the help of battery current.

The ship was under the sea for about two days. On the third day the cleaner saw a piece of wire hanging from the engine. Accidentally the cleaner touched that wire with another piece of wire and with a great sound the sub began to come

to life and in a moment we were on the sea level. We arrived at the harbour, a few minutes later. I told the story to my parents and brothers and I can never forget this incident.

M. Parameswaran
G. C. E. 'B'

How I became A Day Scholar

For a long time I had been asking my parents to make me a day scholar. They had put me off with all sorts of excuses. So I decided to persuade them.

At the beginning of the year I went to the hostel. On the first week end I got permission from the warden to go my uncle's house. On that Saturday I told my uncle that I was going to pay the boarding fees and got Rs. 125/- from him. Sometimes I borrow, and my father pays my uncle afterwards.

From there I went to the bus stand and took a bus to Keerimalai. I spent that afternoon at Keerimalai with my friends. We had a sea bath and took our lunch at a hotel at K. K. S. My friends asked me to spend all the money. But I was wise. I spent only about Rs. 15/- After lunch my friends left me.

I did not want to go home. In the meantime my uncle had gone to the hostel and asked the warden whether I had come. He told him that on the previous day I had left the hostel. My uncle told him that I had left home in the morning to pay my fees. My uncle was now anxious and hurried to the police and gave them a description of myself. The police had announced it over the radio.

All that evening I had spent at Keerimalai. That night when I was going to take my dinner at a hotel, I heard the radio announcing about my disappearance. Fortunately, there was no mention about the money. I was surprised. Then I decided to go home. On my way to the bus halt two police constables came and stopped me. They put me into a van and took me to the K. K. S. police station. There the

police inspector asked me some questions and detained me. Then he informed my uncle. At about 10 p.m. my uncle came and took me home. When I went home neither my uncle nor my aunty asked me any question. Next

week my uncle arranged for me to be a day scholar. It had cost him less than Rs. 25/- and my father duly paid that debt.

C. Balakumar,
Prep. G. C. E. 'B'

Lenin and A Little Boy

A little boy heard that Lenin was living in his village. Many people had heard of Lenin. He was the leader of the poor people. He built the first socialist state in Russia.

The boy wanted very much to meet Lenin.

One morning, he went in search of Lenin's house. He was very happy to think that he was going to meet Lenin.

He saw an old short man sitting on a bench by the side of the road. The old man called the boy. He asked him to sit by the side. The boy told the old man that he was going to see Lenin. There was no change on the man's face. The old man asked him a number of ques-

tions about his parents his studies and village life. He encouraged the boy to study hard and work for the good of his village people. When the man had said this he went away.

Suddenly the boy remembered his mission. He asked a passing pedestrian to show the way to Lenin's house. The pedestrian laughed "Why, young man, you were just now taking to Lenin!"

The boy did not wait there. He ran in the direction in which Lenin had gone, as fast as he could but Lenin had disappeared. The boy was disappointed.

V. Gopal Sangarapillai,
Prep. G C. E 'A'

"Judging others is a dangerous thing; not so much because you may make mistakes about them but because you may be revealing the truth about yourself."

A Street Accident

It was one evening that I wanted to go to town where I could be amused by seeing the heavy traffic. That evening the sun was so wonderful to look at, that everybody who saw it could admire its beauty.

I was going along the K-K S. Road from the Hindu College Hostel. As I was approaching the junction near the Manohara Theatre, I saw a car coming towards the junction. It was coming from the opposite direction. It was coming very fast at a distance of about 50 yards from the junction. Before I could reach the junction the car was at the junction. Alas! there was a big noise. The car had knocked down a cyclist who, too, was riding fast from the other direction.

I was very anxious to see what had happened. So I went to the junction. The cyclist was very

badly injured, and he was bleeding. I could not bear to see the pitiful sight. Many people had collected there. I found out from them the details of the incident. The driver of the car seemed to have taken liquor. The crowd blamed the driver. The driver was shivering and he could hardly speak.

Then the driver summoned courage and with tears rolling down his cheeks he gave first-aid to the fallen cyclist. Later he took the cyclist in his car to the hospital.

The crowd that stood at the junction was surprised at the action of the driver. They praised him for his kind and courageous deed, and then dispersed. What struck me was the mob-mentality of the crowd at first. Then I proceeded on my journey.

M. Sri Sivasangaranathan
Form III C'

A Street Fight

A man was riding his bicycle to the market. On his way another man crossed the road suddenly. The cycle hit the man and both of them fell on the road. They did not hurt themselves. But they had a great deal of pain. The man

scolded the cyclist. And the cyclist blamed the man. They used hard words. The cyclist got angry and gave a blow to the man. The man gave a kick to the cyclist and he fell on the ground. At that time a policeman came by that way. He

took them to the Police Station. All the people in the market crowded there. When the policeman took them to the Police Station the crowd disappeared. I do not know what happened afterwards, but it was a very interesting incident in my life.

S. Sathiyapalan,
Form III 'D'.

Caught in A Smuggler's Cave

"Oh, how glorious is the weather", said Gopal to Rahman and Govind. They were on a picnic. They had brought their food along. They went up hill and down dale towards the seaside. The trees swayed in the breeze. As they went ashore Govind spotted a cave.

They went into the cave and it was very dark. "Stand still!" ordered a voice. All three were so frightened that they were shivering from head to toe. Three men closed in on them.

"Go ahead," said a man who appeared to be in command.

They went a few yards and then the cave widened. They saw that the cave was made of cement. It was built into small rooms. "You are going to be prisoners and perhaps you will be spirited to a foreign country where you will be sold as slaves", said one of the men.

They locked up the boys in one of the rooms. In the room were piles of opium, stacks of

cigarettes, fountain pens, rolls of wire, and very costly watches. The boys racked their brains for an idea to escape.

At last Govind had a brain-wave. Govind asked Gopal for a paper. Rahman had it. He gave it to Govind. Govind took the paper and opened out the middle double sheet. He slid it carefully under the door leaving only a small corner on his side. He took a roll of wire which was one of the numerous things in the room. He straightened it. He inserted it into the keyhole. He began delicately to work at the key. He prodded and jiggled it. The key slid out and fell with a thud on the other side of door. Gopal drew the sheet of paper and the key came with it. With joy he opened the door. They went cautiously out of the cave. They were in luck as none of the smugglers was there.

They went to the next town and reported to the police. The inspector rounded up his men and then set off for the cave. The

three boys were told to stay back because there was sure to be gunfight. The inspector laid an ambush and then waited. They had not long to wait. The smugglers came in a speedboat. As the smugglers approached the cave, one of the smugglers spotted a policeman. The smugglers took out their guns and fired at the hidden policeman. The fire was returned. There was a sharp exchange of gun fire. The smugglers showed some

fine resistance but at last they were overpowered.

One of the smugglers was an escaped convict. There was a reward of 50,000 rupees for information leading to his arrest. The three shared the money among themselves. Thanks to Govind's brain-wave, they became rich.

P. Tharmaratnam,
Form I 'C'

My Trip to Iranamadu

We went to Iranamadu on a Sunday at seven o'clock in the morning. Third form boys also came with us. We went by van and two cars. We were singing songs all along the way and were happy. We had our break-fast at Paranthan. After break-fast we went to see the salt factory. Mr. Radhakrishnam explained how salt was made. Then we all went to the van and started on our journey to the soda factory. It was a very hot day and we all were very thirsty. When we reached the factory we waited outside for sometime, and we were very very thirsty. My friends and I asked the gatekeeper to show us the water tap. He showed us the water tap. And we all drank water. Then our master asked us to get into

the factory. We all went in by a line; we climbed up the stairs and saw everything in the factory.

We stopped at the Murikandi temple for a short time. And then proceeded to Iranamadu. There we saw the huge tank. All of us were very hungry. We had our lunch at Murikandi. After that we went to the Thalayadi beach and had a bath. We swam and were very happy. Then we went to Paranthan again for tea. There we saw a man having a monkey. It showed us a number of tricks. After that we returned to our school at about five in the evening.

R. Sri Ramanathan
Form I 'A'

Our College

The name of our college is affna Hindu College. The college is at Vannarponnai. Our Principal is Mr. V. M. Asaipillai. It is a boys' school. There are fifty teachers in the college. There are classes from the fourth standard up to the H. S. C. The playground is near the college. There are a beautiful garden and

a workshop in the college. The college has a new building. It is the Jubilee block. In the Jubilee block is the Cumaraswamy Hall. 1300 students are studying in our college.

K. Amirthanandan,
Form I 'A'

Our School Fun-Fair

Our school fun-fair began on April 2nd 1960. I went to the fun-fair on all the days. On the first day, Sir Cyril de Zoysa opened the fun-fair. Many people came to the fun-fair. I had many rides in the

merry-go-round, the aeroplane swing and kiddies' merry-go-round. Many people saw the well-of-death. Our fun-fair ended on first of May 1960.

S. Thayakaran,
Form I 'A'

My Birthday

Yesterday was my birthday. My father gave me a bicycle and my mother gave me ten rupees. I was very happy yesterday. My friends came to my house. I gave them tea and we all played after-

wards. They danced the baila also. Then I took the a to the sea. There we swam some time.

K. Satkunanathan,
Form I 'C'

Tom

My pet is an Alsatian. His name is Tom. He understands English. I say to him, "Tom come here". He comes to my table at once.

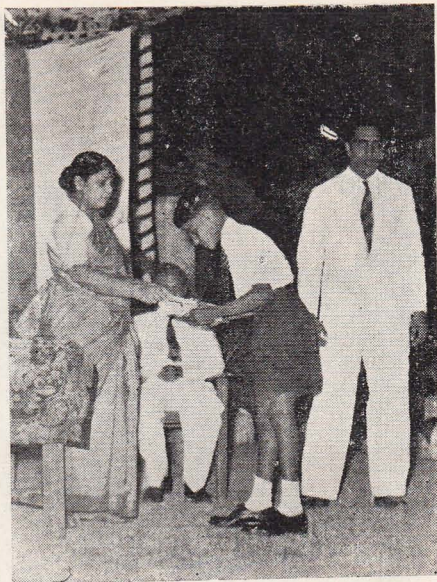
said, "Tom, please take the ball" Tom ran into the tank. He swam to the ball. He took it in his mouth and brought it to me. I said, "Thank you, Tom".

One day, I went to the Neera-viadi Tank. Tom came behind me. I threw a ball into the water, and

S. Ariaratnam,
Form I 'C'

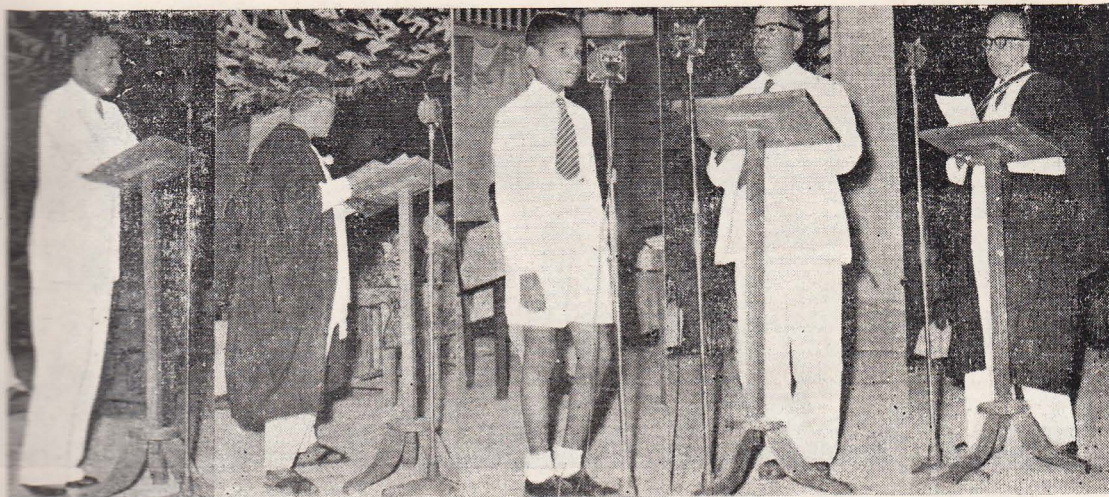
PRIZE-DAY 25-9-1960

She gave away the Prizes

Mrs. Sri Kantha

They Spoke

The Asst. Secy. O. B. A., proposing the vote of thanks	The Vice-Principal, reading the list of prize-winners	Mas. P. Tharma- ratnam, making his welcome speech	Mr. M. Sri Kantha, delivering his address	The Principal, reading the prize-day report
--	---	---	---	---

PRIZE-DAY 25-9-1960

"They Sang"

"They Listened"

[The Annual Prize-Giving was held on September 25, 1960. Mr. M. Sri Khanta, O. B. E., Government Agent, Jaffna District, was the Chief Guest. Mrs. Sri Khanta gave away the Prizes. We are publishing in this issue (a) The Prize-Day Report (b) A Summary of the Chief Guest's speech, and (c) The List of Prize-winners.]

Prize-Day Report

Mr. & Mrs. Srikhanta, Ladies and Gentlemen,

Let me, on behalf of the staff and students of the Jaffna Hindu College, welcome you all to our Prize-Giving this evening. We deeply appreciate your coming here in response to our invitation. To all of you, our friends, old boys, well-wishers and parents of our pupils, we tender our cordial thanks.

To Mr. and Mrs. Srikhanta we owe a special word of welcome and thanks. This is not the first occasion when they have honoured the Jaffna Hindu College with their presence. Hardly a function has taken place here, since you, Sir, came over to Jaffna as administrative chief of the district, that has not been graced by you. Your association with the Jaffna Hindu College started many years ago, when you were enrolled as a pupil of this school. We are glad and proud that this early association with this centre of Hindu learning and culture, and the training you have received here as a student, have borne such rich and abundant fruit in service to your country and your people, car-

ried out fearlessly, impartially and with distinction.

Madam, though we cannot claim you as one of our old pupils, the ties that bind us to the Kasturiar family are long and enduring. Your forbears has contributed as much to the preservation of Ayurvedic lore as the Jaffna Hindu College has to the preservation of Hindu culture. The people of Jaffna, and particularly the people of Vannarponnai, still remember with affectionate gratitude your esteemed father's noble dedication to a life of healing and mercy. Your coming here today to confer a kindly courtesy on our children is only an extension of your family's well-known and lofty traditions. We thank you for this gracious gesture.

Today, on the eve of the takeover, at what may possibly be the last prize-giving under denominational aegis, I, as the head of the country's oldest Hindu institution, rich in Hindu traditions, and as a teacher of long experience, may perhaps be expected to comment

on this transfer of schools from private to public control.

Though it must be admitted that a clear statement as to what exactly the phrase "national system of education" means, has not yet been given, teachers and parents in rural areas generally have welcomed the government's policy. It is for the government to win the complete co-operation of the teachers, on whom devolves the responsibility of actually working it in the class-room, by means of an administrative set-up where teachers' experience, advice and specialist knowledge can easily influence government decisions and be shared by the officers of the department.

The rural schools in Ceylon have not been given the same attention by the private sector as the urban schools. Their standards are low. Private resources are insufficient to provide these schools with modern facilities like good school buildings, playgrounds, libraries and laboratories, with the result that rich parents have sought to educate their children in the better urban schools. This diversion of talent, wealth and even interest, from the rural school has further impoverished the rural schools and deprived the poor rural children of good education. The rural parent believes that the take-over will reset the scales more justly and equalize educational opportunities throughout the land. It would thus seem that the take-over of

the smaller schools might be of benefit to the rural population.

One cannot, however, help wondering whether, under state control, all our big urban schools could continue to keep the high standards which they have built up through the years, thanks to the various religious and other bodies and philanthropic individuals. Would they be free to develop, unhampered by the official restrictions which one sometimes associates with government control? If the government does take-over the big schools too, would the leaders of denominational bodies be allowed to contribute their long experience of school management to the new system, thus preventing any possible deterioration of standards?

I may here be permitted to utter a word of warning. If government control means bureaucratic control, then that will be the end of efficient education. Centralization and government resources may give uniform facilities, but efficiency can come only with the direct and enthusiastic partnership of the religious leaders, the parents, the teachers and the other people of the school area in the administration of a school. This has been the experience of every country in the world that has successfully built up an efficient system of education.

* * *

Ban on Appointments

In my report last year reference was made to the difficulties we were experiencing because of the sudden decision of the Education Department to restrict the appointment of graduate teachers. Our difficulties have been further increased this year by a recent departmental circular prohibiting the appointment of any teacher at all. It is difficult to see how the department expects us to carry out our work efficiently under such restrictions. Particularly in a big school like ours, it is hard to keep up standards with such restraints on our freedom to fill vacancies. We trust that these restrictions are only temporary and will be withdrawn early.

* * *

Accommodation

We regret to have to confess that we are unable to report that we have sufficient accommodation to take in all the students that apply for admission. Our number on roll today is about 1300. It certainly is not pleasant to have to turn away students seeking admission to a school; and we have strained all our resources to find extra accommodation for as many as we could.

* * *

The Science Block

Last year I mentioned that the foundation had been laid for the

building of a Science Block with a view to starting degree classes. The work on the project is proceeding. I cannot sufficiently thank the O. B. A. for the financial and other assistance we have received for the work so far completed, and Mr. K. S. Subramaniam for the supervisory duties he has undertaken at the construction site. On the initiative of the Executive Committee of the O. B. A. and the staff of the College, a Fun Fair and Educational Exhibition was organized in April to collect funds for this new block.

* * *

Fun Fair and Educational Exhibition

The Fun Fair and Educational Exhibition was a great success. Special mention must be made of the part played by our students in successfully carrying out the various programs which had been planned. Their services in the Fun Fair grounds were indispensable. But in particular, the successful organization of the Educational Exhibition was largely due to the skill and initiative of our students in the secondary section. Under the direction of their teachers they produced hundreds of exhibits, some of them remarkable in conception and execution. Every branch of study in the Sciences and the Arts was represented and every type of talent found some outlet for expression. The exhibition opened our eyes and those of our visitors to the latent abilities of our young men. It is a matter for regret that

the curriculum which we have to follow, does not provide sufficient scope for the free play of all their innate abilities. Without their initiative, inventiveness and organizational ability we could not have produced such a variety of exhibits of educational value. I am really proud to make this public acknowledgement of their service to the College.

The College is very grateful to the Executive Committee of the O. B. A. for the time and energy they had spent in organizing the Fun Fair. It was a month of exacting work under considerable personal inconvenience, and many of our officials worked without rest to make a success of it. I should make special mention of our Manager, T. Muttusamipillai, who officiated as President, and Messrs. S. Srinivasan, Secretary of the O. B. A., and K. V. Mylvaganam of our staff who were Joint-Secretaries; there were a host of other friends and well-wishers who also helped, and the members of our staff. All their services are gratefully acknowledged.

The O. B. A.

The Annual Reunion and Dinner of the O. B. A. was held early this year, and the usual enthusiasm prevailed. His Excellency Bernard Gufler, Ambassador of the U. S. in Ceylon, and Mrs. Gufler were chief guests at the dinner, which was attended by a number of distinguished guests and old boys.

Religion:

In keeping with our traditions, religious instruction and observances find an important place in our curriculum and school organization. Religion is taught as a class subject throughout the school and morning worship is held daily. Several extra-curricular, religious activities are organized by the Y. M. H. A., which functions under the guidance of Mr. M. Mylvaganam of our staff, whose interest in religious matters has never flagged during a long period of service at the Jaffna Hindu College. His devotion to his religion has earned for him the esteem and affection of Hindu students and parents. On Guru Pooja days the children assemble for worship and men of learning and saintliness are invited to talk to them on the Hindu scriptures. Mr. Mylvaganam also organizes the ceremonies on Saraswathy Pooja Day, and an annual pilgrimage to Thirukettheesvaram.

Cadets

Our Cadets attended camp as usual. Lt. S. Parameswaran, till last year in sole charge of the Senior and Junior Cadets, now shares the responsibility with Mr. N. Somasundaram, who has been appointed as Cadet Master for the Junior Cadets

We are glad to report that one of our Cadets, Mas. K. Natkunasingham has been appointed Regimental Sergeant Major, 3rd Battalion, Ceylon Cadet Corps.

The Scouts

The present strength of the Scout troop is 39. They have had a year of considerable activity. They organized a camp at Anai-cottai, and later the patrol leaders and their seconds attended a camp organized by the District Commissioner at Kaitadi. The services of our troop were made available at several public and educational functions during the year, including an Exhibition of Soviet Children's Art at the Public Library and the Nallur Festival. I am sure that much of their keenness is due to the new spirit being infused into the troop by the Scout Master, Mr. T. Sivarajah and his assistant, Mr. V. Sivasubramaniam. The Scouts will be participating in the Annual Rally due to be held next month.

* * *

Societies

The Y. M. H. A., as mentioned earlier, is actively catering to the religious needs of our pupils. The Science Association has been functioning as usual with lively activity, and talks on topics of scientific interest and discussions are organized every term. The Historical and Civic Association has similar activities organized, and meets once a week. The Naturalists Club and the Film Club continue to function with the same interest as before. This year another Student Association, The Geographical Society, has been formed with Mr. V. Mahadevan as Senior President. This is a welcome

addition to the number of extra-curricular associations that we have fostered here, and we wish the new association a successful and useful period of activity

* * *

The Hostel

We have 250 students in the Hostel today. Thanks to the Warden, Mr. K. S. Subramaniam and his able Asst. Mr. K. Namasivayam, we have been able to keep up our old standards in discipline and facilities. The Hostel premises and workers were commandeered by the Fun Fair organizers for the duration of their program. The workers rose to the occasion and worked willingly to ensure a smooth flow of supplies to those who helped.

The H. S. C. Hostellers' Union had its Annual Dinner and Mr. K. C. Thangarajah, one of our distinguished Old Boys, was the Chief Guest. They also produced a Tamil play entitled, "கூடப்பிறந்த குற்றம்", under the direction of Mr. E. Mahadeva of our staff.

* * *

Changes in the Staff

Mr. V. Kandasamy, First Class Trained, left us in June 1959, and Mr. K. Sanmuganandan B. Sc. in December. We had four additions to our staff since my report was presented last year. Mr. T. Vadivelu, Pulavar, came in May 1959, and Messrs. M. Arumugasamy, and S. Ponnampalam, First in Science, in

May 1960. Mr. N. Somasundaram S. S. C. joined in August 1960.

* * *

Sports

Cricket: In 1959 our school won the 2nd Team Championship. In 1960 three of our first team players represented the Jaffna Schools in the match against the Australian School-boys, and two of our players represented the Jaffna Schools against the Colombo combined schools.

Athletics: In the J. S. S. A. Competition we were runners-up in 1959 and in 1960. In the Inter-House Athletic Meet Nagalingam House won the Championship in 1959 and Selvadurai House in 1960.

Football: Our First Team won 4 of the 7 matches played last year, while our Second Team were runners-up in the J. S. S. A. Competition.

* * *

Examination Results

University Preliminary Examination, 1959: 20 of our students got admission to the University, 2 in Medicine and Veterinary Science, 3 in Engineering, 6 in Arts and 9 in Physical Science. The number of admissions in Physical Science is the largest number for any school in Ceylon.

H. S. C. Examination: 1958 11 passed (including one 1st Division) and 11 were referred)

1959—13 passed (including two 1st Divisiona) and 11 were referred.

S. S. C. Examination: December 1958 - 65 passed (including ten 1st Divisions)

August 1959—45 passed (including seven 1st Divisions)

December 1959 37 passed (including six 1st Divisions).

* * *

Thanks

Before I finish, I wish to say a few words of thanks. My thanks are due to the President of the Board, the Manager and the other members of the Managing Committee of the College for their help and guidance.

My thanks are also due to our Old Boys and well-wishers for the help they have always rendered us in various ways.

The Vice-Principal and the other members of the teaching staff, the members of the clerical staff and others have co-operated with me in every possible way and I thank them sincerely.

My special thank are due to Mr. & Mrs. Srikhanta for having consented to be our chief guests on this occasion.

Finally, I thank all of you, ladies and gentlemen, for your kind presence here this evening.

THE CHIEF GUEST SPEAKS

"In the name of religion and holy living the people of Jaffna had for generations treated their fellowmen worse than animals," said Mr. M. Sri Khanta, Government Agent, Jaffna, in his prize-day address at the Jaffna Hindu College, Vannarponnai.

He said that social unity which was an important factor, had for long been neglected in the North. What was worse was that in the name of religion the Hindus ill-treated their fellowmen which attitude had undermined the social solidarity of Hindu society.

Hindu schools should impart an education which would reflect the high ideals of Hindu culture so that it would lead to the divine nature of man being respected irrespective of caste and creed.

Mr. Sri Khanta listed economic self-sufficiency, political solidarity and social unity as fundamental factors essential for the country's progress.

Referring to the type of education now imparted in most schools, Mr. Sri Khanta said the schools had all these years paid attention to intellectual education rather than vocational or technical education. The need now was different and amends should be made without delay.

He said that without the co-operation of the people the Government would not be able to implement plans for the economic development of the country.

[Courtesy "The Times of Ceylon"
27-9-60.]

"Youth is that time of life when people are too old to take advice."

"You are genuinely happy if you don't know why."

"The faults of others are like headlights on a motor car. They only seem more glaring than our own."

LIST OF PRIZE - WINNERS

Standard 4

A. Rajeswaran	General Proficiency, Tamil, Arithmetic & History
A. Swaminatha Sarma	General Proficiency & Tamil
M. Sivarajah	Hinduism and English
R. Mohan	English and Geography
S. Thevendrakumaran	Art
S. Nagulendran	Music

Standard 5

S. Gnanasundaram	General Proficiency and English
J. Viswanathan	Hinduism and Music
R. Thayalan	Tamil
S. Kuladevan	Arithmetic
A. S. Mahendra	History
J. Santhakumar	Geography
S. Mahendra	Art

Standard 6

R. Yoganathan	General Proficiency, Hinduism, History & Civics
S. Mahalingam	Tamil
V. Balendran	English, Mathematics and Woodwork
K. Chandrakumaran	Geography
P. Puvaneswararajah	Art
C. Sitharanjan	Music

Standard 7

N. Thiaganathan	General Proficiency and Hinduism
R. Arulkumaresan	Tamil, Mathematics and General Science
L. M. Visvanath	English
N. Balendran	History and Geography
S. Mahendran	Civics
S. Sivakumaran	Art
V. Chandramohan	Music
T. Kailanathan	Wood-work

Standard 8

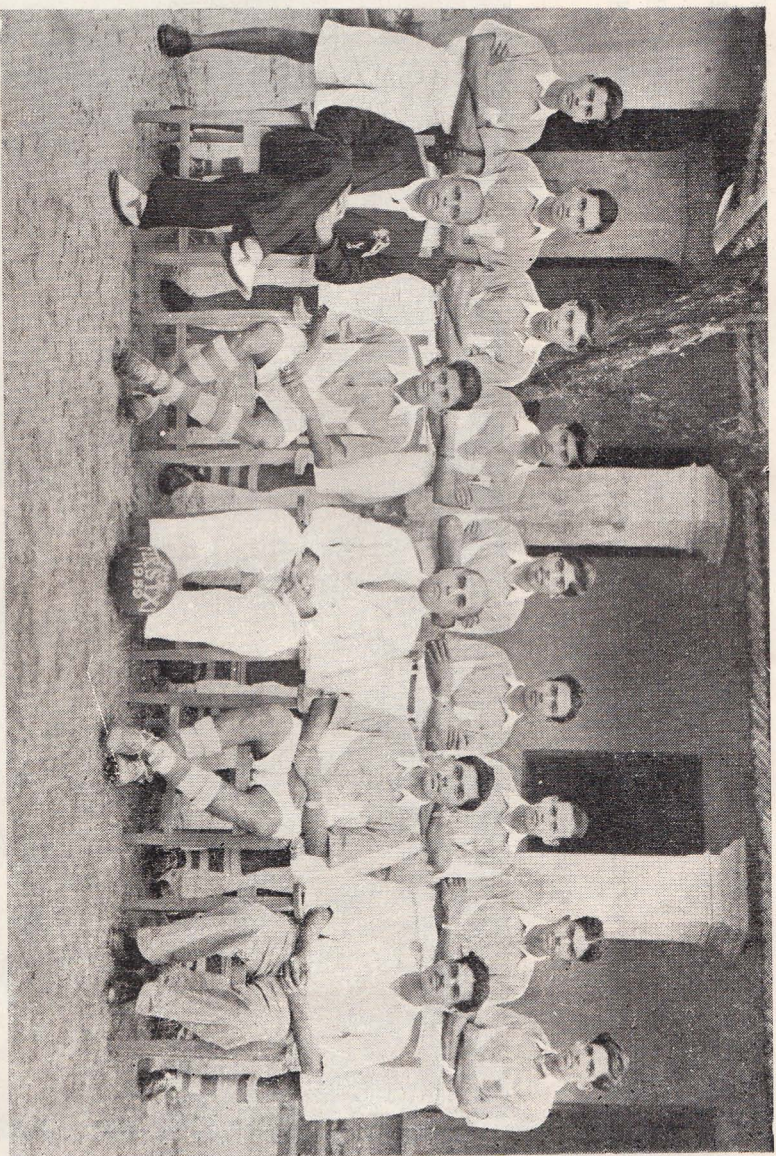
V. G. Sangarapillai	General Proficiency and Geography
K. Satkurunathan	Hinduism, English, Mathematics, General Science and Wood-work
N. Arianayagam	Tamil
A. Thirugnanasampanther	History, Civics and Art

SECOND ELEVEN FOOTBALL TEAM — RUNNERS-UP 1959

Standing (L. to R.) K. Parameswaran, C. Ambithawaran, K. Mahesalingam, T. Kanagaratnam, K. Sivapalan, A. K. Pasupathipillai
K. Balakrishnan, S. Sri Wigneswararajah & S. Yoganathan.

Sitting (L. to R.) The Physical Director, V. Ganesalingam (Vice-Captain), The Principal, N. Selvarajah (Captain), Mr. P. S. Cumaraswamy & A. Ponnampalam.

FIRST ELEVEN FOOTBALL TEAM 1959

Standing (L. to R.)

K. Visvesvaran, M. Yogeswarar, K. Thirunavukkarasu, C. Arunachalam, A. Arasakumar, S. Kathiramalaiarajah,
S. A. Rajalingam, S. Selvaratnam & V. Kanthasamy.

Sitting (L. to R)

The Physical Director, S. Sivasuntharam (Captain), The Principal, V. Sabanathan (Vice-Captain) & Mr. P. S.
Cumaraswamy.

Prep. G. C. E.

K. Indrakumar	General Proficiency (Science), Hinduism, Tamil, English and Herbarium Collection
M. Ganeshalingam	General Proficiency (Arts) and Arithmetic
C. Vamadeva	Mathematics
S. Kamalanathan	Chemistry and Biology
R. Balarajan	Physics
S. Poologasingam	History
P. Anandalingam	Geography and Civics

G. C. E.

T. Kanagaratnam	General Proficiency (Physical Science), Physics and Advanced Mathematics
K. Balachandran	General Proficiency (Biological Science)
K. S. Kathingamanathan	General Proficiency (General Science)
S. Pasupathipillai	General Proficiency (Arts)
T. Namasivayam	Hinduism
S. Navaratnarajah	Tamil
T. Jeyarajasingam	English
S. Murugesu	Mathematics and Biology
A. Ponnampalam	Arithmetic
S. Jeyanandarajah	Chemistry
S. Ravindran	Botany
K. Sivapathasundaram	Zoology
S. Selvalingam	Applied Mathematics
S. Jeyaratnam	History
M. Erambamoorthy	Geography
N. Kulasingam	Civics
K. Thangavadivel	Tamil Literature
M. Nadarajah	Herbarium Collection
P. Kanagaratnam	First Division (Dec. 1958)
S. Kailasapathy	"
R. Kulanthaivadivel	"
S. Natesan	"
K. Palanivel	"
K. Parameswaran	"
S. Sivanandarajasingam	"
K. Srikantha	"
S. Somasundaram	"
S. Vallikanthan	"

K. Balachandran	First Division (Aug. 1959)
S. Kamalanathan	"
T. Kanagaratnam	"
V. Kuhanendran	"
N. Rasakumaran	"
N. Vivekanandan	"
S. Yoganathan	"
K. Murugamoorthy	First Division (Dec. 1959)
M. Nadarajah	"
T. Namasivayam	"
S. Selvalingam	"
B. Sivagnanasundaram	"
C. Yogendran	"

H. S. C. 1st year

S. Somasundaram	General Proficiency (Physical Science), Pure Maths. and Chemistry
S. Arambamoorthy	General Proficiency (Biological Science) and Zoology
M. A. Macbool	General Proficiency (Arts)
V. Kandasamy	Tamil
A. H. Mahooruph	Government and European History
P. Balasundarampillai	Geography
K. Rajaratnam	Ceylon History
K. Amirthalingam	Applied Maths. and Physics
C. Pathmanathan	Botany

H. S. C. 2nd year

C. Arunachalam	General Proficiency (Physical Science)
C. Vinayagamorthy	General Proficiency (Biological Science)
V. Gopalakrishnan	General Proficiency (Arts), Tamil, Government and Geography
A. Rajagopal	Ceylon History
S. Ponnampalampillai	Pure Maths.
N. Nadarajapillai	Applied Maths.
K. Srikantha	Chemistry
S. Thilliampalam	Physics
M. Yogeswaran	Botany
S. Thangarajah	Zoology
S. Ganesan	H. S. C. 1st Division 1958
C. Arunachalam	H. S. C. 1st Division 1959
S. Kailayapathy	H. S. C. 1st Division 1959

Soccer Colours

V. Kandasamy
M. Yogeswaran
K. Amirthalingam

Cricket Colours

K. Balakrishnan M. Rajaratnam
M. Nadarajah M. Sivasubramaniam

Athletic Colours

A. Ponnampalam (1959)
M. Palaniandy (1960)
A. Arasakumar (1960)

Elocution (Tamil)

Juniors : C. T. Pathmajeyan
Intermediates : S. Sivasubramaniam
Senior : S. Ratnarajah

Elocution (English)

Juniors : L. M. Visvanath
Intermediates : S. Sivasubramaniam
Seniors : S. Mohanasundaram
Music (Seniors) K. Vijayaretna

"We have no more right to consume happiness without producing it than to consume wealth without producing it."

"If there is something of interest to you on every page of the daily paper—foreign news, home news, sport, the theatre, music, books, stock exchange—you are very much alive. Not only does this mean a continually enlarging curiosity but it is the best form of insurance against old age."

College Notes

Changes in the College Staff

Mr. K. Shanmuganathan, B. Sc. (Cey.) left us in December 1959 to join the Department of Census and Statistics. Messrs S. Ponnampalam, B. Sc. (Cey.) and M. Arumugasamy (General Science Qualifying Examination) joined our college staff in May.

Mr. E. S. Krishnaswamy Iyer B. Sc. (Lond.) resumed duties in May after following the Post-Graduate Course for the Diploma in Education at the University of Ceylon, Peradeniya.

Mr. N. Somasundaram, S. S. C. (English) joined our staff in August, and Mr. M. Sivagnanaratnam. B Sc. (Lond.) in October 1960.

Mr. M. Mylvaganam (First Class Trained) and Mr. M. Selvadurai (London Inter Science) retired in October 1960.

We extend a hearty welcome to all the new members of the staff and wish all success to those who have left us.

Mr. M. Mylvaganam

Mr. M. Mylvaganam received his early education at the Saiva Prakasa Vidyasalai, Velanai and later joined Jaffna Hindu College where he passed the Senior School Certificate Examination in 1918 and the London Matriculation in 1920.

He began his career as an assistant teacher in July 1919 at the

English School, Mallakam. After serving as a member of the staff of the English School, Alaveddy, during 1920-21 he received a course of training at the Government Training College, Colombo.

He joined Jaffna Hindu College as an assistant teacher in 1924. From 1925 to 1930 he served as the Headmaster of the Hindu English School, Vaddukoddai. In 1930 he was transferred back to Jaffna Hindu College as an assistant teacher and served in that capacity until his retirement except for the period 1945-46 when he was attached to the staff of Hindu College, Karainagar.

After completing 41 years of service as a teacher, Mr. Mylvaganam retired on the 6th of October 1960.

Mr. Mylvaganam was the Hony. Secretary of the Saiva Paripalana Sabha from 1940 to 1950. Since 1950 he is serving as the Secretary in charge of religious activities and the administration of the Sabha's trust property.

Since 1955 Mr. Mylvaganam is functioning as the manager of his old school, the Saivaprakasa Vidyasalai, Velanai. He is also a trustee of a popular Hindu temple at Velanai.

We wish him a happy retired life and more devoted service to the

Sabha and to the cause of Hindu religious education.

Mr. M. Selvadurai

Mr. M. Selvadurai was educated at Jaffna College, Vaddukoddai. He passed the London Inter-Science in 1928 and joined the staff of Hindu College, Urumpiray in 1929. He was transferred to Jaffna Hindu College in 1945. He retired for reasons of health at the age of 56 on the 1st of October 1960 after completing 32 years of service as a teacher.

We wish him a happy retired life.

Fun Fair and Exhibition

On the initiative of our Old Boys' Association a Fun Fair and Exhibition was held at the College grounds and premises from 2-4-60 to 1-5-60 with the co-operation of the college staff, the students, well-wishers and Foreign Embassies. Sir Cyril de Zoysa, President of the Senate, declared open the Exhibition and Fun Fair on the first day. The profits are earmarked for the Jubilee Block and Degree Classes Building Fund.

Coomaraswamy Hall

The Hall of the Jubilee Block has been named "Coomaraswamy Hall" in memory of the former Principal, the late Mr. A. Coomaraswamy. Interior lay-out work remains to be completed.

Open-air Platform

A permanent open air platform has been constructed in the college quadrangle.

G C. E (Ordinary Level) Examination, August 1959

Forty-five students qualified for the S. S. C. This includes seven students who passed in the First Division.

G. C. E. (Ordinary Level) Examination, December 1959

Thirty-seven students qualified for the S. S. C. This includes six students who passed in the First Division.

H. S. C. Examination, Dec. 1959

Thirteen students qualified for the H. S. C. This includes two students who passed in the First Division. Eleven students were referred for a pass.

Ceylon University Preliminary Examination, December 1959

Twenty students were successful in obtaining admission to the University of Ceylon. Arts 6, Physical Science 9, Engineering 3, Veterinary Science 1, and Medicine 1.

Our school topped the list in the whole island in the number of admissions to the course in Physical Science.

Sports

September 1959 — August 1960

Football 1959

This season our first team failed to maintain our reputation as a leading soccer team in the North. The J. S. S. A. split the senior competition into two divisions. We entered the A division and played 6 matches. We won 2 matches and lost 4 matches. We had the privilege of defeating Parameshwara which had defeated Skandavarodaya—the champions of the year. The team was led by S. Sivasundram ably assisted by V. Sabanathan. S. Sivasundram, M. Yogeswaran and V. Kandasamy won their soccer colours.

Our Junior team performed very well. We tied with Parameshwara for the group championship. In the replay match we won by 1 goal to nil, although Parameswara had trounced us earlier by 4 goals to nil. In the final round we lost to Central. Our Junior team played 7 matches, winning 5 matches, and losing 2. As in previous years Mr. P. S. Cumaraswamy was in charge of the team. As the basic elements of soccer are taught correctly by him, my work with the senior boys has been simplified. Thank you, Mr. Cumaraswamy.

Results of First XI Matches

vs. Mahajana	Lost 1-0
„ Urumpiray Hindu	Lost 3-2

vs. Union College	Won 4-0
„ Skandavarodaya	Lost 4-0
„ Jaffna Central	Lost 6-1
„ Parameshwara	Won 2-0

FIRST XI

S. Sivasunderam (Captain)
 V. Sabanathan (Vice-Captain)
 S. Thirunavukarasu
 M. Yogeswaran
 K. Amirthalingam
 S. Rajalingam
 S. Selvaratnam
 K. Kathirgamarajah
 C. Arunasalam
 V. Kandasamy
 A. Arasakumar
 K. Thirunavukarasu

Results of Second XI Matches

vs. Victoria	Won 4-0
„ Arunodaya	Won 5-0
„ Skandavaroda	Won 1-0
„ Parameshwara	Lost 4-1
„ Parameshwara replay	Won 1-0
„ Chavakachcheri Hindu	won 10-0
„ Central	Lost 3-1

SECOND XI

N. Selvarajah (Captain)
 V. Ganeshalingam (Vice-Captain)
 K. Sivapalan
 K. Mahesalingam
 C. Ambikavaran
 A. Ponnampalam
 T. Kanagaratnam
 S. Sri Wigneswararaja

K. Balakrishnan
T. Kanagaratnam
C. Yoganathan

Cricket 1960

We had a fairly good season in cricket. We played six matches, won two, drew three and lost one. Our team was a fairly balanced one. Our batting was fairly good down to number 8. The brunt of the bowling was borne by Sivasubramaniam, Balakrishnan, Rajaratnam and T. Selvarajah. Our fielding was well above the average with Sri Wigneswararajah and Rajaratnam outstanding.

T. Selvarajah, Balakrishnan and Rajaratnam played for the Jaffna Combined Schools eleven against the Australian Schoolboys. Balakrishnan won the award for the top score on the Jaffna side in this match.

T. Selvarajah captained the Jaffna Combined Schools team against the Public Schools XI at Colombo. K. Balakrishnan and Nadarajah were also selected to play in this match.

In the "Times of Ceylon" contest for the North, M. Rajaratnam was adjudged the best fieldsman and K. Balakrishnan won the top prize as the best cricketer of the North.

With the introduction of net practice in the off-season also, our cricketers should do still better in years to come.

The following were awarded cricket colours for 1960: M. Nadarajah, M. Rajaratnam, M. Sivasubramaniam and K. Balakrishnan.

WHO'S WHO

T. Selvarajah (Captain): A sound right hand bat and a left-arm slow spinner. His technique is sound and plays strokes to the leg powerfully. He was about the most consistent batsman on the Indian tour, where his game was commented upon favourably by Indian critics. A good fieldsman at leg-slip. As a captain he led his team with poise.

S. Sathananthan: A veteran on the side. Represented Jaffna Combined Schools on the Indian tour. A powerful stroke player in front of the wicket and a useful left-arm bowler. A sound outfield.

A. Somascanta: First year. Opened batting and had a fair season. As a batsman he is always on the look out for runs. A sound team-man always making an effort to put forth his best.

M. Nadarajah: Wicket-keeper and sound batsman. Plays strokes freely all round the wicket. Should prove a tower of strength in years to come if he can curb his impetuosity slightly.

M. Rajaratnam: First year in our college. A fine all-rounder. He leads the batting averages. A fine fieldsman at cover and a useful right

arm off-spinner. He has the knack of revelling in difficult situations.

K. Balakrishnan: Adjudged best cricketer of the North for 1960. An all-rounder who plays with gusto and makes up for teohnical deficiencies by the will to succeed. Plays all the strokes in the copy-book and quite a few not in them. A fast and sure fieldsman. A medium paced right arm bowler. Played regularly for the Combined Jaffna Schools in all representative matches this season.

N. Selvarajah: Technically the soundest batsman on the side. Had a good season. A useful right arm off-spinner with a number of years of good cricket before him

M. Sivasubramaniam: Right-arm medium fast opening bowler who obtained his successes by consistent

length and direction. Leads the bowling averages. At number 10 he wields the long handle fairly purposefully.

S. Sriwigneswararajah: Left-arm medium slow bowler and an outstanding close-in fieldsman. His uncanny anticipation and wonderful ability to make impossible catches made all the bowlers at least 50% more effective.

Ashroff: A young middle of the order batsman who can hold his fort with grit.

Rajeswaran: A hard-hitting batsman and a useful off-spinner.

Ganesalingam: Reserve wicket-keeper. A very good outfield too.

Canagaratnam: A left-arm opening bat. Frail but technically sound. Not afraid to hit the ball hard.

BATTING AVERAGES

	Name	No. of Innings	Times Not Out	H. S.	Total	Average
1.	M. Rajaratnam	11	1	82	261	26.1
2.	M. Nadarajah	11	1	49	253	15.3
3.	K. Balakrishnan	11	1	64*	218	24.2
4.	T. Selvarajah	10	0	34	203	20.3
5.	R. Somascandar	12	1	56	217	19.7
6.	N. Selvarajah	11	2	37	131	14.55

* Not out

BOWLING AVERAGES

	Name	O.	M.	R.	W.	Average
1.	M. Sivasubramaniam	104	36	268	29	9.2
2.	T. Selvarajah	75.3	24	139	15	9.3
3.	Balakrishnan	158	46	399	28	14.25
4.	Rajaratnam	84	8	290	9	33.3

FIRST ELEVEN CRICKET TEAM 1960

Standing (L. to R.)

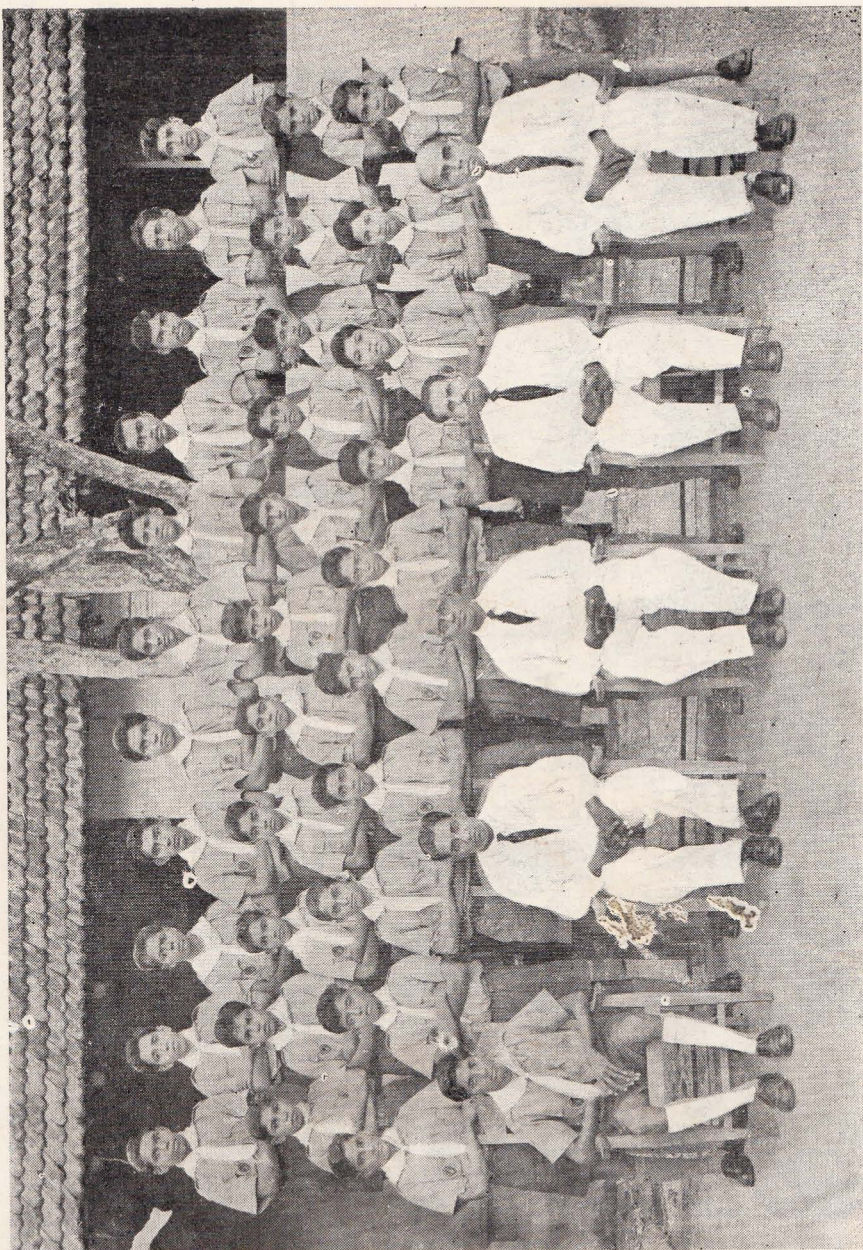
V. Ganesalingam, A. H. M. Ashraff, S. Shanmugasundaram, M. Sivasubramaniam, K. Sandrasekaram,
K. Subramaniam, N. Selvarajah & T. Kanagaratnam.

Sitting (L. to R.)

K. Balakrishnan, The Physical Director, T. Selvarajah (Captain), The Principal, M. Nadarajah (Vice-Captain)
& M. Rajaratnam.

Absent:

S. Sri Wigneswararajah, S. Sathanathan & C. R. Rajeswaran.

SCOUTS - FOURTH JAFFNA 1960

No. of matches played	5
Won	2
Drawn	2
Lost	1

Results of Matches:

1. vs. Union College—Lost by an innings and 9 runs.

U. C. 306 (C. Ratnasingham 92, Rajaratnam 80, M. Rajaretnam 4 for 113.)

I. H. C. 109 (Balakrishnan 29, Ratnasingham 4 for 22) and 188 (Rajaratnam 82, Nadaraja 40).

2. vs. Jaffna College—Won by 10 wickets.

J. H. C. 175 (Nadaraja 47, Somascanta 37, T. Selvarajah 34, Sripathmarajah 5 for 32) and 16 for no wickets.

J. C. 71 (M. Sivasubramaniam 8 for 17) and 115 (Balakrishnan 4 for 37, M. Sivasubramaniam 4 for 35).

3. vs. St. John's College—Drawn.

J. H. C. 133 (Balakrishnan 30, Selvaraja 28, Shanmugara 4 for 12) and 115 for 7 dec. (N. Selvaraja 31, Somanadar 4 for 25).

St. John's: 94 (Sivasubramaniam 6 for 34, T. Selvarajah 3 for 15) and 54 for 8 (Balakrishnan 3 for 15, T. Selvarajah 3 for 1).

4. vs. Parameshwara College—Drawn.

J. H. C. 166 (Rajaratnam 77, Somascanta 24, Selvanayagam 4

for 49) and 103 for 3 dec. (Balakrishnan 64, not out M. Nadaraja 25).

P. C. 115 (Cader 34, Selvanayagam 28, Balakrishnan 5 for 33) and 94 for 6 (Shanmuganathan 31, T. Selvarajah 3 for 23).

5. St. Patrick's College—Won.

S. P. C. 138 (Thurairaja 70, Balakrishnan 4 for 47) and 184 (Thurairaja 80, not out, Sathanathan 5 for 60).

J. H. C. 175 (Balakrishnan 62, N. Selvaraja 37, Paramsothy 4 for 65) and 152 for 4 (Somascanta 56, Nadarajah 39 not out, Rajaratnam 38).

6. vs. Jaffna Central College—Lost.

J. H. C. 102 (T. Selvarajah 31, Segarajasingam 5 for 34) and 161 (Nadaraja 49, T. Selvarajah 28, N. Selvaraja 31 not out.)

J. C. C. 189 for 9 (Tharmaraja 79 not out, Alagaratnam 39 not out, Sundaralingam 32) and 66 for 5 (Balakrishnan 3 for 36).

Athletics 1960

The Annual Inter-House Athletic Meet was held on the 2nd of July under the distinguished patronage of Dr. C. Mylvaganam, Surgeon, Civil Hospital, Jaffna, and Mrs. C. Mylvaganam. As usual there was plenty of enthusiasm and keen competition. The house-sheds were tastefully decorated and the events were worked off to time in the

presence of a fairly large gathering.

We thank Dr. C. Mylvaganam for presenting a challenge trophy and Mrs. Mylvaganam for giving away the certificates and the trophies. It was decided to award this new trophy for the best performance at the meet.

In the Senior Division, M. Palaniandy of Selvadurai House established new records in the 440 yards, Half Mile, and One Mile events clocking 57.5 secs. 2 mins 17.9 secs. and 4 mins. 58.1 secs. respectively. Palaniandy became the first athlete

to break the 'five-minute barrier' for the Mile event on our College grounds. Dr. Mylvaganam's Trophy for the best performance was awarded to him for his achievement in the Mile event.

In the Intermediate Division, P. Gopinath Singh and S. Sivanandan, both of Selvadurai House, cleared 4 ft. 10½ ins. in the High Jump and equalled the existing record.

In the Junior Division, S. Ramachandran of Casipillai House ran the 100 yds. in 13.2 secs and bettered a nineteen-year old record by a tenth of a second.

THE RESULTS

Individual Championships

Junior: S. Ramachandran, Casipillai House 11 points.

Intermediate: C. Sivarajadeva, Selvadurai House and S. Dayalaskandan Nagalingam House 14 points each.

Senior: M. Palaniandy, Selvadurai House and A. Arasakumar, Selvadurai House 18 points each.

Dr. C. Mylvaganam's Best Performance Trophy: M. Palaniandy 1 mile in 4 mins 58.1 secs.

Relay Challenge Cup: Selvadurai House

Tug-O'-War Challenge Cup: Nagalingam House

Shield for House-shed Decoration: Selvadurai House

Inter-House Championship Challenge Cup: Selvadurai House 116½ points.

Runners-up: Nagalingam House 79½ points.

Third: Casipillai House 66 points.

At the J. S. S. A. Inter-Collegiate Athletic Meet we were once again runners-up. Our Athletic Captain, A Ponnampalam who pulled a muscle during the heats of Inter - House Athletic Meet was unfit to participate. In the Senior Division M. Palaniandy won the coveted Parson's Challenge Cup for the best performance, for his feat in the Half Mile in which he clocked 2 mins 85 secs. to establish a new J S S A. Meet Record. He also won the One Mile event. A. Arasakumar obtained second places in the Hurdles, Pole Vault and Javelin Throw. In the Intermediate division, C. Sivarajadeva clocked 12'2 secs. in the 80 yds. Hurdles and equalled the J. S. S. A. Meet Record. S. Sivanandan won the High Jump while S. Dayalaskandakumar was placed third in the Hurdles. In the Junior division, S. Ramachandran won the Long Jump. Our Senior Relay team obtained the second place in the 4x110 yds. relay while our Intermediate relay team was placed third in the 4x110 yds. relay. We congratulate Jaffna Central College on winning the Athletic Championship this year too.

M. Palaniandy and A. Arasakumar were awarded Athletic Colours.

M. Palaniandy, A. Arasakumar and C. Sivarajadeva will be participating in the Ceylon Public Schools

Athletic Meet in October and we wish them all the best.

I wish to refer to the achievements of two of our old boys in the field of sport. N. Balasubramaniam of the Royal Ceylon Air Force established a Ceylon National Athletic Record in November last year with a leap of 48 ft. 0½ ins in the Hop, Step and Jump. V. Gunaratnam of the Ceylon University was a member of the All Ceylon Hockey Team. We congratulate both of them and wish them well.

These then are the achievements of the college last year. Had there been a playground large enough to accommodate a football field of standard size, we could have achieved better performances all round. Even if we hadn't done that, we would at least have had the satisfaction of seeing more boys at play.

As things have been for more than two decades no serious effort, apart from shifting the Tamil school to its new premises, was made to enlarge the playing field.

Other schools of more recent origin have taken to sport and thanks to the provision of a full-scale playground, made tremendous advance in inter-school competition.

Let us, therefore, hope that the new dispensation arising out of the take-over will enlarge our playground, enhance our achievements in sport and make school-life more pleasant and purposeful for more of our boys.

I thank the House Master and Messrs P. S. Cumaraswamy and T. Srinivasan for all their co-operation and help.

P. Thiagarajah,
Physical Director.

Jaffna Hindu College Tennis Club

RESULTS OF THE TENNIS TOURNAMENT FOR STUDENTS - 1960

Singles: Champion -	A. Gnanasambandan
Runner-up -	R. Ganesharatnam
Doubles: Champions -	N. Sricanda
	and
	N. Karunakaran
Runners-up -	G. Nellailingam
	and
	A. Gnanasambandan

We are thankful to Mr. P. Thiagarajah, our Physical Director, for having presented the winners with cups.

J. H. C.
30-9-60.

K. ARUNASALAM,
Hony. Secretary.

"To acquire the habit of reading is to construct for yourself a refuge from almost all the miseries of life"

—W. Somerset Maugham.

Cadets

RANKS — 1960

R. S. M. Natkunasingam, K.
C. Q. M. S. Vinayagamoorthy, C.

Senior Cadets:

Sgt. Sabanathan V.
L/Sgt. Suntharalingam R.
Cpl. Ashraff, A. H. M.
Cpl. Karunakaran, N.
L/Cpl. Devendra, M.
L/Cpl. Sounthararajah, R.
L/Cpl. Balasubramaniam, T.

Junior Cadets:

Sgt. Kumarasingam, A.
L/Sgt. Shanmugalingam, V. S.
Cpl. Sithiravel, K.
Cpl. Abeyarajah, T.
L/Cpl. Kathiramalairajah, S.
L/Cpl. Pathmanathan, S.
L/Cpl. Balasubramaniam, K. P

The year under review is of some importance. Lieut P. Thiagarajah was posted to the Reserve, and I had to take charge of the Platoon. Mr. N. Somasundram will be succeeding me as our Junior Cadet Officer.

I am very proud to mention that R. S. M. Natkunasingam, K. is the Regimental Sergeant Major, 3rd Battalion Ceylon Cadet Corps. He proved his efficient leadership as a Junior Cadet Sergeant in 1955 and as a Senior Cadet Sergeant in 1957, by winning the P. T. Competition.

C. Q. M. S. Vinayagamoorthy C. left us in the middle of this year to join the University of Ceylon

Our Junior Cadets attended the Annual Camp as usual and took part in the competition.

Our Senior Cadets had their Annual Camp in August. They had plenty of opportunity to learn how to be methodical by undergoing systematic training during this camp. They took part in the Herman Loos competition.

Lieut S. Parameswaran,
O. C. Contingent.

"To the question, "What kind of man deserves the more pity?" Benjamin Franklin answered, "A lonely man on a rainy day who does not know how to read."

Scouts — Fourth Jaffna

Scout Master :

Mr. T. Sivarajah

Assistant Scout Master:

Mr. V. Sivasubramaniam

Troop Leader :

Scout N. Kamalakanthan

Patrols :

Leaders :

Cockerels

Scout K. Sivarajah

Falcons

" N. Kamalakanthan

Peacocks

" N. Sivapathasundaram

Woodpeckers

" G. Nellailingam

In presenting the second report of our Troop I have a certain amount of satisfaction in that we continue to prove ourselves very useful to others and at the same time we enjoy—ourselves very much while serving others and in other activities. It is with pride that I look back on our achievement last year. Our strength now is 39 and we are very fortunate in having a scout room. We organised our first camp at Anai cotta and we enjoyed the day at camp thoroughly. I take this opportunity to thank Mr. S. Muttucumaran of our staff who organised this camp at considerable inconvenience to himself.

of encouragement which kept our morale high.

As usual we made our services available at a number of public functions, especially at our college Fun-Fair and Exhibition and on some days of the high festival at the Nallur Kandaswamy temple. The National Scout Week activities started with a special religious observance by all our scouts at the college temple

We attended the Annual Rally at Old Park, Jaffna. We took part in the march past and at the camp fire contributed two items, namely, "The Scout Way" and 'The Way to Unity'. This is our first camp; and, now that we are rich in experience, we hope to do better next time.

Our patrol leaders and their seconds numbering eight spent a week-end at the training-camp organised by the District Commissioner at the Kaitadi Government School. We had a very interesting time at the camp and learnt a good deal which helps us very much in our every day life.

Last month we invited—Mr. V. Jayaratnam, Field Commissioner to our school and he gave us a very interesting talk on 'Scouting'. I thank him sincerely for the new spirit which he has instilled in our movement.

In February 1960, for the first time, we took part in the annual chip-a-job week. Our scouts showed considerable enthusiasm for outdoor activities and by our joint effort we collected a sum of Rs. 300/-. We offer a big 'thank you' to all who availed themselves of our services, helped us and gave us words

I wish to thank our Principal and our Scout Masters for all the interest they have taken in guiding and encouraging us in our work. I wish all our scouts a happy future.

N. Kamalakanthan,
Troop Leader.

Casipillai House

House Master :	T. Senathirajah
House Captain & Secretary:	C. S. Balasubramaniam
Treasurer :	S. Sundaresan
Athletic Captain :	S. Sivakumaran
Senior Football Captain :	T. Ambikapathy
Junior Football Captain :	K. Sivapalan

It is with great pleasure that I submit the report of our house. This year has been a very successful one for us and our performance on the whole has been very satisfactory. We were placed third in the inter-house sports meet. Our congratulations to Selvadurai House on winning the championship.

Our athletes did generally well. We are very proud of the achievements of our young athlete, S. Ramachandran, who not only broke the nineteen-year-old junior 100 yards record but also won the junior championship.

I am very proud to say that M. Rajaratnam, a member of our house, won the cup for the best schoolboy fieldsman in the north. Congratulations to K. Sivapalan, M. Logeswaran and T. Sivapakianathan on having been elected captain of the second eleven for

football vice-captain of the first eleven for football and vice-captain of the second eleven for cricket respectively.

I am very glad to say that S. Markandan, T. Sivapakianathan and Nadeswaran Ladd did extremely well at cricket for the College second eleven. In football our second eleven emerged joint-champions with Selvadurai House.

I take this opportunity to thank our House Master Mr. T. Senathirajah for the selfless help he has rendered to us. I would be failing in my duty if I did not thank the office-bearers especially S. Sundaresan, S. Perananthan and the students who gave us a helping hand to make all the activities of our house a great success.

C. S. Balasubramaniam,
Secretary.

"It is not who is right, but what is right,
that is of importance"

—T. H. Huxley.

Nagalingam House

House Master :	Mr. T. Sivarajah
House Captain :	V. Sabanathan
Athletic Captain :	A. Ponnampalam
Senior Football Captain :	K. Natkunasingam
Junior " " :	P. Vimalendran
Secretary :	C. Kugathanan
Treasurer :	S. Visveswaran

I have great pleasure in congratulating Selvadurai House on having become the Inter-House Athletic and Soccer Champions. It was a great shock to all when our house had to be content with the second place in Athletics and Soccer (Senior division).

It was due to the non-participation of our star sportsman, A. Ponnampalam whose thigh muscle was torn while participating in the heats of the Inter-House Sports Meet. Anyhow, A Ponnambalam had the distinction of captaining the College Athletic Team in the Inter-Collegiate Athletic Meet

I am glad to congratulate Dayalaskandan on winning the Intermediate Championship in the Inter-House Athletic Meet. He is a good hope for our future successes.

The Tug-O'-War, the test of human strength and endurance, was won by our muscle-men for the ninth year. N. Rasakumar of the team needs special mention. It was due to his effort that our team overpowered the Casipillai House tug-o'-war team.

My heartiest congratulations to K. Balakrishnan of our house on having been elected the School boy Cricketer of the North, the first of its kind, for his all-round performance in inter-collegiate and representative matches.

Cadet K. Natkunasingam of our house was the first from the North to be promoted to the rank of Regimental Sergeant Major. My congratulations to him. I am proud to say that the Sergeant of our College Cadet Corps is our house captain V. Sabanathan.

I thank the house-masters, the athletes, the office-bearers and the members of the house for their ardent support and whole-hearted co-operation towards the success of the house.

We are all deeply obliged to our house master, Mr. T. Sivarajah, for his tireless efforts towards the progress of our house.

C. Kugathanan
Secretary

SELVADURAI HOUSE ATHLETIC TEAM — INTER-HOUSE CHAMPIONS 1960

Standing (L. to R.)

A. Loganathan, C. Sivarajadeva, A. K. Pasupathipillai, K. Nagaratnam, R. Paramanathan, S. Shanmugasundaram, C. Rajeswaran & R. K. Thirunavukkarasu.

Sitting (L. to R.)

T. Nagendra (Athletic Captain), A. Arasakumar, Mr. V. Varatharajaperumal, Mr. M. Karthigesan (House Master), R. Sri Kantha (House Captain), The Principal, M. Palaniandy, Mr. P. S. Kumaraswamy & V. Atputharatnam.

On the Ground (L. to R.)

A. B. Jasuthapalan, A. Thiagarajah, S. Vijayakumar & S. Mahendran.

COLLEGE ATHLETIC TEAM — RUNNERS-UP 1960

Standing (L. to R.)

R. Soundararajan, K. Pasupathipillai, N. Selvarajah, V. Ganeshalingam, K. Sivapalan, R. Nadarajah,
N. Mahadeva, S. Sivanathan, V. Thayalaskanthakumar, S. Mahesvaramoorthy, K. Balakrishnan, P. Gopinath-
singh & S. Kailasapathy.

Sitting (L. to R.)

C. Sivarajadeva, M. Palaniandy, The Physical Director, A. Ponnampalam (Captain) The Principal,
A. Arasakumar & Mr. P. S. Cumaraswamy.

On the Ground (L. to R.) R. Vishnukanthasingam, S. Saravanapavan, K. Thiagarajah, S. Mahendran, S. Ramachandran & B.
Kamalanathan.

Pasupathy House

House Master :

House Captain :

Athletic Captain :

Secretary :

Asst. Secretary and Treasurer :

Senior Football Captain :

Junior Football Captain :

T. Sreenivasan

N. Jeevaratnam

N. Kamalakanthan

V. Kandasamy

S. Sivasubramaniam

K. Amirthalingam

S. Navaratnarajah

Congratulations to Selvadurai House on having become the champions in the inter-house athletic meet this year. Though we were fourth in the meet I am very glad to say that we scored well in the meet. Special mention must be made of S. Kailasapathy, R. Ganesaratnam, S. Perinpanathan and T. Gengatharan who won places in many events and piled up points for our house. C. Mahaswaramoorthi, one of our athletes, won places in all the events he took part in and scored the highest number of points for our house.

Our house has done exceedingly well in other spheres as well. K. Amirthalingam, a member of our house, who belongs to the college football eleven won football colours this year. M. Sivasubramaniam of our house, who belongs to the college cricket team, also won colours this year. Congratulations to both of them.

Our Senior members, N. Jeevaratnam, M. Sivasubramaniam, K. Amirthalingam and S. Sivasubramaniam acquitted themselves creditably in the field of sports. My sincere thanks are also due to K. Mahesalingam, who belongs to the college second eleven for football and to A. Yoheswaran, who captained the college second eleven for cricket this year.

We are very grateful to Mr. T. Sreenivasan, our house master, for his invaluable assistance. He helped not only our house but other houses as well.

I thank all the members of the staff, the members of our house and its office-bearers for their assistance and co-operation.

V. Kandasamy,
Secretary.

"Taste is the mark of an educated man,
imagination the sign of a productive man, and
emotional balance the token of a mature man".

Sabapathy House

House Master :
House Captain :
Secretary :
Asst. Secretary & Treasurer :
Athletic Captain :
Senior Football Captain :
Junior Football Captain :

Mr. M. P. Selvaratnam
E. Kandappu
T. Jeyarajasingham
C. Rudran
A. H. M. Ashraff
S. K. Parameswaram
T. Sivaparamsothy

Even though we have not done well in the field of sport, it is with pleasure that I submit the report of the house.

This year we did not do well in athletics as most of our athletes had left college at the beginning of the year. The best athlete we had in the Senior division was R. Soundararajah. Our congratulations to Selvadurai House who won the athletic championship.

Our first eleven at football did not do well but they won some of the big matches. Our Second XI fared very badly this season. Our congratulations to Selvadurai House who annexed the first XI football championship and to Selvadurai and

Casipillai who became joint-champions in the second division.

One of our members, T. Selvarajah, was a prominent member of the Jaffna Schools' cricket team which toured South India last year. He also represented the Jaffna Schools cricket team against the Australian schoolboys.

Finally, I wish to thank all the members who helped us during the sports meet. Here I wish to make special mention of our House Captain, E. Kandappu. I also wish to thank our House Master who gave us very valuable advice and helped us out in times of difficulty.

T. Jeyarajasingham,
Secretary

"If you haven't got charity in your heart,
you have the worst kind of heart-trouble."

"Life is a grindstone: whether it grinds you down or
polishes you up, depends on what you are made of."

Selvadurai House

House Master :

House Captain :

Athletic Captain :

Senior Football Captain :

Junior Football Captain :

Secretary :

Treasurer :

Mr. M. Karthigesan

R. Srikhanta

T. Nagendra

R. K. Thirunavukkarasu

S. Sivanandan

A. K. Pasupathipillai

V. Ganesalingam

I have great pleasure in submitting the report of the house for 1960, a year crowned with glory.

This year we stepped into the field fully confident of winning the athletic championship. The victory was due to the great enthusiasm and keen interest shown by our athletes led by a captain ever conscious of his duties.

All athletes did their very best in their respective events. I must make special mention of our star performer of the meet, M. Palaniandy, the crack miler and half-miler, who will, I think, very soon hit the headlines. His natural ability and modesty should take him to the top. He created new records in the mile, the half mile and the quarter mile, and thus annexed the trophy for the best performance of the meet. He also did remarkably well at the J. S. S. A group meet. There too, he broke the record for the half-mile and again won the trophy for the star performance. We are also thankful to A. Arasakumar, another naturally talented athlete, S. Sivananthan, and P. Gopinath-singh for their contribution of some valuable points. C. Sivarajadeva

also deserves congratulations for equalling the existing J. S. S. A. record for the 80 yards hurdles (intermediate).

We won not only the athletic championship but also the trophy for the best decorated hut. On behalf of the members of the house, I thank T. Namasivayam S. Sivanandasothy and R. Sivanandan, the architects of the latter victory.

In football too, Selvadurai House carried off the laurels, the first eleven becoming the champions the second eleven joint champions with Casipillai House. I must thank all the footballers for their sustained excellence.

Besides, I should like to thank all concerned—the house master, the sportsmen, the office-bearers and the students for their enthusiastic co-operation in making the year so wonderfully successful for our house.

Our thanks are due to Mr. P. S. Cumarasamy who, along with our House Captain, took active interest in training our athletes and exhorting them to give of their best.

A. K. Pasupathipillai,
Secretary.

The J. H. C. Historical & Civic Association

OFFICE-BEARERS FOR THE YEAR

Senior President: Mr. P. S. Cumaraswamy B. A., Dip. Ed.

	1st Term	2nd Term	3rd Term
Junior President:			
	S. K. Parameswaran	S. Thandauthapany	A. H. Mahroof
Jr. Vice-President:			
	S. Sivasubramaniam	C. S. Balasubramaniam	N. Selvarajah
Secretary:			
	K. Rajaratnam	C. Packiarajah	M. A. Macbool
Asst. Secy. & Treasurer:			
	K. Rajakulasingam	K. Ruthran	S. Jeyapalan

I have great pleasure in submitting the report of the association for this year. The year under review was a very successful one. Though we could not meet regularly owing to examination and holidays, we were very lucky to have listened to the lectures and the healthy discussions at the meetings that were held.

I am thankful to Mr. T. Sreenivasan for addressing our association on the subject "Our Economy" during the period under review.

A few papers were written and read in Tamil by our members on political and historical subjects with the guidance of our government and history teachers. I hope that more members would make their speeches and contributions in the future.

My thanks are due to our Senior President, Mr. P. S. Cumaraswamy for his advice and encouragement he has given us at all times.

My congratulations are due to our former members Messrs. K. Guna-
rajah, V. Gopalakrishnan, P. Nithya-
nathan, A. Rajagopal, Thilakanathan
and V. Kailayanathan on their secur-
ing admission to the University of
Ceylon. I hope more of our present
members would secure admission
this year.

Finally I thank the office-bearers
and members of our association for
the kind co-operation they have
given me.

M. A. Macbool,
Hony. Secretary.

H. S. C. Science Union

Senior President: Mr. V. Ramakrishnan, B. A., B. Sc. Hons.

	First Term.	Second Term.	Third Term.
President:	G. Kumaralingham	K. Balakrishnan	S. Erampamoorthy
Vice-President:	K. Sri Kantha	A. Anandarajah	S. Yoganathan
Secretary:	K. Sabanayagam	K. Nirmalan	M. Devendra

I am glad to submit this report of our Union for this year.

We met every Friday afternoon after 3.45. We were able to meet fairly regularly in spite of seasonal matches which were played at the same time as we usually meet.

Mostly we had our own speakers for the meetings. Luckily this year we were able to get one of our retired Science teachers Mr. C. M. Culasingham B. Sc. to speak on 'Astronomy'. I should thank Mr. Culasingham for his learned speech.

The members of the Union were also very keen to speak on scientific topics, but only the lucky few got the chance of delivering speeches as we met only once a week and even that was sometimes not possible because of unavoidable factors.

Charles Darwin spoke to us once on his famous theory of the Origin of Species, through Master G. Kumaralingham. The speaker made the speech with as much interest as if he were trying to convince the Royal Society men.

Master K. Suntharalingam, a member of the Union and an Eliezer to - be, made a speech on, 'Atomic Energy'.

We also had discussions. Usually the discussions were healthy and cool but at times it got ignited and flared up and the President had to be an extinguisher. Well, those were also necessary to keep the back-benchers awake.

I should thank the members for having co-operated with me and for having been regular in attendance even though the meetings were held after school hours.

I sincerely thank the Principal and the Senior President for the advice, help and encouragement they gave us during the year.

I once again thank all and hope that the learned speeches even though made by 'learner' speakers would have surely served the basic purpose of the Union and made this year's work a success.

K. Nirmalan,
Hony. Secretary.

The J. H. C. Geographical Society

OFFICE-BEARERS FOR 1960

Senior President:	Mr. V. Mahadevan, B. A., Dip. Ed.
Junior "	R. Sri Kantha
" Vice "	V. Kanthasamy
Secretary:	T. Nagendrar
Asst. Secretary:	K. Parameswaran
Treasurer:	K. Pasupathipillai
Editor:	C. S. Balasubramaniam
Committee Members:	S. Thandayathapany, K. Rajaratnam, S. Thevathas, C. Rudran, A. Tavendran, T. Shanmuganathan and C. Thevarajah.

The inaugural meeting of our Society was held on Monday 3-2-60. Mr. V. Mahadevan, who presided, explained the need for forming the Society and briefly outlined the subjects and the scope of activity. Office-bearers were elected and the constitution was adopted at the general meeting held two weeks later.

The membership of the Geographical Society is open to students from the H. S C., G C. E. and Prep. G C. E. classes.

During the first term our Society had to concentrate its efforts in the making of exhibits for the Geography section of educational exhibition which formed part of the Fun Fair and Exhibition, held from 2-4-60 to 1-5-60. The success of the Geographical Exhibition is mainly due to the co-operation of our members and we thank them all. In particular, we have to thank our old boy, Mr. S. Surenthiran of Bandarawela, for collecting and

sending us several exhibits from the up-country.

On the 18th of June our Society conducted a one-day tour. A party of forty students led by Messrs V. Mahadevan and T. Sreenivasan of the college staff visited the chemical factory at Paranthan, the Iranamadu tank, the young farmers group farming society, Kili-nochchi, The yarl co-operative industrial society, Kilinochchi, the Government Saltern at Elephant Pass, Nagar Kovil, Point Pedro - and the Tidal Well at Puttur.

We thank the following gentlemen for addressing meetings of our Society on the subjects denoted against their names:-

Mr. V. Mahadevan, B. A. Dip. Ed.
Geography—then and now.

Mr. T. Senathirajah, B. Sc.
The Weather.

Mr. V. Ramakrishnan, B. A., B. Sc.
The origin and the age of the Earth.

An interesting and a very useful item at our meetings is the reading of papers by the Editor. The paper contains a collection of news items and extracts from articles of geographical value from various sources. During the period under review, three papers were read.

Finally, I extend my sincere thanks to our Senior President for his help and guidance and the members of the committee for all their assistance and co-operation.

T. Nagendrar,
Hony. Secretary.

The H. S. C. Hosteler's Union

OFFICE - BEARERS :

Senior President: Mr. P. S. Cumaraswamy B. A., Dip. Ed.

	1st Term	2nd Term	3rd Term
President:	A. Anandarajah	C. Ambihawaran	S. Thillaiampalam
Vice-President:	R. Pancharatnam	E. Thirunavukkarasu	A. Narendra
Secretary :	T. Thiruvathavoorar	S. Krishnan	T. Gangatharan
Asst. Secy. & Treasurer :	C. Chanmugathas	A K. Pasupathypillai	P. Balasundarampillai

It is a pleasant task indeed to submit a report of our union. It has in its own way helped towards growth of co-operative life at school.

During the first term, the freshers introduced themselves and gave us a good 'Fresher's Tea'. There was also an interesting debate on "இலங்கைக்குச் சமஷ்டியாட்சி பொருந்துமா?" in which many members participated with great interest.

Our Union successfully staged the play "கூடப்பிறந்த குற்றம்" on the College open air stage during the Jaffna Hindu College Fun Fair. The success was mainly due to Mr. E. Mahadeva (Devan, Jaffna) the playwright and producer. Our Union is ever indebted to him.

We are grateful to the members, who made valuable contributions during the two terms, towards the success of union activities.

Our union could not have been a success that it was but for the invaluable services of our Boarding Master, Mr. K. S. Subramaniam.

I should also thank our Senior President, Mr. P. S. Cumaraswamy for his guidance and counsel.

Thanks are also due to all the members for their whole-hearted co-operation which helped me to discharge my duties efficiently.

T. Gangatharan,
Hony. Secretary.

The Senior Hostelers' Union

Senior President: Mr. K. Sivaramalingam B. A.

1st Term

2nd Term

President:	E. Kandappu	A. H. M. Ashraff
Secretary:	T. Jeyarajasingham	R. Thirugnanasothy
Asst. Secy. & Treasurer:	V. Thambiah	T. Thiruambihapathy

I feel if a great privilege to submit the report of our union. The commencement of the 1st term of the year with the interesting activity 'the introduction of the freshers' had delighted all the members of our union and had made them understand the pleasure in attending the meetings held weekly by our union. This activity was followed by the freshers' tea.

It praiseworthy to mention that many of the members of our union came forward to make interesting speeches, which will undoubtedly, guide us in our later life.

A word of apology has to be offered for our failure to devote our time in the field of extra-mural activities

Our union still in its infancy and in future it shall be our earnest endeavour to devote our time for the progress of our union.

I must thank our Senior President, Mr. K. Sivaramalingam, very much for his kind help and guidance. The advice he gave us whenever we needed it was rich with his experience.

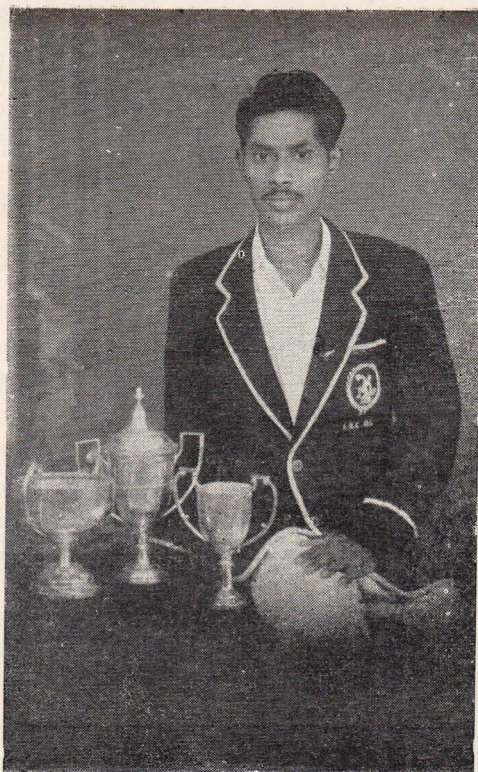
I am deeply indebted to our Boarding Master, Mr. K. S. Subramaniam for having given us the golden opportunity to hold these meetings.

Finally, I should like to thank the committee and members for the keen interest they showed in all the activities of our Union.

R. Thirugnanasothy,
Hony. Secretary.

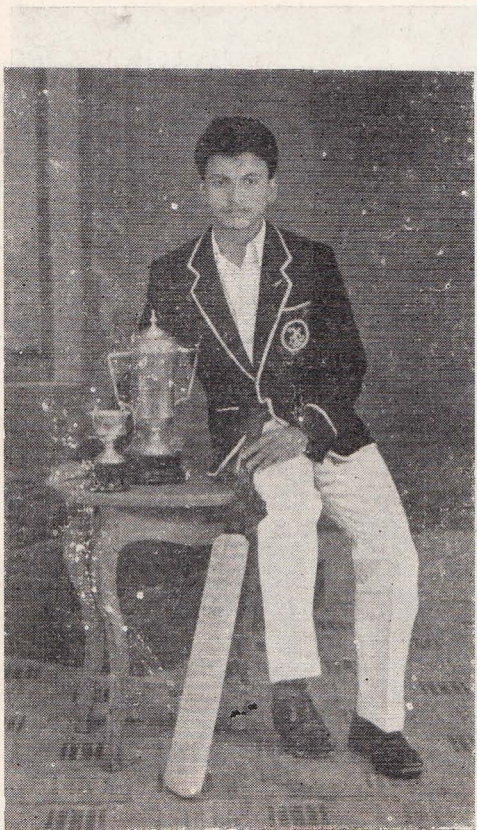
"There are two things to aim at in life; first to get what you want; and then after that to enjoy it; only the wisest achieve the second."

"If you build castles in the air your work need not be lost; that is where they should be. Now put the foundation under them."

M. PALANIANDY

- * Winner of the Parson's Challenge Cup for Best Performance at the J. S. S. A. Athletic Meet 1960.
- * Holder of the J. S. S. A. Athletic Meet Record for the Half Mile.
- * Holder of Ground Records for 440 yards., Half Mile & One Mile.
- * Winner of College Colours for Athletics 1960.
- * Tied for Senior Individual Championship at the Inter-House Athletic Meet, 1960.

K. BALAKRISHNAN

- * Winner of "The Times of Ceylon" Trophy for the Best School boy Cricketer of the North, 1960.
- * Winner of the Prize for the Highest score in the match between Jaffna Schoolboys vs Australian Schoolboys.
- * Winner of Collage Colours for Cricket 1960.

Junior Hostelers' Union

1st Term

Senior President:	Mr. K. Natkunasingam
Secretary:	S. Mahendran
Asst. Secretary:	P. Sadchatheeswaran
Tamil Editor:	V. Thavarajah
English Editor:	S. Somalingakumar
Treasurer:	V. K. Veeraiah

2nd Term

Mr. E. Thirunavukkarasu
P. Sivapatheeswaran
V. Thavarajah
S. Yoganathan
S. Mahendran
S. Visuwanathan

I am very glad to submit the report of our union. At the beginning of the first term freshers introduced themselves. This was followed by speeches which were made by several members of our union.

The main features of the second term were our annual sports meet. A neck-to-neck fight between Bharati house and Gandhi house—and a Tea Party. Mr. K. Arunachalam was the Chief Guest at our Sports Meet. While Mr. K. Sivaramalingam B. A was our chief guest at our Tea Party. Gandhi House defeated Bharathi House by 63 points. Bharathi however secured the decoration cup. Then our chief guest and Mr. S. Sivasundaram spoke and enlightened us. Congratulations to Bharathi house and Ghandhi house.

The tea was grand. At the end of it, our chief guest gave an instructive speech.

We thank all who contributed whatever they were able to, which enabled us to make a success of the two main features. We thank the chief guests for their kind presence and equally kind words.

We hasten to thank and express our deep sense of gratitude to our boarding master, Mr. K. S. Subramaniam and our assistant boarding master, Mr. K. Namasivayam for their valuable assistance without which our report would never have been anything but commonplace. I wish to say "Thank you" to the cooks (Government Servants to come) who did their best when we held our tea.

I should not fail to thank the members of our Union who were always at their best and put their heart and soul into all activities related to the Union.

P. Sivapatheeswaran,
Hony. Secretary.

"It isn't the people who tell all they know that cause most of the trouble in the world, it's the ones who tell more."

The Hostel Garden Club

Patron :

President :

Secretary :

Members :

Mr. K. S. Subramaniam

S. Jeyaratnam (Feb.— Oct.)

K. Thangavel (Since Oct.)

S. Kanagalingam

R. Soundararajah

S. Selvarajah

N. Sivakumaran

A. Kulalingam

C. Maheswaramoorthy

The garden club has grand achievements considering its short existence of a few years. It was mooted by the college students but later the hostelers took the initiative and have done a magnificent job adorning the hostel premises with beds of flowers and greens.

The club originated with a few members but now it has swelled threefold. Nature has blessed as with barren waste land. The members through dint of hard labour and sweat of their eyebrow have transformed the land into an oasis of loveliness. They worked under extremely adverse conditions and their industry and perseverance have been rewarded.

We are very proud to say that our former president, S. Jeyaratnam

has been appointed motor-supervisor. We wish him all success.

Nevertheless, first and last we owe all our success to our Boarding Master, Mr. K. S. Subramaniam for his kind advice and readiness to help us at all time.

I wish to thank all the members of the club for extending their kind co-operation and for their willingness to work. Once again, I thank Mr. K. S. Subramaniam for his unfailing kindness and suggestions.

Lastly, I wish to thank all the non-members and sympathisers who contributed in many ways to our progress and success in maintaining the garden.

S. Kanagalingam,
Hony. Secretary.

"Youth is when things that do not matter,
matter terribly."

Results of Examinations

Ceylon University Preliminary Examination, December 1959

LIST OF ADMISSIONS TO THE UNIVERSITY

Arts :	V. Gopalakrishnan	A. Kayilasanathan
	K. Kunarasah	P. Nithiananthan
	A. Rajagopal	S. Thilaganathan
Physical Science :	S. Kailayapathy	P. Kanagaratnam
	M. Magesan	P. Mathiaparanam
	N. Nadarajapillai	S. Ponnampalampillai
	A. Ramanathan	T. Sivarajah
	S. Sivasubramaniam	
Engineering :	C. Arunachalam	V. Sitamparapillai
	K. Thiagamoorthy	
Veterinary Science :	P. Somasundaram	
Medicine (for admission after six months' course in the Faculty of Science):	C. Vinayagamoorthy	

Higher School Certificate Examination, December 1959

First Division : C. Arunachalam, S. Kailayapathy (Distinction in Pure Maths. & Applied Maths.)

Second Division : V. Gopalakrishnan, A. Kailayanathan, K. Kunarasah, M. Mehendran, P. Nithianantham, R. Rajarajesvaran, A. Rajagopal, S. Sivasubramaniam, V. Sithamparapillai, V. Subramaniam and S. Thilaganathan.

Referred : K. Gnanalingam (Applied Maths.), P. Kanagaratnam (Physics), S. Kathirgamanathan (Chemistry), S. Kanagalingam (Government), A. Ramanathan (Chemistry), S. Surenthiran (Ceylon History), T. Sivarajah (Chemistry), P. Mathiaparanam (Chemistry), M. Magesan (Chemistry), N. Nadarajapillai (Chemistry), S. Ponnampalampillai (Chemistry).

G. C. E. (Ordinary Level) Examination, August 1959

(Subjects within brackets denote Distinctions)

PASSED THE S. S. C.

First Division: K. Balachandran (Hinduism), S. Kamalanathan, T. Kanagaratnam (Hinduism & Pure Maths.), V. Kuhanendran (Pure Maths. & Applied Maths.), N. Rasakumaran (Pure Maths.), N. Vivekanandan (Hinduism, Pure Maths. & Applied Maths.), S. Yoganathan (Hinduism).

Second Division: M. S. Abdul Azeez, P. Ambigapathy, S. Dharmalingam, T. Gangatharan (Pure Maths.), S. Gnanenthiran (Hinduism), K. Gnanalingam (Applied Maths.), S. Jegannathan (Hinduism), A. Jhahufarassadique, V. Kanagaratnam, M. Kanagasabai, T. Kanagasabay, N. Kanesapillai, S. Murugesu (Hinduism), M. Nadarajah, R. Nagarajeswaran (Hinduism), R. Pancharatnam, N. Paramasivam, S. Pasupathippillai (Hinduism), S. Pathmanathan (Hinduism), A. Ponnampalam, R. Ragunathan, V. Rudran, K. Sabanayagam, S. Saenelipahavan (Hinduism), V. Sanapathy, T. Sanmugalingam (Pure Maths.), N. Selvarajah, S. Markandan, K. Sivapathasundaram (Hinduism), M. Sivarajah, S. Sornalingam, V. Sripathmanathan, S. Suntharesan, S. Thandauthapany, M. Veijayaratnam, T. Vivekanandarajah (Hinduism), P. Vythilingam, C. Yogendran.

G. C. E. (Ordinary Level) Examination, December 1959

(Subjects within brackets denote Distinctions)

PASSED THE S. S. C.

First Division: K. Murugamoorthy (Hinduism), M. Nadarajah, T. Namasiyayam (Hinduism), S. Selvalingam (Pure Maths. & Applied Maths.), B. Sivagnanasundaram (Pure Maths.), C. Yogendran (Pure Maths. & Applied Maths.).

Second Division: P. Ambihapathy, S. Balasubramaniam, S. Divakalala, A. Gnanasampanthan, M. Kanagasabai, S. Kafhigamanathan, S. Markandan, S. Murugesu, S. Nagarajah (Pure Maths.), S. Nagarajeswaran, T. Nagendrar, S. Navaretnarajah, V. Poopala-sundaram, R. Rajanayagam, M. Ratnasingam (Arithmetic), N. Retnasingham, K. Sanmuganathan, T. Sanmuganathan, S. Sivagnanam, K. Sivagurunathapillai, S. Sivakumaran, K. Sivanathan, K. Sivapalan, C. Sri Dakshana, T. Sri Jaerajah, A. Taventheran, V. Thambiah, K. Thangavadivel, R. Thayaparan, P. Vythilingam, T. Selvarasah.

Congratulations!

To our Principal on having been re-elected President of the Northern Province Principals' Association.

To Mr. A. S. Kanagaratnan of our College Staff on having been elected President of the Northern Province Teachers' Association Benevolent Fund Society.

To Mr. T. Senathirajah of our College Staff on having been elected an Associate of the College of Perceptors (A. C. P.), London.

To Mr. K. Suppiah of our College Staff on having been re-elected Secretary of the Northern Province Teachers' Provident Society.

To Mr. E. Mahadeva of our College Staff on having been re-elected President of the Tamil Writers' Association.

To Mr. T. Senathirajah of our College Staff on having been elected Treasurer of the Jaffna Amateur Athletic Association.

To Mr. S. Muthucumaran of our College Staff on being conferred the title of "Karma Yogi" by the 'Arogya Ashram', Madras.

To Mr. N. Somasundaram of our College Staff on having been elected Assistant Secretary of the Jaffna Hockey Association.

To Mr. S. Ponnampalam of our College Staff on his success in the B. Sc. Examination of the Ceylon University.

To Mr. M. Sivagnanaratnam of our College Staff on his success in the B. Sc. Examination of the London University.

To K. Natkunasingam on having been appointed Regimental Sergeant Major, Third Battalion, Ceylon Cadet Corps.

To K. Balakrishnan on winning the Trophy for "The School Cricketer of the North" in the contest organised by "The Times of Ceylon".

To M. Rajaratnam on winning the award for the Best Fieldsman in "The School Cricketer of the North" contest organised by "The Times of Ceylon".

To T. Selvarajah on being elected Captain of the Jaffna Schools' Cricket Eleven in the match played against the Colombo Schools Cricket Eleven organised by "The Times of Ceylon" for the presentation of the Trophy for the Best School Boy Cricketer of the year.

To K. Balakrishnan, M. Rajaratnam and T. Selvarajah on being selected members of the Jaffna Schoolboys Cricket Team which played against the Australian Schoolboys Cricket Team in February last.

To K. Balakrishnan and M. Rajaratnam on being selected members of the Jaffna Schools Cricket Team in their match against the Colombo Combined Schools Cricket Team.

To Mr. V. Kandasamy, M. Yogeswaran and K. Amirthalingam on winning the College Colours for Soccer last year

To K. Balakrishnan, M. Nadarajah, M. Rajaratnam and M. Sivasubramaniam on winning the College Colours for Cricket this year.

To M. Palaniandy and A. Arasakumar on winning the College Colours for Athletics this year.

To M. Palaniandy on winning the Parson's Challenge Cup for the Best Performance at the J. S. S. A. Inter-Collegiate Athletic Meet this year.

To M. Palaniandy on establishing a new Meet Record for the Half Mile at the J. S. S. A. Inter-Collegiate Athletic Meet this year.

To V. Chandramohan and S. Sivakumar of Form III 'A' on winning the Second and Third Prizes respectively in the J. T. T. A. Individual Singing Contests (Tamil)—Junior Division.

To T. Sivapalan and K. Ramanathan of Form I 'B' on winning the First and Second Prizes respectively in the Thevaram Singing Contests (Junior Division) conducted by the Saiva Paripalana Sabai.

To V. Sivakumar, V. Chandramohan, N. Thiaganathan (Form III 'A'), M. Sri Ganesh, M. Sritharan, V. Balendran, K. Vaithilingam (Form II 'A'), C. Sitharanjan (Form II 'E'), and C. Visuvanathan (Form I 'A') on winning the Third Prize in the J. T. T. A. Group Singing Contests (Tamil)—Junior Division.

To Skandavarodaya College on winning the Jaffna Inter-Collegiate First Eleven 'A' Division Soccer Championship last year.

To Sri Somaskanda College, Puttur, on winning the Jaffna Inter-Collegiate Football Eleven 'B' Division Soccer Championship last year.

To Jaffna Central College on winning the Jaffna Inter-Collegiate Second Eleven Soccer Championship last year.

To Jaffna Central College on winning the Jaffna Inter-Collegiate Athletic Championship this year.

To Selvadurai House on winning the Inter-House Athletic Championship this year.

To Selvadurai House on winning the Inter-House Junior Soccer Championship last year.

To Nagalingam House on winning the Inter-House Senior Soccer Championship last year.

To those who received prizes at the College Prize Giving.

To those who were successful in the H. S. C. & Ceylon University Preliminary Examinations held in December 1959.

To those who were successful in the G. C. E. (Ordinary Level) Examination held in August and December 1958.

To those who were appointed Prefects of our College & Hostel.

To those who were elected office-bearers of the various associations of our College and Hostel.

To our Old Boys who were successful in the various examinations.

"Flattery never hurts a man unless he inhales."

"Experience is not what happens to man. It is what a man does with what happens to him."

Criticism: "It you stop every time a dog barks your road will never end."

The J. H. C. Old Boys' Association, Jaffna

(Founded 9-1-1905)

Office-Bearers 1960-61

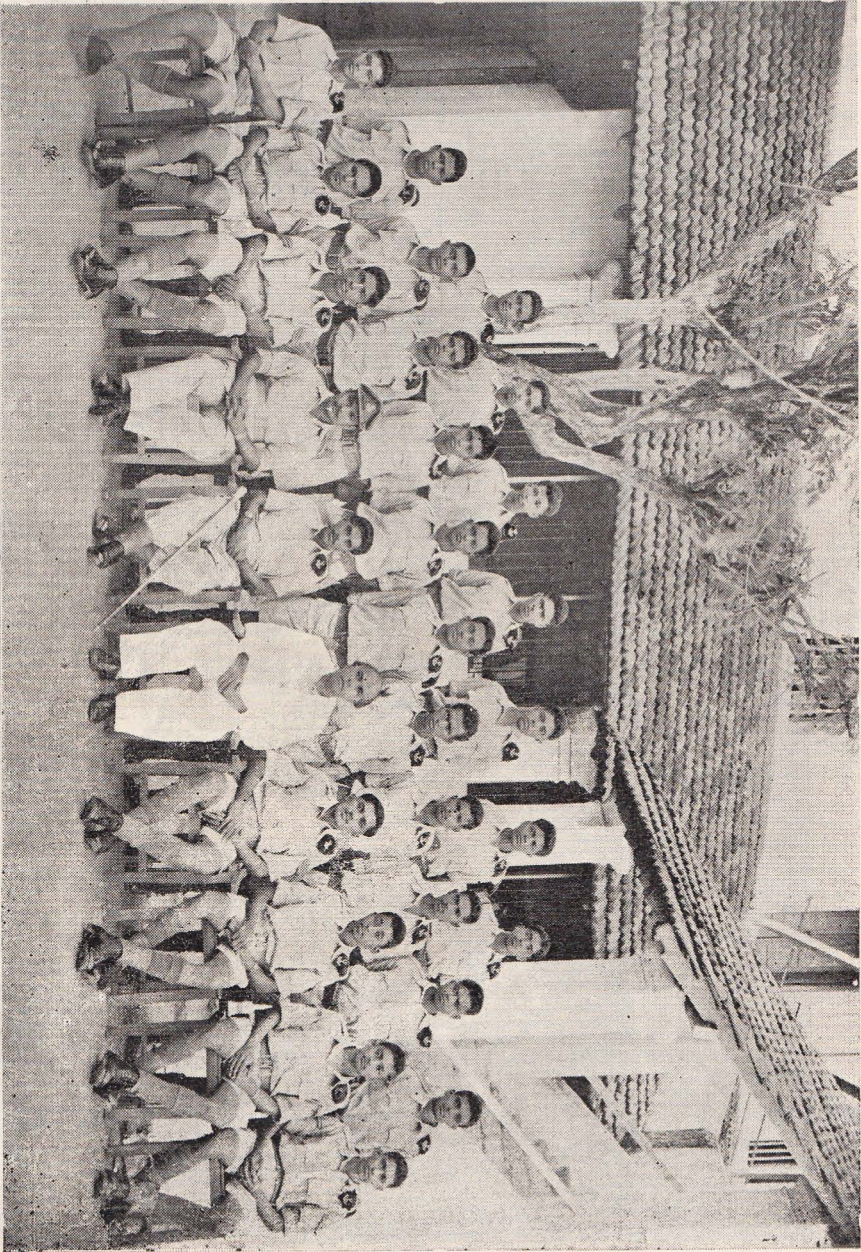
- President :** The Principal (ex-officio), Mr. V. M. Asaipillai
- Vice-Presidents :** Dr. V. T. Pasupati, Dr. K. Sivagnanaratnam,
Messrs. C. Sabaratnam, A. Arulampalam,
S. Balasubramaniam & S. Sabaratnam.
- Hony. Secretary :** Mr. S. Srinivasam
- Hony. Asst. Secretary :** Mr. V. Mahadevan
- Hony. Treasurer :** Mr T. Senathirajah
- Hony. Asst. Treasurers :** Messrs. T. Pakiarajah & V. Sivasubramaniam
- Committee Members :** Messrs. V. Subramaniam; R. Visuvanathan,
M. C. Nadarajah, A. Kanapathipillai, A. Saravana-
muthu, A. Saravanamuttu, P. S. Cumaraswamy,
K. V. Mylvaganam, K. S. Subramaniam,
S. Sanmugalingam, P. Ehamparam, V. Nava-
ratnarajah, S. Mahendran, K. Arunachalam,
A. Thanabalasingam and E. Sabalingam,
Dr. T. Selvarajah and Muhandiram K. Dura-
yappah.
- Hony. Auditor :** A. Somascanta

Life Members :

(Continued from the last issue of "The Young Hindu") :—
K. Arunasalam, Teacher J. H. C.
E. Canagalingam, 98, Arasady Road, Jaffna.

JUNIOR CADETS 1960

SENIOR CADETS 1960

Jaffna Hindu College Old Boys' Association

REPORT FOR THE YEAR 1959

I have great pleasure in submitting the report on the achievements of the year.

The completion of the roof of the Jubilee Block is probably the most important achievement during the year. In this connection thanks are due to the active members of the Collection Committee and Mr. K. S. Subramaniam, not unknown to any old boy, for his untiring efforts and careful supervision. Those who ventured out on the collection campaign, unperturbed by the tales of disappointment and sorrow, were able to collect Rs. 25,106-36 during the year. It is perhaps difficult, nay impossible to please one and all. There will be greater co-operation if the elected representatives of the Old Boys' Association are appointed to serve on the Board of Directors.

It is also worth mentioning that a decision has been made and preliminary steps have been taken to run a Carnival during the period 30th March to 17th April 1960 with a view to collecting funds for completing the Jubilee Block and for putting up buildings for the Collegiate Classes.

It is hoped that every Old Boy will assist in whatever way he can to make this a success.

The Old Boys are perhaps aware that the foundation has been laid by the College Authorities and building operations have commenced on the New Science Block which is estimated to cost over Rs. 600,000/-. The Collections at this Carnival should help the Management to expedite the completion of the building and start the Degree Classes.

Information was received that the Asia Foundation Authorities were willing to give Laboratory Equipment worth Rs. 50,000/- if a suitable building was available and the Executive Committee has requested the Management to use the downstairs of the Jubilee Block for this purpose. What progress has been made on this line is not known.

After the Annual General Meeting held on 25-1-59 the Executive Committee has met six times, the Carnival Committee has met twice and the Building Committee has met twice and the Dinner Sub-Committee has met twice. It is not irrelevant to point out that, while some Committee members have not missed a single meeting some others have not attended even a single meeting.

It was decided at the first committee meeting that every effort should be made to have a complete and up-to-date Membership Register and some progress has been made in this line. It is hoped that the next Committee will pursue this matter.

This report will be incomplete without a word of thanks to those members of the Executive Committee who have contributed to the work done by the Association during the year.

Jaffna,
24-1-60.

V. SUBRAMANIAM,
Hony. Secretary,
J. H. C., O. B. A.

"The only things that we ever keep are what
we give away."

—Louis Kinsbury.

"The most acceptable service to God is doing
good to man."

—Benjamin Franklin.

"There is a magic in the memory of schoolboy friendships"

—J. R. Lowell.

Old Boys' News

[We regret that this list is far from complete. It is hoped that our Old Boys will overlook all omissions and send us information about themselves for publication in the next issue of 'The Young Hindu'. - The Editor.]

Mr. V. A. Kandiah, B. Sc., (Lond.), Advocate, has been re-elected Member of Parliament for the Kayts Constituency.

Mr. A. Shivasundaram has been re-elected Member of Parliament for the Kilinochchi Constituency.

Mr. M. Sri Khanta, O. B. E., has been promoted to Class I, Grade I of the Ceylon Civil Service.

Mr. C. Narayanasamy, B. A. (Cey.) of the Staff of Zahira College, Colombo, has been successful in the Ceylon Civil Service Examination. He is now attached as a cadet to the Colombo Kachcheri.

Mr. A. Kanagasabai who has been promoted to Class III of the Civil Service is now serving as Office Assistant, Moneragala Kachcheri.

Mr. Y. Duraiswamy is now First Secretary, Ceylon Embassy in Canberra, Australia.

Mr. A. Kathiramalainathan, is now Secretary of the Ceylon Embassy in Brazil.

Messrs. C. K. Kanthaswamy B. Sc. (Lond.), P. G. T., and E. Sabalingam B. Sc. (Lond.), P. G. T., have been appointed Principal and Vice-Principal respectively of Hindu College, Kokuvil.

Mr. K. Shanmugalingam B. Sc. (Vet) of the Department of Agriculture left for the U. K. in December last year on a Colombo Plan Scholarship to follow a one year course leading to the Diploma in Tropical Veterinary Medicine at the Royal School of Veterinary Studies, at the University of Edinburgh.

Drs. R. Sivagurunathan and S. Anandarajah have left for the U. K. for further studies.

Mr. V. Sithamparapillai, B. Sc. (Lond.) has left for the U. K. to follow a course in Engineering.

Mr. E. V. Thalaisingam, B. A. Econ. (Cey) of the staff of Sri Somaskanda College, Puttur, left for the U. K. in January to follow a

course in Chartered Accountancy and to read for a higher examination in Economics as a private candidate.

Mr. S. V. Kulasingam has been successful in the A. M. I. C. E. (Part C) Examination.

Mr. V. Kailasapillai has completed the Final Examination held by the Accountancy Board, Ceylon.

Mr. P. Vettivetpillai has completed the Intermediate Examination held by the Accountancy Board, Ceylon.

Mr. T. Yogarajah has passed Part II of the Intermediate Examination held by the Accountancy Board, Ceylon.

Mr. P. Ratnarajah, Assistant Superintendent of Police, Jaffna, has been transferred to Panadura.

Mr. S. Naguleswaran has been appointed Assistant Mechanical Engineer, Irrigation Department.

Mr. K. Namasivayampillai has been appointed Assistant Engineer, Post and Telecommunications Department.

Mr. P. Thirumal is now Assistant Engineer, P. W. D., Colombo.

Mr. N. Mailvaganam has been promoted to be Assistant Commissioner of Labour.

Dr. V. Rajadurai, D. M. O., Chilaw, has assumed duties as Deputy Superintendent of Health Service, Colombo.

Dr. S. Pathmanathan is now D. M. O., Watawala.

Dr. T. Arulampalam of the Ratnapura Hospital has been transferred to the Kankesanturai Hospital.

Dr. K. Velauthapillai of the Eye Hospital, Colombo, has been transferred to Anuradhapura as D. M. A.

Dr. T. Selvarajah is now attached to the Jaffna Hospital.

Mr. K. Shanmuganathan, B. Sc. (Cey.) has assumed duties as Statistical Officer, Department of Census and Statistics.

Mr. V. Ambalavanar, B. Sc. Hons. (Cey.) is now a Research Assistant at the Planning Secretariat.

Messrs. A. Muthukrishnan, B. A. (Cey.) and K. Paramanathan, B. A. Hons. (Madras) have been appointed Labour Officers, Colombo.

Messrs K. Janaka, B. A. (Lond), Dip. Ed. (Cey.) and K. Kuhathasan, B. Sc. Econ. (Lond.) are now on the Staff of Govt. Central College, Nelliady.

Mr. C. S. Shanmugarajah, B. A. (Cey.) has been appointed Assistant Food Controller, Colombo.

Mr. P. Sathyanathan B. A. (Cey.) has joined the staff of Zahira College, Alutgama.

Mr. V. E. Pakianathan has joined the staff of Wesley College, Colombo.

Mr. S. Sivananthan, B. A. (Cey.) has joined the Staff of St. Andrew's College, Gampola.

Mr. C. Manogaran, B. A. Geog. (Cey.) has joined the Staff of the Collegiate Department, Jaffna College, Vaddukoddai.

Mr. S. Sarvendran B. Sc. (Cey.) has joined the staff of R. K. M. Vaidyeshwara Vidyalaya, Jaffna.

Mr. P. Ketharanathan, B. Sc. (Cey.) has joined the staff of Govt. Central College, Velanai.

Mr. A. Sarvananthan: B. Sc. Hons. (Cey.) has joined the Staff of Pembroke Academy, Colombo.

Mr. T. Mahadeva, B. Sc. (Cey.) is now Lt. Instructor, Royal Ceylon Navy.

Mr. V. Kanthasamy B. Sc. (Cey.) has joined the Staff of Vigneshwara College, Karaveddy.

Messrs S. Sahadevan and S. Sivarajah have been successful in the B. Sc. Examination of the Madras University.

Messrs S. Ponnampalam, B. Sc. (Cey.) and M. Arumugasamy (General Science Qualifying Examination) have joined the Staff of Jaffna Hindu College.

Mr. N. Somasundaram has joined the Staff of Jaffna Hindu College.

Mr. C. Mahendran has been successful in the A. M. I. C. E. Examination.

Messrs. A. Mahadeva, B. A. (Madras) and S. Sri Dharmarathan, B. Sc. (Madras) are now on the Staff of Hindu English School, Mallakam.

Mr. K. Mahalingam of the Government School, Pelmadulla, has been successful in the B. Sc. Examination of the London University.

Mr. S. Jeyaweerasingham is Assistant Engineer, P. W. D., Bridges, Ratmalana.

Mr. S. Nadarajah has been promoted to be Superintendent of Civil Establishments, R. Cy. A. F., Katunayake.

Mr. S. Panchalingam, Radio Technician, R. Cy. A. F., Katunayake, left for U. K. in October to follow a course in Radio Engineering at Radio School, Yatsbury.

Mr. S. Kumaralingam has obtained a first class in the Final Apothecaries' Examination.

Mr. R. Shanmugalingam has been appointed to the Railway Clerical Service.

Mr. E. Anandanadarajah is now attached to the Department of Inland Revenue.

Mr. A. Segarajasingam, Supervising Overseer, is now attached to the Waterworks Division, P. W. D., Kondavil.

The following have been selected for promotion to Grade II of the Executive Clerical Class of the General Clerical Service:—V. Cumarasingam (Dept. of Inland Revenue), T. Nadasabapathy Sarma (Royal Ceylon Navy), M. Pathmanapan (Health Dept.), T. Shanmuganathan (General Treasury), A. Somanatha Sarma (P. W. D.) and M. Theagarasa (Dept. of Inland Revenue).

Mr. T. Selvaratnam of the Ministry of Justice has been promoted to Grade I of the Executive Clerical Class of the General Clerical Service.

The following old boys have been successful in the various examinations conducted by the University of Ceylon:—

Admitted to the University

Arts: K. Ganeshwaran (St. John' College)
V. Nallainayagam (")

General Arts Qualifying Examination

A. Ambalavanar K. Udayakumar R. Yoganathan

General Science Qualifying Examination

Biological Science:	S. Krishnapillai	T. Rajasegaram
Physical Science:	S. K. Balachandran	K. Parameswaran
	K. Jananayagam	R. K. Sambugeswara Iyer
	R. Jegendran	V. Thillainathan

First Examination in Engineering

S. Ganeshan	R. Ganeshalingam
S. Kathirkamathamby	S. Loheswaran
R. Mahadevan	M. Sabaratnam
S. Subramaniam	P. A. Subramaniam
M. Supiramaniam	

Combined Preliminary & 1st M. B. Examination

G. Sankaranarayana	N. Sivarajah
B. Sivaloganathan	T. Ooyirilangkumaran

Second Examination for Medical Degrees

Pass:	C. Padmanathan
Referred:	C. Amaralingam (Anatomy)

Third Examination for Medical Degrees, Part I

T. Poopalarajah	S. Puvanendran
R. Thayaparan	

Third Examination for Medical Degrees, Part II

T. Poopalarajah

Third Examination for Medical Degrees, Part III

Pass:	T. Poopalarajah	R. Thayaparan
Referred:	S. Puvanendran (Public Health & Parasitology)	

Final Examination in Arts (General Degree)

M. T. Manikkavasakan	M. Rasanayagam
K. Nadesu	S. Wimalaswaran

Final Examination in Arts (Special Degree)

Pass:	C. Manogaran (Geography)
-------	--------------------------

Final Examination in Science (General Degree)

First Class: S. Sarvendram

Pass: S. Ponnampalam V. Kanthasamy
K. Thanigasalam

Final Examination in Science (Special Degree)

Second Class (Lower Division): A. Saravananthan (Zoology)

Pass: A Ratnam (Chemistry)

Passed in Subsidiary Subject: K. Palasanthiran (Pure Mathematics)

Final Examination in Veterinary Science

Second Class: S. K. Maheswaran (Distinction Veterinary Science)

Final Examination in Engineering, Part I

Passed Section A & B: S. Palendira

Passed Section A: S. Rajendram

Re-referred—Section B: V. Kanthamoorthy (Mathematics)
V. K. Ramachandra (Materials & Structures)
N. Sivapathasundaram (Applied Electricity)

Final Examination in Engineering, Part II

Pass: K. Ganeshalingam V. Gunaratnam T. Sivasubramaniam

Diploma in Education

M. Gunaratnam, B. A. (Cey.) K. Manickavasagar, B. A. (Cey.)

K. Pavanasuntharam, B. A. Hons. (Cey.) C. T. Tyagarajah, B. A. (Cey.)

The following old boys have won colours at the University of Ceylon:—

V. Gunaratnam Hockey & Soccer (reaward)

T. Poopalajah Soccer (reaward)

Mr. V. Suppiah, Assessor, Inland Revenue Dept., has been appointed, Justice of the Peace for the Judicial District of Colombo.

Mr. A. C. Nagarasa, Social Services Office, Vavuniya, has been appointed District Scout Commissioner, Vavuniya.

Mr. V. S. Pathmanathan is now Secretary of the South Yalpanam Multi-Purpose Co-operative Society, Paranthan.

Mr. C. Subramaniam Principal of Skandavarodaya College, Chunnakam, has been elected Assistant Secretary of the Hindu Board of Education. He returned recently after a visit to China as a guest of the China Teachers' Federation.

Mr. S. V. Balasingam of the Staff of Jaffna College, Vaddukoddai, attended the W. C. O. T. P. Conference, held in Holland.

Mr. K. Arunasalam of the Staff of Hindu College, Vaddukoddai, has been re-elected Secretary of the Northern Province Teachers' Association.

Mr. V. Karthigesu of the Staff of Vaidyeshwara Vidyalaya, Jaffna, has been elected Vice-President of the Jaffna Town Teachers' Association and Assistant Secretary of the N. P. T. A. Benevolent Fund Society.

Mr. S. P. Balasubramaniam of the Staff of Vaidyeshwara Vidyalaya, Jaffna, has been elected Secretary of the Jaffna Town Teachers' Association.

Mr. S. Maheswara Iyer of the Staff of Hindu College, Kokuvil, has been elected Treasurer of the Jaffna Town Teachers' Association.

Mr. A. Visuvanathan of the Staff of Hindu College, Chavakachcheri, has been elected Vice-President of the N. P. T. A. Benevolent Fund Society.

Mr. T. Viswanathan of the Staff of Jaffna College, Vaddukoddai, has been elected Secretary of the N. P. T. A. Benevolent Fund Society.

Mr. C. Gunapalasingam of the Staff of Kokuvil Hindu College, had been elected Secretary of the N. P. T. A. Examination Council.

"A society grows round its idels"
—Rajagopalachari.

"The best reformers are those who
begin on themselves"
—Bernard Shaw.

J. H. C. Old Boys' Association

JUBILEE BLOCK BUILDING FUND

The Old Boys' Association acknowledges with thanks the following donations received towards the above Fund up to 31st October 1960.

	Rs.	Cts.
Previously acknowledged	51405	75
Mr. V. Saravanamuttu J. P., Kollangkallady 3rd inst.	25	00
Mr. T. Somasegarampillai, Vannarpannai 1st inst.	5	00
Hadji M. M. A. Kareem	25	00
Hadji V. M. M. Aboosali & Sons	50	00
Dr. C. Gurusamy, Koddady	10	00
Mr. A. Thirunavukarasu J. H. C. Part Payment	20	00
" K. Sellathurai "	20	00
" V. Varatharajan "	10	00
" S. K. Ganesan Kochchikadde 1st. inst.	250	00
Dr. D. D. N. Selvadurai 20, Ebenazer Place, Dehiwela 2nd inst.	35	00
Mr. M. Eliyathamby Koddadi Final inst.	25	00
" T. Sivarajah J. H. C.	10	00
" K. Shanmuganathan J. H. C.	10	00
" P. Somasunderam J. H. C.	20	00
" S. Vyravanathan Apothecary, Mandaitivu 2nd inst.	25	00
" T. Thurairatnam A. Baur & Co. Colombo Final inst.	25	00
" N. Balasubramaniam Inland Revenue Co.	10	00
" S. Padmanathan of Co-operative Stores Ltd 2nd inst.	50	00
" S. Akilesar Education Office, Jaffna	50	00
" V. M. Thangavadivel Inland Revenue	10	00
" M. Sinnathamby do 2nd inst.	5	00
" M. Thiagarajah do do	5	00
" T. Sivanathan 2, B. A. Thamby Lane, V'Pannai 2nd inst,	25	00
" K. Kidner Treasury Final inst.	25	00
" T. Sivapragasapillai Colombo	250	00
" K. Pathmanayagam J. H. C.	10	00
" M. Selvadurai "	20	00
" T. Nallathamby Thondamanar	150	00
" V. Saravanamuttu J. P., Kollangkallady 4th inst.	25	00
" K. V. S. Shanmuganathan Advocate	40	00
" V. Mahesan Naval	250	00
" S. Kanagasabhai V'Pannai 3rd inst.	250	00
" V. Sivasubramaniam Proctor S. C. V'Pannai	100	00
" N. Theiventhiram Sri Lanka Book Depot	250	00

Mr. S. Olaganathapillai	Sita Soda Factory	101 00
"	T. Ponnampalam C. G. R. Co. 10 Final inst.	100 00
"	V. Thambiah Kovalam	100 00
"	S. Rajaratnam 22, Hospital Road, Jaffna 2nd inst.	50 00
"	S. Kirupamoorthy, K. K. S, 2nd inst.	750 00
"	S. Vyravanathan Apothecary, Mandaitivu 3rd inst.	50 00
"	P. Somasunderam	15 00
Dr. V. T. Pasupati	Jaffna Part Payment	400 00
Mr. P. Kanagasabapathy	Peradeniya	50 00
"	K. M. Ganeshalingam Kerudavil, Chavakachcheri	10 00
"	M. Kandiah Chavakachcheri	100 00
"	P. S. Nadarajah Kurumbacidy Final inst.	900 00
"	S. R. Shanmugaratnam Kollangkallady 1st inst.	10 00
"	T. Srinivasan Final inst.	25 00
"	N. Pathmarajah 47, Edmonton Rd. Co. 6. 3rd inst.	10 00
"	S. Kanagasabai Royal Primary Co. 7. do	10 00
Dr. D. D. N. Selvadurai	Dehiwala, Final inst.	40 00
Mr. S. Gurunathan Advocate	Part Payment	250 00
"	E. Anandarajah	10 00
"	S. Elanganayagam, Kachcheri, Jaffna 1st. inst.	25 00
"	S. Sambanther Library Lane, Kalviangkadu	25 00
Dr. V. T. Pasupati, Jaffna	Final inst.	100 00
Mr. V. Kandiah, 147, 2nd Cross St. Co. 11		250 00
	Anonymous	45 00

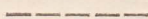
Total		56,921 75

J. H. C.
31-10-60.

T. Senathirajah
[Treasurer J. H. C., O. B. A.]

"Learning is often the enemy of initiative"
—Lord Samuel.

"Respect yourself and others will respect you"
—Confucius.

J. H. C., O. B. A.

JUBILEE BLOCK BUILDING FUND

The following have donated Rs. 1000/- or more towards this Fund, Their names constitute the Roll of Honour to be displayed in the Jubilee Block itself.

Names will be added to the roll as and when payments are made in full or completed in instalments.

Dr. S. Subramaniam
Mrs. Kumarasamy Valliammai
Messrs L. K. S. Lebbay Bros.
Dr. K. Kuganakathan
C. Rasaratnam Esq.
Mrs. S. T. Muthulingam [in memory of the Late Mr. S. T. Muttulingam]
Miss Senthilselvi Sabaretam
Messrs S. Sinnadurai & Bro.
S. Sharvananda Esq.
R. Kandiah Esq.
C. S. A. Namasivayam Chettiar Esq.
S. Kirupamoorthy Esq.
P. S. Nadarajah Esq.
Dr. V. T. Pasupati [in memory of the late Dr. C. Muttukumar]

College Prefects

The following were appointed College Prefects for 1960:—

S. Sivasubramaniam	(Senior Prefect)	H. S. C. I 'C'
A. Ponnampalam		H. S. C. I 'C'
T. Sri Jeyarajah		H. S. C. I 'B'
T. Selvarajah		H. S. C. I 'B'
T. Kanagaratnam		H. S. C. I 'A'
S. Navaratnarajah		H. S. C. I 'A'
N. Kamalakanthan		G. C. E. 'A'
N. Jeevaratnam		G. C. E. 'C'
T. Jeyarajasingam		G. C. E. 'D'

In Memoriam

MR. S. JAYAVEERASINGHAM, B. A. Hons. (Lond.)

Teacher, Jaffna Hindu College, 1939—1956

Died on 27—10—1960

AN APPRECIATION

Few dominated life at Jaffna Hindu in the last two decades as effectively as did the late Mr. S. Jayaveerasingham who died recently of an acute heart ailment.

The eldest son of Mr. M. Sabaratnasinghe (for many years Vice-Principal of the College) and an old boy in his own right, Mr. Jayaveerasingham joined the Staff in 1939 soon after graduating from the University College with honours in Oriental History and served as History Master until his retirement, premature owing to failing health, in 1956.

The least that might be said of him was that he was authoritative in his field of study, without being pedantic or pompous. He was equally authoritarian in discipline, so loyal was he to the "guru-sishaya" ideal of ancient Hindu education. Yet, he was not a heartless autocrat, the progress and welfare of his students being always his chief concern.

That was why he followed them—or rather drove them—into their extra-curricular activity no matter whether it ranged from scouting to exhibitions or from Tamilian Sanglithoppu to Sinhalese Sigiriya. In all these activities he took a keen, almost proprietary, interest.

Now that 'Singhe Master' has passed into the history of Jaffna Hindu, it is some consolation to think that students of his have become teachers of history at the old school, keeping alive the "Singhe touch" and all its masterly magic.

—A Colleague

MAS. P. PERINPANAYAGAM

(A former student)

Died on 1-12-1959

MR. E. K. N. SELVADURAI

(Ex. M. M. C., Jaffna)

Died on 13-12 1959

MR. V. K. SUNDARAM

(O. A., Anuradhapura Kachcheri)

Died on 24-2-1960

MUHANDIRAM P. SUBRAMANIAM, J. P.

(Retired Administrative Asst., Govt. Cement Factory)

Died on 20-4-1960

MR. K. KANDIAH

(Retired Inspector of Schools)

Died on 11-6 1960

MR. P. NADESAN

(Health Propaganda Officer, Jaffna Municipality)

Died on 19-6-1960

MAS. T. SHIVAPATHASUNDARAM

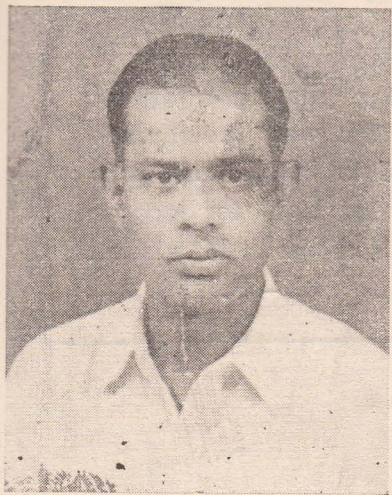
(Student, Form III 'A')

Died on 10-7-1960

MR. V. KULANAYAGAM

(Deputy Govt. Analyst)

Died on 16-8-1960

MR. P. KANDIAH, M. A. (Cantab)
 (Ex. M. P. for Pt. Pedro)
 Died on 8-9 1960

Courtesy: "The Times of Ceylon".

MR. A. THILLAIAMPALAM
 (A Founder Member,
 J H. C. Board of Directors)
 Died on 27-9-1960

Courtesy: "The Hindu Organ".

—IN MEMORIAM—

We deeply regret to record the passing away of Mr. M. Karthigesu on 27—8—60. He was a student of Jaffna Hindu College from 1904 to 1906. He was also a teacher here. He left us in 1928 to become the Headmaster of Kokuvil Hindu College. May God give his soul eternal rest.

—R. I. P.

இந்து இனஞ்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி

மாணவர் வருடாந்த வெளியீடு

பத்திராதிபர் :

P. அம்பிகாபதி H. S. C. I 'B'

உதவிப் பத்திராதிபர் :

S. சிவசுப்பிரமணியம் H. S. C. I 'C'

இந்தியக் குடி

1950-51-ம் ஆண்டு
 இந்தியக் குடியின்
 அரசாங்கத்தால்
 வெளியிடப்பட்ட
 ஆண்டுக்கான
 நிர்வாக அறிவுரை

பாழாக்கப்பட்ட இக்கட்டுரை

இந்தியக் குடியின் அரசாங்கத்தால்

பதிப்பு

H. S. G. I. P.

பதிப்பு

H. S. G. I. P.

போருளடக்கம்

பக்கம்

1. “இந்து இளைஞன்”

1

கருத்து மேடை

2. எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்	...	3
3. தேசிய மயம்	...	6
4. பத்திரிகைச் சுதந்திரம்	...	8
5. ஆங்கிலத்தின் அவசியம்	...	10

கவியரங்கம்

6. இந்து இளைஞன்	...	11
7. இந்துக் கல்லூரி என்றும் வாழ்க	...	12
8. எங்கள் நாடு	...	12

விஞ்ஞானம்

8. அணுசக்தி	...	13
-------------	-----	----

கலைப்பகுதி

10. ஈழமும் இந்தியாவும்	...	21
------------------------	-----	----

கட்டுரைகள்

11. சுற்றுப்பிரயாணம்	...	25
12. வான் மண்டலத்திலே...	...	28
13. நான் பார்த்த ஒரு திருவிழா	...	32
14. தாயும் சேயும்	...	34
15. வானொலி	...	36
16. கடவுள்	...	38
17. உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே	...	39
18. பூந்தோட்டம்	...	40

கதைகள்

19. “ப(ர்)ஸ்” சிநேகம்	...	40
20. முதற் காதல்	...	44
21. ஒரு தேயிலைச்சரையின் சுயசரிதை	...	49

அறிக்கைகளும் குறிப்புகளும்

22. யாழ் இந்துக்கல்லூரி இந்துவாலிபர் சங்க வருடாந்த அறிக்கை	50
23. யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிக் களியாட்டு விழா	53
24. ஓய்வு பெறும் ஆசிரியர்கள்	57

எங்கள் கல்லூரிக்கு
தமது சஞ்சிகைகளை அனுப்பிவைத்த
கல்லூரிகளுக்கு
எமது மனமார்ந்த நன்றியைத்
தெரிவிக்கின்றோம்.

இந்து இளைஞன்

(யாழ்ப்பாணம், இந்துக் கல்லூரி மாணவர் வருடாந்த வெளியீடு)

மலர் 20

ஐ ப ப சி

1960.

ச ம ர் ப் ப ண ம்

ஔழத்திருநாட்டின் கண்ணென விளங்கும் யாழ் நகரதனில் கலை யொளி வீசும் இ ந் து க் க ல் லூ ரி மாணவர்களின் தனிமுயற்சியால் ஆண்டுதோறும் எழில் குன்றுது செழித் தோங்கி வளர்கின்றான் “இந்து இளைஞன்”. இவ்வாண்டும் வழமைபோலப் பல புதுமைகள் கொண்டு வாசகர் மனதைக் கவரும் கதை, கட்டுரைகளுடன் மலர்கின்றான். தீஞ்சுவைக் கவிதைகள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், கற்பனைக் கவிதைகள் மலிந்த இம்மலர் எமது மாணவரின் திறமையையும் புலமையையும் பிரதிபலிக்கும் ஒரு மலர்க்குவை. இந்துக்கல்லூரி மாணவர்களின் உள்ளத்து மலர்ந்த இதனைக் கலைத்தாயின் பாதங்களிற் சமர்ப்பிக்கிறோம். அன்னை யின் அருள் பாலிக்க வேண்டுகின்றோம்.

மாணவரும் சமயமும்:

இக்கால மாணவர்கள் மேற்படிப்பை ஆரம்பித்ததும் சமயக்

கல்வியின் அவசியத்தை மறந்து விடுகின்றனர். எதிர்கால மாணவர் தம் வாழ்க்கையைச் சிறப்பாகவும், நல்ல முறையிலும்வாழ்ச் சமயக் கல்வி பேருதவியளிக்கின்றது. ஒருவன் தன் வாழ்க்கையைப் பயனுற நடாத்தவிரும்பின் அவனது வாழ்க்கை சமய அடிப்படையிலேயே இருத்தல் அவசியம். சமய வாழ்க்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டவன் ஒழுக்கத்திற் சிறந்தோனாக விளங்குவானென்பதில் ஐயமில்லை. “ஒழுக்கம் உயிரினுமோம்பப்படும்” என்பது பெரியோர் வாக்கு. நாம் விஞ்ஞானம் படித்தாலுஞ்சரி, கலை படித்தாலுஞ் சரி எமது வாழ்வு சமய அடிப்படையிலேயே அமைய வேண்டும்.

மாணவரும் மொழியும்:

நம்நாட்டில் மொழிப்பிரச்சினை எல்லோரது மனத்தையும் கவர்த்திருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் மாணவர்கள் மனம் பேதலியாது நடுநிலைமையைக் கடைப்பிடித்தல்

அவசியம். ஒவ்வொருவனும் தனது தாய்மொழியை நன்றாகக் கற்றிருத்தல் அவசியம். உலக மொழியான ஆங்கில அறிவு இன்றியமையாதது; அயலவரும் பெரும்பான்மையினருமான சிங்களர் மொழி அன்புப் பிணைப்புக்கு ஏதுவானது. தாய்மொழிப் பற்றும் இருக்கவேண்டிய தொன்றே. தாலாட்டில் கேட்டதும் மழலையில் இன்ப மூட்டியதும், இனப்பற்று தேசப்பற்று, தெய்வப்பற்று என பவற்றை நம்மிடையே வளர்த்த மொழியல்லவா அது? ஆனால் தன் மொழிப்பற்றின் வேகத்தினால் மொழி வெறியர்களாகி விடக் கூடாது. ‘நம் மொழியே மொழி மற்றதனை ஒழி’ என்று தார்பூசக் கிளம்பலாகாது. சிந்தனை செய்து சூழ்நிலைக் கேற்றவாறு நடந்து கொள்ளல் வேண்டும். இன்றேல் நாட்டில் குழப்பங்களுண்டாகும். அமைதி சீர்குலைந்து விடும். அன்பினால் ஆள்வதுபோல் துன்பினால் மாளவேண்டிய நிலைக்கு நாம் ஆளாகக்கூடாது.

அரசியல்:

நம் மாணவ சமூகத்தில் பலர் இக்கால அரசியலின் போக்கில் உணர்ச்சி வசப்பட்டு அரசியல் கொந்தளிப்புகளில் சிக்கிவிடுகின்றனர். இது அவர்களது வாழ்வையே நாசமாக்கவுங்கூடும். மொழி — மத — வகுப்பு வெறியர்களின் கைப்பொம்மையாகி விடுகின்றனர் சில மாணவர்கள். “இளங்கன்று பயமறியாது” என்று பெரியோர் கூறியிருக்கிறார்கள். இதனை, விளைவு கருதாத அரசியல் வாதிகள்

பயன்படுத்தி மாணவரை நடுத்தெருவில் நிறுத்தி விடுவர்.

இப்படிச் கூறுவதனால் மாணவர்கள் அரசியலைப்பற்றி ஒன்றுமே அறியாமல், “கிணற்றுத் தவளை”யாயிருக்கவேண்டும் என்ற தப்பிப்பிராயம் கொள்ளுதல் கூடாது. மாணவர்கள் ‘பலதும் பத்தும்’ கற்றறிந்தோராக விளங்க வேண்டுமென்பதே எமது விருப்பம். அவர்கள் கல்லூரியில் விஞ்ஞானத்தையும் கலையையும் கற்பது போல நாட்டில் நடைபெறும் அரசியல் விஷயங்களை நன்கறிந்து கொள்ளவேண்டும். தன் நாட்டில் நடைபெறும் நடப்பு அரசியலைத் தெளிவாக ஒவ்வொருவனும் அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியம். அதற்காக அவர்கள் அரசியல் கொந்தளிப்புகளில் சிக்கி இன்னல்களுக்கு காளாகிவிடவேண்டுமென்பதில்லை.

அரசியலில் நடுநிலைமை:

மொழி, சமயம், கொள்கை பலவாக இருப்பது நாட்டின் இயற்கை. ஆகவே, அரசாங்கம் ஒருதலையாக நில்லாமல் எல்லோரையும் சமத்துவமாக நடத்த வேண்டும். இன்றேல் நாட்டில் அமைதி நிலைக்காது. கொந்தளிப்பு ஏற்படும். பஞ்சப்பேய் தலைதூக்கும். ஒருதாய் தனது குழந்தைகளை எவ்வாறு வித்தியாசம் பாராட்டாது வளர்க்கின்றாளோ அது போல, அரசாங்கமும் நாட்டு மக்களைத் தனது குழந்தைகள் போலப் பாரபட்ச மில்லாமல் கண்ணியமாக நடத்த வேண்டும். இந்த நடுநிலைமைக் கொள்கையே நாட்

டின் நல்வாழ்விற்கு வித்தாகும். பன்மையில் ஒருமைகண்டு இன் புறுந்தன்மை அரசியலார்க்கு அமையவேண்டும். எம்கண்ணில் கவர்ச்சிகரமாகத் தோன்றும் “வானவில்” பல நிறங்களைக் கொண்டுள்ளது. பல நிறங்களைக் கொண்டதனால்தான் நாம் அதை மகிழ்ச்சியுடன் பார்க்கிறோம். ஏதாவது ஒரே நிறமேகொண்டு அது தோன்றினால் அதில் அழகேது—கவர்ச்சியேது. நாகும் பலமொழி பலமதம் என்ற வர்ணங்களால் தான் அழகு—பெற வேண்டும். அந்த அழகைக் குலையாமற் காப்

பதற்கு அரசியலார்க்கு மனதில் சமநிலை வேண்டும்.

எமது இப்போதைய அரசாங்கம் இவற்றை யெல்லாம் மனதிற்கொண்டு நடத்தும் என்பதற்கு அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. நமது அரசியல்வாணிலே குவிந்துகின்ற கலகம், பூசல், சாதி, சமயச் சண்டைகள் என்றின்னபல கருமேகங்கள் இப்பொழுது சிறிதே விலகி, கிழக்கு வெளுக்கும் காட்சி, உலகத்து முதற் பெண் பிரதமரான “சிறிமா” வின் ஆட்சியில் தோன்றுகிறது. கிழக்கு வெளுத்தாற் போதுமா?

இன்பச் சூரியன் உதயமாக வேண்டுமே!

வணக்கம்.

“எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்”

இன்று உலகமெங்கும் குடியாட்சிமுழக்கம் கேட்கின்றது. குடியாட்சி முறையே பெரிதும் நடைபெற்றும் வருகின்றது. ஆகவே இப்போது யார் ஆளுவது? யாரை ஆளுவது? குடிகளின் நன்மைக்காக குடிகளே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கின்றனர், சிறிது விளக்கமாகச் சொன்னால், ஒரு சில வசதியான வழக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஆட்சிப்பொறுப்பை எல்லாக் குடிகளும் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர் என்று கூறலாம். அதாவது ஆளும் அதிகாரம், ஆளப்படும் நிலை ஆகியவை ஒவ்வொரு பிரசைக்கும் உண்டு. இதுதான் சனநாயகமென்னும் குடியாட்சி முறை.

இன்றைய அரசாட்சி முறைகள், மக்களின் கடமைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய

பிரச்சனைகள் உலக மேதைகளின் சிந்தனைக்கு விருந்தளித்துள்ளன. வெவ்வேறு காலத்தில், வெவ்வேறு சந்தர்ப்பத்தில் இவற்றிற்கு விதம்விதமான கருத்துக்கள் சொல்லப்படுவதுண்டு. இந்த எண்ணங்கள் படிப்படியாக எவ்வாறு வளம்பெற்று வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன என்பதை ஆராயும் போது, இன்றைய மக்களின் கடமைகளும் அவர்கள் கையாளவேண்டிய முறைகளும் எளிதில் தெளிவாகும்.

மக்கள் காட்டுமிராண்டிகளைப் போல் வனங்களில் வசித்தபோது, கொடிய மிருகங்களினின்றும் மக்களைக் காப்பாற்றியவனே அவர்களுக்குத் தலைவனானான். இவ்வாறு தலைவனாக இருந்தவனுக்கே நாளடைவில் அப்பகுதியிலிருந்த நிலங்கள் உடமையா

யின. மக்களைக் காக்கும் பொறுப்பு அரசாட்சி எனப்பட்டது. இந்த வேலையை மேற்கொண்ட தலைவன் மன்னன் அல்லது அரசன் என்று அழைக்கப்பட்டான். உலகில் இவ்வாறு தற்காப்பை முன்னிட்டு அங்கங்கே தோன்றிய அரசாட்சிமுறை—பின்பு மக்களின் மிருக உணர்ச்சியும், பேராசைப் புத்தியும் வளர வளர சாம்ராச்சியப் பித்தாக உருக்கொள்ளத் தொடங்கிற்று. மிருகங்களிடமிருந்து தப்பி, சுகமாக வாழ நினைத்த மனிதன், மனிதர்களுக்கிடையே யுள்ள மிருக உணர்ச்சிகளுக்கு இரையாக வேண்டி நேரிட்டது. மிருகங்களோடு வெற்றிகொண்டு போராடிய சமுதாயம், தன்னோடொத்த மனிதர்களுக்குள்ளேயும் அந்தப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்து, தொடர்ந்தும் நடத்திக்கொண்டு இருக்கின்றது.

மக்களைக் காக்கும் பொறுப்பு குறிப்பிட்ட ஒரு பரம்பரையைச் சார்ந்தது என்று கூறுவதே முடியரசுக் கொள்கையாகும். “மக்களின் நல்வாழ்வுக்கான பாதுகாவலனே மன்னன்” என்ற நிலைமாறி “மன்னனின் நல்வாழ்வுக்காக மக்கள் எதையும் பொறுக்கவேண்டும்” என்ற நெருக்கடியும் காலக்கிரமத்தில் தோன்றலாயிற்று. இத்தகைய நேரத்திற்குள் குடியரசுத் தத்துவம் மக்கள் மனத்தில் தலையெடுத்தது. இதை விட இக்காலத்திலேயே இன்னொரு தத்துவமும் தலையெடுக்கத் தொடங்கியது. அதாவது, எந்த முறையிலாவது நாட்டின் அதிகாரத்தைக்கைப்பற்றி, அதன்பின்பு இராணுவ பலத்தைக்கொண்டு தம்முடைய அதிகாரத்தை மக்களின்மீது திணிக்க முயலுதல். இவ்வாறு நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்வதுபோல் முதலில் பாசாங்குசெய்து, பின்பு மக்களின் எண்ணத்தை அறியவும் விரும்பாமல் தமக்குத் தோன்றியவாறு எதேச் சாதிகாரம் செலுத்தல். இத்தகைய ஆட்சி முறையைத் “தடியரசு” என்றும் குறிப்பிடலாம். பார்க்கப்போனால் இத்தகைய பல்வேறு ஆட்சி முறைகளின் நோக்கம் என்ன? அவசியம் என்ன? ஆள்வது என்றால்

யாரை? எதற்காக ஆள்வது? இவற்றைப் பற்றிச் சிந்தித்தால் உண்மை விளங்கிவிடும்.

மனிதன் சேர்ந்து வாழும்போது இயற்கையாகவே பல பொதுவான சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. அவரவர்களுக்குத் தனியாக உள்ள ஒருசில தேவைகளைத் தவிர எல்லோரும் கலந்து பொறுப்பேற்கவேண்டிய பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக நாட்டில் குழப்பங்கள் இல்லாமல் எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் வேலைகளைத் திகிலில்லாமற் செய்துகொள்ள வசதிகள் வேண்டும். ஒருவர் மற்றொருவர் காரியங்களில் அநாவசியமாகத் தலையிட்டுத் தொந்தரவு விளைவிக்காமற் தக்க ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும். வலிமையில்லாதவரை வலிமை பெற்றவர்கள் அநியாயமாக நடத்துவதைத் தடுக்க வேண்டும். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மற்ற நாட்டார்படையெடுத்துப் பலாத்கார முறையில் அக்கிரமங்கள் செய்யாதவாறு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். இவையெல்லாம் குறிப்பிட்ட சில மனிதர்களுக்கு மாத்திரம் அவசியமானவையல்ல. சமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவரும் இவ்வசதிகளைப் பெறவே நினைக்கின்றனர்.

அப்படியென்றால், இவற்றையெல்லாம் யார் செய்வது என்ற பிரச்சனை எழுகின்றது, முடியரசில் இவையெல்லாம் மன்னனின் பொறுப்பாகும். பரம்பரையாக அந்தப் பொறுப்பை ஏற்ற அரசன் தன்னிடமுள்ள மந்திரிகள், சேனைகள், மற்ற அரசாங்கத் தலைவர்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்டு நாட்டில் அமைதியை நிலைநிறுத்தி, சட்டத்தை அமுல் செய்தான். தற்பாது காப்புக்காக இராணுவத்தை வைத்திருந்தான். ஆகவே ஆட்சியின் நோக்கம் ‘மக்களின் பொதுவான தேவைகளைத் தக்கவாறு தீர்த்து வைப்பதற்கான சாதனங்களை ஒழுங்கான முறையில் நடத்துவது’ என்று ஆகின்றது. ஆனால் தனிமனிதனுடைய தலைவனின் ஆணைப்படியே மேற்சொல்லிய

சாதனங்க ளெல்லாம் தம் கடமையைச் செய்து வரும். இத்தகைய அரசனின் ஒழுக்கம் குறைந்து, அவன் தன்னலத்தின் உருவமாகத் திகழ்ந்தால் அவனுடைய அதிகாரங்களைப்பற்றிக் கூறவேண்டியதில்லை.

இத்தகைய முறையையொத்த 'தடியரசு' அல்லது 'பாசிசம்' எந்த உருவத்திற் காட்சியளித்தாலும், கடைசியில் படுதோல்வியடைந்து மண்ணோடு மண்ணாய் மடிந்தே விடும். இதைப் பின்பற்றி, சர்வாதிகாரத்தின் சின்னங்களாக முதல் மகாயுத்தத்தில் கெய்லர், இரண்டாம் மகாயுத்தத்தில் ஹிட்லர், முசோலினி, டோஜா போன்றவர்கள் விளங்கியதால், மக்கள் அடைந்த இன்னல்களே இதற்குச் சான்று பகரும்.

ஆகவே, முதலில் "எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்" என்பதை மனத்திற்கொள்ளவேண்டும். ஆளும் பொறுப்பு பிரசைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு என்பதையே இது வலியுறுத்தும். எல்லா மக்களும் ஆளுவதிற் சமஉரிமை பெற்றவர் என்பது இதன் கருத்து. நம்மை நாமே ஆளுவதென்றால் எப்படி? ஆள்வோர் தலைவராகவும், ஆளப்படுவோர் அடங்கி நடப்போராகவும் இருப்பது என்பதல்ல. "சமுதாயப் பொது நலன்களுக்காகக் கடமைகளைத் தக்கவாறு பகிர்ந்துகொண்டு, ஒருவர் காரியத்தில் மற்றவர் அநாவசியமாகத் தலையிடாமல், ஒழுங்காக வாழக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும்" என்று பொருள் அப்படியென்றால் நாட்டில் எல்லாரும் அதிகாரிகளாக முடியுமா? அப்படி இருக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அதேபோன்று என்ன நடந்தாலும் பொதுமக்கள் அடங்கி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதும் சாத்தியமாகாது. ஆகவே இவ்வகை ஆட்சி முறையில் மக்கள்

ஒவ்வொருவரும் தத்தம் பொறுப்பை உணர்ந்து நடக்க வேண்டும். தங்கள் பிரதிநிதிகள் மேற்கொள்ளும் காரியங்கள் ஒவ்வொன்றும், தங்களுடைய நன்மையின் பொருட்டே என்று உணரவேண்டும். ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருப்பவரின் கஷ்டநஷ்டங்களில் பங்குகொண்டு அவர்களிடம் அனுதாபங்காட்டி, பரிபூரணமாக ஒத்துழைக்க வேண்டும். இவ்வாறு பல்வேறு அம்சங்களும் நன்றியமையும்போது இத்தகைய அரசாட்சிமுறை பொதுமக்களின் நன்மையை முன்னிட்டு, தனி மனிதனின் உரிமைமீது அவசியமான அடிப்படைக் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கின்றது, அதேபோன்று, பொதுமக்களின் நன்மையின்பொருட்டு அரசாட்சி அதிகாரத்தை மாற்றியமைக்கும் உரிமையைத் தனிமனிதனுக்கு அளிக்கின்றது. நாட்டு மக்கள் அமைதியோடு வாழ்ந்து கொண்டே அவர்களுடைய எண்ணத்தின் வளர்ச்சிக்கேற்ப, முன்னேற்றப் பாதையை நோக்கி விரைந்து செல்ல வழிசெய்து கொடுக்கின்றது. ஆதலால் இவ்வாட்சியிற் தனிமனிதனது உரிமைகள் நிலைபெற்றிருப்பதோடு, சர்வாதிகாரம் ஏற்படாமற் தடுக்கவும் முடிகின்றது.

இவ்வாறு, சமுதாயத்தின் நலனே எமது இலட்சியம் என்பதை அதிகாரத்திலிருப்போரும், பொதுமக்களும் என்றும் மறக்காமல், தத்தம் பொறுப்புகளை உணர்ந்து கடமையாற்றினால் "எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்" என்னும் புரட்சிக் கவி பாரதியின் வாக்கை எந்நாட்டிலும் நிலை கொள்ளச் செய்யலாம்.

இரா. மதனாகரன்

பல்கலைக் கழகப் புகழுக வகுப்பு

II 'இ' பிரிவு

**“உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயின்
வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்”**

— பாரதியார்.

தேசியமயம்

இலங்கை உலகில் அபிவிருத்தியடை யாத நாடுகளில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு வருவது 'வெள்ளிடை மலை'. பொருளாதார விருத்தியின்மையால் வறுமை தலைதூக்கி யிருக்கிறது. இதனால் வகுப்புவாத உணர்ச்சி யிருக்கிறது. இதன் காரணமாகவே இரு வருடங்களுக்கு முன் வகுப்புக் கலவரம் நடைபெற்றது பலர் உயிரிழந்தனர். ஏரா ளமானோர் வீடு வாசலின்றித் தவித்தனர். இவை மட்டுமா? பல பெண்கள் மானபங் கஞ் செய்யப்பட்டனர். பால்மணம் மாறும் பாலகர்களும், வயோதிபர்களும் சித்திர வதை செய்யப்பட்டனர். இன்னும் சொல் லத்தகாத அருவருக்கத்தக்க சம்பவங்கள் அநேகம். பொருளாதார விருத்தியின்மை யால் நாட்டில் ஏற்பட்ட சேதங்களல்லவா இவை?

இவற்றை யுகித்துப் பார்த்த இலங்கை யன் ஒருவன் இதற்குப் பரிகாரந்தேட முன் வரமாட்டானா? ஆம், கட்டாயம் வரத்தான் வேண்டும் நாட்டில் நிலவிவரும் குழப்பத் திற்கும், வறுமைக்கும் காரணம் பொருளா தார அபிவிருத்தியின்மையே என்பதை முத லில் உணர்தல் வேண்டும். அதற்கு அடுத்த படியாக நாம் பொருளாதார விருத்தியின் மைக்குத் தூண்டுகோலாக நிற்குஞ் சாத னங்களை ஊன்றிக் கவனித்தல் வேண்டும்.

முக்கியமான தொழில் முயற்சிகளெல் லாம் பிறநாட்டு முதலாளிகளின் கையி லேயே இருக்கின்றன. சுயநலங்கருதி நாள் தோறும் வியர்வை சிந்த உழைக்கும்தொழி லாளியைச் சுரண்டிவாழும் நஞ்சு போன்ற முதலாளிகள் ஒழியும்வரை தொழிலாளி கடமை உணர்ச்சிவசப் பட மா ட்ட ட ன். ஆகவே, ஆக்கவேலைகள் தடைப்படும். பொருட்செல்வம் தேய்ந்துவிடும். பிறநாடு களுக்கு நம்நாட்டுப்பணம் செலவாகாவண் ணம் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு தடை செய்யுங்கால் நம்நாட்டிற்கு ஞண்டவமாடிவரும்

பஞ்சப்பேய் ஓரளவு அழிந்தொழிந்துவிடும். நம்நாட்டின் பொருளாதார மின்மையை நிவிர்த்தி செய்வதன் மூலமே வெளிநாடுக ளுக்குச் செல்லும் பணத்தை இலங்கையி லேயே அடக்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். இக்குறையை நீக்கும்வண்ணம் அரசாங்கம் முன்வருதல் வேண்டும்.

பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டத் தின் அடிப்படை வங்கிகள், இன்டூஸ்த்ரீ கம் பெனிகள், ஏற்றுமதி — இறக்குமதி வர்த்த கம், பெருந் தோட்டங்கள் மற்றும் இது போன்றவைகளை மக்கள் சொத்தாக்குவ திலேயே, அதாவது தேசியமயமாக்குவதி லேயே, தங்கியுள்ளது. இவையெல்லாம் பெரும்பாலும் அன்னியர்கையிலேயே இருக் கின்றன. தேசியமயம் என்பது வெறும் ஏட்டுச் சுரைக்காயல்ல. இது அன்னிய ஆதிக்கத்தை ஒழித்து, நமது பொருளாதா ரத்தை நாமே விருத்திசெய்வதற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான நடவடிக்கை. முக்கிய மான கைத்தொழில் முயற்சிகளெல்லாம் அன்னியர் கையிலிருக்கும்போது நமது பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் செயல்படுமென்பது “முடவன் தொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்டது” போன்றதை யொக்கும் ஆகவே, முதலில் அன்னியர் ஆதிக்கத்தை அடியோடு ஒழித்தல் வேண் டும். இன்றேல் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் செயல்பட முடியாது. இது உண்மை.

இதுபோன்ற வளமிக்க சாதனங்கள் இல்லையெல் திட்டங்களுக்குத் தேவையான நிதியை நாம் பெறுவது கடினம். சென்ற பல ஆண்டுகளாக முந்திய அரசாங்கங்கள் பிற நாடுகளிடம் மூலதனம் வேண்டிப் பிச்சை கேட்டதைக் கண்டுள்ளோம் அவர் களது தயவுக்காக வேண்டிநின்றனர் பலர் கிட்டவில்லை. ஆகவே மேற்கூறிய துறைகளைத் தேசியமயமாக்குதலே இதற் குச் சஞ்சீவியாகும்,

தேசியமயமாக்குதற்கு மற்றுமொரு காரணமுண்டு. எந்த ஒரு சாதனைக்கும் கட்டுப்பாடுடன் கூடிய, மக்களின் ஊக்கமான களும் உழைப்பு அவசியமாகும். மக்களின் முயற்சிகளின் பயனைப் பிறநாட்டு முதலாளிகள் பெற்றுக்கொள்ளும்வரை இந்த ஊக்கத்தையும் உழைப்பையும் நாம் எதிர் பார்க்க முடியுமா?

தொழிலாளி வர்க்கத்தினர் தேசிய தொழில் முயற்சிகளிலும் நிவாகத்திலும் பங்குகொள்ள முடியுமாயின், அவர்கள் தங்கள் முழுச்சக்தியையும் பிரயோசித்து உழைப்பர்.

தேசியமயத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த துவதற்கு ஒரே திறமைசாலிகள் கொண்ட ஒரு அரசாங்கம் தேவை. அஃதாவது, அரசாங்கம் நிர்வாகத்திறமை யுடையதா யிருத்தல் மிகமிக அவசியம்.

பண்டாரநாயகா அரசாங்கம் செய்த பஸ் தேசியமய சேவையும். துறைமுக தேசியமய சேவையும் போதிய பலனளிக்க வில்லை எனப் பலர் கூச்சல் போடுகின்றனர். முதலாளிகள் இவை நடத்தத்தில் ஓடிக் கொண்டிருப்பதாகக் குறைகூறலாம். இவற்றைக் கூறுபவர்கள் தேசிய மயத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே அறியாதவர்களெனச் சந்தேகங் கொள்ளக் கூடியதா யிருக்கின்றது. சில சுயநலவாதிகள்கூட இதுபோல நடிக் கவுங்கூடும்.

பஸ் சேவையில் நயம் இல்லையென ஒரேயடியாகச் சொல்வதற்கில்லை. நிர்வாக ஊழலும், லஞ்ச அதிகரிப்பும், தொழிலாளர் பெருக்கும் இவற்றிற்குக் காரணமாம். இவற்றைப்பற்றி நாம் சற்று ஆராய்தல் நலம். பஸ் சேவைகள் முதலாளிகளின் கையிலிருந்தபொழுது தொழிலாளர் வேலைக்குத் தகுந்த ஊதியம் பெறுவதில்லை. அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் வந்ததும் ஊழியர்களின் சம்பளம் கூடியது. அதுமட்டுமன்றி ஏராளமான ஊழியர்கள் வேலைக்கமர்த்தப்

பட்டனர். இதனால் அரசாங்கம் நஷ்டத்திற்கு காளாகியது. முன்பு தொழிலாளர்கள் நாள்முழுதும் ஒரேஅளவு சம்பளத்தில் கஷ்டப்பட்டுத் தொழில் புரிந்தனர். அரசாங்கத்தின் கையில் வந்ததும் குறித்த வேலை நேங்களைவிட மேலதிக வேலைக்குப் புறம்பான பணம் ஒதுக்கவேண்டி நேரிட்டது. இதனாலும் அரசாங்கத்தின் பணம் அதிகமாகக் குறையத் தொடங்கியது. பஸ் சேவையில் ஆரம்பகாலத்தில் இக்குறைகள் ஏற்படத்தான் செய்யும். ஜனத்தொகை மின்வேகத்தில் அதிகரித்து வருங்கால் பஸ் சேவையில் முந்திவந்த வருமானத்தை விட இப்பொழுது வருமானம் கூடுமேயன்றி ஒருபோதும் குறையாது, இது யாவரும் அறியக்கூடியது. ஆரம்பகாலச் செலவு அதிகரிப்பினாலேயே பஸ் துறைமுக தேசிய மய சேவை போதிய பலனளிக்கவில்லை. நாளைடைவில் இது மிகுந்த வெற்றிகரமாக நடைபெறுமென்பது நம்பிக்கை. நீந்தப் பழகுவன் நீருள் இறங்கியவுடனேயே நீந்தவேண்டுமென்று நியதியில்லையே? படிப்படியாகவே அவன் நீந்தப்பழகுவான். இது போலவே தனியார் துறைகள் தேசியமய மாகியவுடன் அளவுகடந்த இலாபமீட்டுமென எண்ணுதல் கூடாது. எல்லாம் படிப்படியாகவே பலனையீட்டும் என்பதற்கிறிதனவேனும் ஐயமில்லை.

தேசியமயத்திட்டங்கள் போதிய அளவு வெற்றிபெற உற்சாகம் மிகுந்த தொழிலாளர்களின் கூட்டுறவு அவசியம். “எனக்கும் அரசாங்கத்தில் உரிமையுண்டு” என ஒவ்வொருவனும் மனதிற் கொள்ளவேண்டும். தான் வேறு அரசாங்கமேனென்ற குறுகிய மனப்பான்மை ஒழித்துக் கட்டப்படல் வேண்டும். ஒவ்வொரு அரசாங்க அலுவலிலும் தெரிவு செய்யப்பட்ட தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொள்ள வசதியளித்தல் மிகமிக அவசியம். இஃது செயல்படுங்கால் தொழிலாளர் புத்துணர்ச்சி பெற்றுப் பொதுச்சேவைகளில் ஊக்கமுடையோராவரென்பதற்கு சிறிதும் சந்தேகமில்லை, சுயநல நிலைமாறி தம்நாடு, தாமேஅரசு.

என்ற இவ்வித மனப்பான்மை உண்டாகுங்கால், தேசியமய திட்டங்கள் எதிர்பாராத அளவு பயன் கொடுக்குமென அறுதியிட்டுக் கூறமுடியும்.

நாம் தேசிய மய திட்டத்தைப்பற்றியும், அதைச் செயல்படுத்தத் திறமைசாலிகள் கொண்ட அரசாங்கம் அவசியமென்பதையும் ஆராய்ந்தோம். இதுபோன்ற நடவடிக்கைகள் பல நாடுகளில் வெற்றியீட்டியிருக்கின்றன வென்பதை நாம் நினைவில் வைத்துக்கொண்டு செயலிலிறங்கவேண்டும்.

உதாரணங்களாக யூகோஸ்லேவியா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளை எடுத்துக்கொள்வோம். இவற்றைப் பின்பற்றி நம்நாட்டை வளம்பெறச்செய்ய இலங்கையரெல்லோரும் முன்வருதல் வேண்டும். திடஉறுதி பூண்டு செயலிலிறங்குதல் வேண்டும். இளைஞர்களே நாட்டின் எதிர்கால உயிர்நாடி என

வாணிகிகின்றனர் அறிவுடைப் பெருமக்கள் “ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவாதல்லவா?” புத்தகப் படிப்போடு நின்றுவிடாமற் படித்தவற்றைச் செயலிற் காட்டுதலே வீரனுக்கு அழகு.

நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குத் தேசிய மய சேவையே சிறந்த சஞ்சீவி. இது உங்கள் நாடு, உங்கள் அரசு. எல்லோருக்கும் நாடு சொந்தம். ஒவ்வொரு அரசாங்க அலுவலிலும் அந்நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு ஆணும் பெண்ணும் தொடர்பு கொள்ள உரிமைபெறச்செய்தல் வேண்டும். அது செயல்படுங்கால் மக்கள் புத்துயிர் பெறுவர். நாட்டின் செல்வம் கொழிக்கட்டும்! வளம் பெருகட்டும்! வறுமை ஒழிக! வாழ்வு மலர்க.

ப. அம்பிகாபதி

பக்கலைக்கழகப் புகழக வகுப்பு

I ‘ஆ’ பிரிவு

பத்திரிகைச் சுதந்திரம்

ஜனநாயக நாடுகளில் பத்திரிகைகளுக்குச் சுதந்திரம் இருக்கவேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். பத்திரிகைகளுக்குச் சுதந்திரம் இருந்தால்தான் ஜனநாயகம் சரிவர இயங்கும் எனலாம். பத்திரிகை ஜனநாயகதின் உரைகல் என்றே கூறிவிடலாம்.

இன்று ஒவ்வொரு நாடுகளிலும் அநேகமான பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. பத்திரிகை படிக்கும் மக்கள் பெருகிக்கொண்டே வருகிறார்கள். ஜனநாயக நாட்டிற் பத்திரிகைகள் என்ன காரணத்தால் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன என்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம். ஜனநாயக நாட்டில் வாழும் ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை, கண்டனவுரிமை முதலிய உரிமைகள் உண்டு. பத்திரிகைகளுக்குச் சுதந்திரம்

கட்டாயமாக இருத்தல்வேண்டும். பத்திரிகைகளே அன்றாட செய்திகளை மக்களுக்கு மலிவாக எடுத்துக்கூறும் தூதுவகை விளங்குகின்றன.

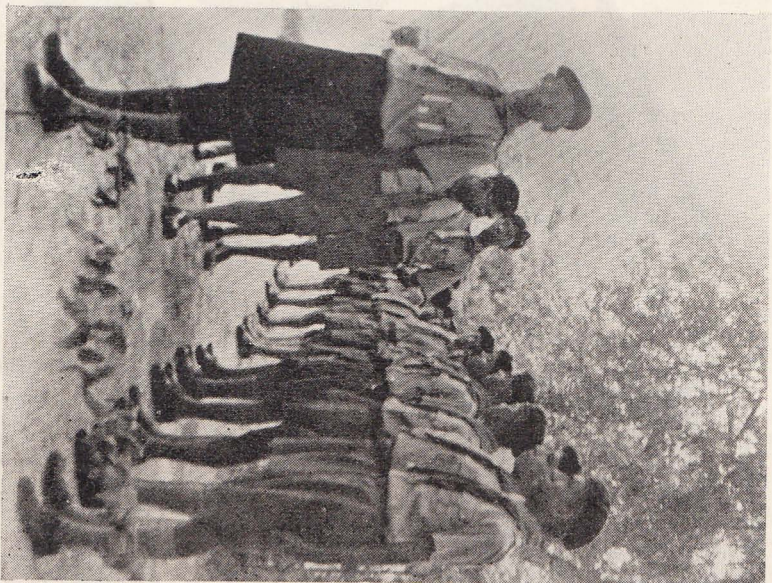
பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குவதிலும், அதை வெளியிடுவதிலும், பொதுஜன அபிப்பிராய மிதுவென்று ஒன்றை உற்பத்தி செய்வதிலும் மிகச்சக்தி வாய்ந்த சாதனம் பத்திரிகையாகும். பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை வளரச் செய்வதற்குப் பிரசுரச் சுதந்திரம் இருத்தல் அவசியமாகும். “பத்திரிகைகள் மக்கள் ஆட்சியின் மத்திய பிரச்சனை” என்று கூறினார் ஒருசிறந்த மேல்நாட்டுப் பத்திரிகை ஆசிரியர். நாட்டின் பிரச்சனைகளை விவாதிக்கப் பத்திரிகைகள்தான் சாதனமாக அமைகின்றன. மக்கள் அபிப்

SENIOR CADET N. C. OS. — 1960

Sgt. Sabanathan V.
Cpl. Asraff A. H. M.
L/Cpl. Soundrarajah R.

L/Sgt. Sundralingam R.
Cpl. Karunaharan N.
L/Cpl. Devendra M.

Mr. G. V. FERNANDO,
Field Commissioner, International Scout Bureau,
inspecting our Scout Troop in our camp at the
Annual Scout Rally held at the Old Park, Jaffna,
in October 1960.

R. S. M. NATKUNASINGAM, K.
Regimental Sergeant Major,
Third Battalion,
Ceylon Cadet Corps.

பிராயங்களை அரசாங்கத்திற்கு உணர்த்துவதிலும், மக்கள் உரிமைகளைக் காப்பாற்றுவதிலும் பத்திரிகைகளுக்குப் பெரிய பங்கு இருக்கின்றது.

பிரச்சனைகளின் பல்வேறு அம்சங்களை மக்கள் உணரப் பத்திரிகைகள் செய்யும் ஒரு முக்கியமான வேலை செய்திகளைத் திரட்டுவதே. மக்கள் ஆட்சி நாடுகளில் அடிக்கடி பல பத்திரிகைகள் செய்திகளோடு தங்கள் அபிப்பிராயத்தையும் கலந்தளிப்பது காணப்படுகிறது. இவ்வாறு செய்திகளைத் திரட்டி வெளியிடும்போது காய்தல் உவத்தல் இன்றி வெளியிடவேண்டும். பத்திரிகைகள் செய்திகளைத் தரும் சாதனங்கள் மாத்திரமல்ல. அவை கட்சிகளின் கருவிகளாகவோ, சுயேச்சை மனிதர்கள் தாபனங்களாகவோ, இவைகளின் சாதனங்களாகவோ, வேலைசெய்து மக்கள் அபிப்பிராயத்தை நிறைவேற்ற முயல்வது நியாயமான முறையே. அப்பொழுதுதான் மக்கள் ஆட்சியிற் பிரச்சனைகள் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து பெருமளவில் விவாதிக்கப்படும். செய்திகளைப் பற்றிய தங்கள் அபிப்பிராயத்தைப் பத்திரிகைகள் தங்கள் தலைவங்களிலும் நிருபர்கள் அனுப்பும் விமர்சனங்களிலும் விளக்குகின்றன. அபிப்பிராயப் பகுதிகளையும் செய்திப் பகுதிகளையும் தெளிவாகப் பிரித்துக் காண்பிப்பதே பத்திரிகைகளின் நெறிக்கு உகந்ததாகும்.

பத்திரிகைகள் அரசியற் செய்தியை மாத்திரம் இயம்பும் சாதனங்களல்ல. இலக்கியம், கலை, விஞ்ஞானம், விளையாட்டு இத்துறைகளைப்பற்றி வாசகர்களுக்குத் தெரிவித்தும், அவைகளுக்குச் சுவையூட்டியும், உதவுகின்றன. இப்படிப் பலதுறைகளில் கவனம் செலுத்துவதினால் மாத்திரம் பத்திரிகைகள் கவர்ச்சிகரமாக விளங்க முடியாது; என்றும் வாசகர்களின் கீழ்த்தர உணர்ச்சிகளைத் தூண்டுவதினாலேயே அவை திருப்தியளிக்கமுடியும்

என்றும் எண்ணிச் சில பத்திரிகைகள் கொலை, களவு போன்றவைகளுக்கும் அதிக இடம் கொடுக்கின்றன. சில படங்கள், வேடிகைச் சித்திரங்கள் போடுவதில் இந்நோக்கம் அதிக அளவிற் தென்படுகிறது. இம்மாதிரிப் பத்திரிகைகளை ஓரளவு கட்டுப்படுத்துவது நலமே என அறிவாளிகள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவர். ஆனால் பொறுப்பற்ற பத்திரிகைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதாகச் சொல்லி எல்லாப் பத்திரிகைகளின் சுதந்திரத்தையும் அரசாங்கம் குறைக்கலாம் என்ற பயம் ஏற்படுகிறது.

மக்களின் அறிவுவளர்ச்சிதான் பத்திரிகைகளின் தரத்தை உயர்த்த மிகச் சரியான வழி எனலாம். பத்திரிகைகள் மக்கள் ஆட்சியில் நன்மை பயக்கும் சாதனங்களாக விளங்க அரசாங்கம் அவைகளைக் குறைந்த அளவிற் கட்டுப்படுத்துவதே சிறந்தது. பத்திரிகைகள் சுதந்திரமுடைய பிரசுரங்களாக இருத்தல் வேண்டும். அதாவது குறிப்பிட்ட கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்காத கட்டுப்பாடற்ற பத்திரிகையாக இருத்தல் வேண்டும். இச்சுதந்திரம் பத்திரிகைகளுக்கு இருக்குமாயின், பத்திரிகையாளர் எவ்வித கட்டுப்பாடுமின்றி நன்மை என்ன தீமை என்ன எனத் தயங்காது எடுத்துரைப்பர். அத்துடன் பொதுமக்களும் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை வெளியாகத் தெரிவிக்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

எனவே, ஒரு ஜனநாயக நாட்டிற் கட்டாயமாக பத்திரிகைகளுக்குச் சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும். பத்திரிகைகள் தங்கள் சுதந்திரத்தைக் கண்டபடி வீண்பிரசார வேலைகளில் ஈடுபடுத்தாமற் செயலாற்ற வேண்டும். பத்திரிகைச் சுதந்திரம் ஜனநாயகத்தின் உயிர்நாடி என்று கூறினால் மிகையாகாது.

தி. நாகேந்திரர்
பல்கலைக்கழகப் புகழுக வகுப்பு
I 'இ' பிரிவு

ஆங்கிலத்தின் அவசியம்

மக்கள் தமது உள்ளக் கிடக்கையை மற்றவர்கட்கு வெளிப்படுத்தவே மொழி தோன்றிற்று. உலகில் எத்தனையோ மொழிகள் உலவுகின்றன; ஆங்கிலம், தமிழ், சிங்களம் என்பன சில. இவற்றுள் ஒவ்வொரு மக்களுக்கும் ஒவ்வொரு மொழி தாய்மொழியாக இருக்கின்றது.

இலங்கைவாழ் தமிழ்மக்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் அவசியம் மூன்று மொழிகளைப் படித்தல் வேண்டும். ஒன்று தாய்மொழியாகிய தமிழ். மற்றது அரசாங்க மொழியாகிய சிங்களம். மற்றது உலகமொழியாகிய ஆங்கிலம். சிங்கள மக்கள் தற்சமயம் இரு மொழிகளை மட்டும் படித்தாற் போதும் என எண்ணலாம். ஏனெனில் அவர்களது தாய்மொழியும் அரசாங்க மொழியும் ஒன்றாகவே இருக்கின்றது. ஆனால் அவர்களும் தமிழ் மொழியைக் கற்றால் தமிழ் மக்களுடன் அளவளாவி ஒற்றுமையாக இருக்க முடியும்.

ஆங்கிலத்தை அவசியம் கற்க வேண்டு மென்பதற்குப் பல காரணங்களுண்டு. முதலாவதாக இது ஒரு உலக பாவை. அதாவது இப்பாவை உலகின் பெரும்பாகங்களிற் பேசப் படுகின்றது. நாம் உலகின் எப்பகுதிக்குப் போனாலும் ஆங்கிலம் தெரிந்திருந்தால் அங்கு நாம் ஓரளவு சீவிக்க முடியும்.

ஆங்கிலம் இவ்வாறு உலக மொழியாகப் பிரசித்தி பெற்றதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. ஒரு காலத்திற் பிரித்தானிய சாம்ராச்சியம் அகில உலகமும் பரவி இருந்தமையே முக்கிய காரணமாகும். அதனால்தான் ஆங்கிலத்தில், "The sun never sets in the British Empire" என்று ஒரு பழமொழி

இருந்தது. அதாவது, "பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திற் சூரியன் அஸ்த்தமிப்பதில்லை" என்பதாகும். உலகின் பெரும்பகுதி பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்தின் கீழ் இருந்தமையால் சூரியன் எப்பொழுதும் எங்காவது ஒரு பகுதியில் இருந்து கொண்டே யிருக்கும். ஆகவே இத்தகைய பெரிய சாம்ராச்சியம் தனது மொழியாகிய ஆங்கிலத்தை உலக மொழியாக ஆக்கியதில் அதிசயமில்லை.

இனி அடுத்ததாக கிறிஸ்த சமயத்தைப் பரப்புதற்காக தமது அரசாங்கம் நிலவிய இடங்களில் மதபாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி ஆங்காங்கே ஆங்கிலத்திற் கல்வியையும் கற்பித்தார்கள். ஆங்கிலம் பரவியதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும்.

ஆங்கிலேயர் வியாபாரத்தில் முன்னேற்ற மடைந்திருந்தார்கள். அவர்கள் வியாபார நோக்கமாகப் பல நாடுகளுக்கும் சென்றார்கள். அதனாலும் ஆங்கிலம் பெரும்பகுதியிற் பரவியது. இவ்வாறு ஆங்கிலம் உலகமொழியாகப் பிரசித்திபெற்றிருப்பதால் நாம் ஒவ்வொருவரும் ஆங்கிலத்தைக் கற்கவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

விஞ்ஞானம், வைத்தியம் போன்ற பல அறிவு நூல்கள் ஆங்கிலத்திலேதான் உள்ளன. இத்துறைகளில் நாம் முன்னேற்றமடைய விரும்பினால் அந்நூல்களைப் படிக்கவேண்டும். அந்நூல்களைப் படிக்கவேண்டுமானால் ஆங்கிலம் கற்றல் அவசியம்.

"பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாஸ்திரங்கள் தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்" என்று பாடினார் நம் பாரதியார்.

ஆங்கில மொழியிலே ஷேக்ஸ்பியர் (Shakespeare), பேக்ஸன் (Bacon) போன்ற மிகச்சிறந்த எழுத்தாளர்கள் பல சிறந்த நூல்கள் செய்திருக்கின்றார்கள். இந்நூல்கள் இலக்கிய நயத்துடன் சிறந்து மிளர்கின்றன. இத்தகைய நூல்களை யெல்லாம் நாம் நம் மொழியிற் பெயர்க்க வேண்டுமானால் ஆங்கிலம் கற்கவேண்டியது அவசியம்.

ருஷ்யா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் விஞ்ஞானத்தில் முன்னேற்றமடைந்திருக்கின்றன. அவர்கள் தாம் கண்ட அற்புத சிருஷ்டிகளைப்பற்றி ஆங்கிலத்திற்குள் அறிக்கை வெளியிடுகின்றார்கள். நாம் அவற்றை அறியவேண்டுமானால் ஆங்கிலக்கல்வி அவசியமாகின்றது.

இவ்வாறு நாம் ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஆங்கிலக் கல்வி

கற்கவேண்டியது அவசியமாகவே தோன்றுகின்றது. சிலர் “தாய் மொழியைத்தான் கற்கவேண்டும். அந்நிய மொழிகளைக் கற்கக்கூடாது” என்ற கொள்கை யுடையவர்களாய் ஆங்கிலத்தைக் கற்காது விடுகின்றார்கள். சிலர், “நாம் பிறநாடுகளுக்கு ஏன் போகப் போகிறோம்” என்று எண்ணி ஆங்கிலத்தைக் கற்காது விடுகின்றார்கள். இவர்கள் யாவரும் இத்தகைய மூடக்கொள்கைகளை நீக்கி ஆங்கிலத்தை விரும்பிக் கற்கவேண்டும். “மனமுண்டானால் இடமுண்டு” ஆகவே யாவரும் ஆங்கிலம் கற்பதில் ஆர்வம் வைத்து அதைத் கற்று நல்லறிஞர்களாய்த் திகழவேண்டும்.

செ. ஆனைமுகன்

கல்விப் பொதுத் தராதரப்பத்திர வகுப்பு
‘ஈ’ பிரிவு

இந்து இளைஞன்

கல்லூரிப் பெருமையினைக் காட்டிடவே வந்திடுவான்
பல்லோரும் புகழ்ந்திடவே பாரினிலே தோன்றிடுவான்
முல்லைச் சிரிப்பெனவே முகங்காட்டி மகிழ்ந்திடுவான்
நல்லவர்கள் மத்தியிலே நன்மதிப்புப் பெற்றிடுவான்.

(1)

விந்தை பலகொண்டு விளையாட்டும் தான்கொண்டு
சிந்தை விருந்தாகச் செந்தமிழில் பலகொண்டு
தந்தம்ஆர் வந்தாண்டத் தயாரித் தவைகொண்டு
வந்திடுவான் இந்திளைஞன் மாயிருஞ் லம்புகழ்

(2)

கலைமகளும் களிக்கின்றாள் காண்போர் லாம்வியந்தார்
பலபலவாம் படைப்புகளின் சுவைகொண்ட இந்திளைஞன்
அலைபோல மகிழ்தரவே அத்தனையும் கொண்டிந்த
நிலமதிலே வந்திடுவான் நீடுபுகழ் தாங்கிடுவான்.

(3)

எம். சிவபாலபிள்ளை

பல்கலைக்கழகப் புகழுமகவகுப்பு

II ‘இ’ பிரிவு

இந்துக் கல்லூரி என்றும் வாழ்க

கற்றிடும் எழுத்தும் எண்ணும் கசடறக் கற்க என்றும்
கற்பவை கற்ற பின்னர் கடைப்பிடித் தொழுக என்றும்
நற்றிறம் மொழிந்த தெய்வ வள்ளுவன் வாய்மை போற்றப்
பெற்றவிக் துக்கல்லூரி பெருமையோ டென்றும் வாழ்க! (1)

ஆங்கிலத் தோடு நந்தம் அருந்தமிழ் பயிற்று வித்துப்
பாங்குடன் சேவை செய்யும் பண்புடை ஆசான் மார்கள்
ஓங்குயர் ஒளியைக் கொண்ட ஒருதனிக் கழக மென்னத்
தாங்கியே தரணி தன்னில் தழைத்தென்றும் வாழ்க மாதோ! (2)

விஞ்ஞானக் கலைக ளெல்லாம் வியத்தகு முறையி லூட்டி
எஞ்ஞான்றும் குறைவி லாத இயல்புடைக் கழக மாகி
அஞ்ஞானந் தன்னை முற்றும் அகல்விக்கும் விளக்கே யாகி
எஞ்ஞான்றும் இயைந்து காட்டும் இந்துக்கல் லூரி வாழ்க! (3)

தி. மாணிக்கவாசகர்

கல்விப்பொதுத் தராதரப்பத்திர வகுப்பு, 'இ' பிரிவு

எங்கள் நாடு

ஆற்றுவெள்ளம் அலைபுரண்டு பாய்ந்திடும் நாடு
ஆறுமுக சுவாமி அமர்ந்திடும் நாடு
மாமலர்ச் சோலைகள் மலர்ந்திடும் நாடு
மாவளம் பெருகிய தமிழ்த்திரு நாடு. (1)

கலையை வளர்த்திடும் கன்னித்தமிழ் நாடு
கற்றோர் படைத்துயர் கலைதிகழ் நாடு
பக்தர்கள் நிறைந்த பண்புள்ள நாடு
பராசக்தி அருள்புரி தீந்தமிழ் நாடு. (2)

சீரும் சிறப்பும்பற்றும் திருமிகு நாடு
செல்வஞ் சிறந்ததொரு செந்தமிழ் நாடு
வான முயர்ந்தமலை பலவுள நாடு
வயல்வெளி குளங்களும் நிறைந்துள நாடு. (3)

கோவில் கோபுரம் பலமலி நாடு
கொற்றவர் பலர் ஆண்ட அறந்திகழ்நாடு
தொழிலாளர் நிறைந்தது எங்கள்திரு நாடு
தொழில்வளம் சிறப்பது எந்தமிழ் நாடு. (4)

ஏரிகுளங் களினால் எழிலுறு நாடு
எல்லாம் நிறைந்த திந்தத் தீந்தமிழ்நாடு
இந்துக்கள் வாழும்இந்த ஈழவள நாடு.
வாழிய வாழிய வாழிதமிழ் நாடே. (5)

ந. சந்தரானந்தன்

ஆரம்ப கல்விப் பொதுத்தராதரப்பத்திர வகுப்பு, 'அ' பிரிவு

அணுசக்தி

உலகிலே உள்ள பொருட்கள் நுண்ணிய தன்மை அடைய அடைய, அவற்றில் இருந்து பெறும் ஆற்றல் அதிகமாக இருப்பதை நாம் நடைமுறையிற் காண்கிறோம். நீராவியால் ஏற்பட்ட ஆற்றலை மிஞ்சியது மின்சாரம். மின்சாரத்தை விடக் கூடுதலானது அணுசக்தி. இவற்றை எல்லாம் கண்டுபிடித்த மனிதனின் மனம் என்பது மிக நுண்ணிய அலைகள் கொண்டது. ஆயினும் எல்லாவற்றையும் ஆக்கி, அழிக்கும் அந்த அற்புதமான ஆற்றல், அந்தத் தெய்வீக ஆற்றல் விளக்க முடியாத அளவு நுண்ணியது தானே. “மாற்றம், மனம், கழிய நின்ற மறையோனே” என்றல்லவா மணி வாசகர் போற்றுகிறார்.

சரித்திரம்:

கதிரொளியில் மின்னும் தூசைக் கண்டான் ஆதிமனிதன். தத்துவ நூல் வல்லுனர் ஒரு பொருளைப் பலவாகப் பிரித்துக் கொண்டுபோகுங்கால், ஒரு பிரிக்க முடியாத துகள் ஏற்படும் என்று யூகித்தார்கள்.

கபிலமுனிவரின், சாங்கிய வேதாந்தம், பதஞ்சலி மகரிஷியின் பூதாதிகள் போன்ற நூல்களில் அணுவைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தற்காலக் கொள்கையைப் பெரிதும் ஒத்த ஒரு அணுக் கொள்கையை கணோதர் என்பவர் நியாய வைசேஷிகத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்கிரேக்க தத்துவ ஞானிகளிடமும் இக் கொள்கை இருந்ததாகத் தெரிகிறது. முக்கியமாக ‘டிமாக்ரெட்டஸ்’, ‘எபிகியூரஸ்’ போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். ஆயினும், இந்தக் கொள்கை தத்துவ விசாரணையின் அடிப்படையில் எழுந்தனவேதவிர, அறிவியல் அடிப்படையில் எழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே தகுந்த சோதனை வாயிலாகச் சான்று தேட முற்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை. ஒரு வேளை அப்படித் தேடிப் போனால் அனர்த்தத்தில் வந்து முடியுமென்றுணர்ந்துதான் அம் முயற்சியைக் கைவிட்டார்களோ தெரியாது!

ஓரளவு சோதனை வாயிலாக ரசாயன விதிகளை விளக்கக்கூடிய குறைகளை முதன் முதலில் புத்தக வடிவிற்தந்தவர், ‘ஜான்டால்டன்’ என்னும் ஆங்கிலேயர். 19-ம் நூற்றாண்டில் அணுவைப் பிரிக்க முடியாது என்ற ‘டால்டன்’ கொள்கையிலே சிறிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இம் மாற்றத்திற்குச் சில சோதனைகளின் முடிவே காரணமாகும்.

அணு வடிவம்:

அணுவிலே ‘இலக்டரன்’ (Electron) என்னும் எதிர் (Negatively) மின்னேற்றமும் (Charged), ‘புரோட்டன்’ (Proton) என்னும் நேர் (Positively) மின்னேற்றமும், ‘நியூட்ரன்’ (Neutron) என்னும் மின்னேற்றம் சமநிலை கொண்டதுமான

துகள்கள் உண்டு என்று அறிந்தார்கள். அணுவோ மின்னேற்றம் இல்லாதது. ஆகவே, எத்தனை 'இலக்டரன்' உண்டோ அத்தனை 'புரோட்டன்களும்' உண்டு. 'புரோட்டோனும்', 'நியூட்ரனும்' சம எடை உள்ளனவே. ஆனால், 'இலக்டரனே' 1/1840 பங்கு எடை தான் உடையது. ஆகவே, 'இலக்டரன்' 0 எடை உள்ளது என்று கருதலாம்.

ஒவ்வொரு தனிமத்து (Element) அணுவிலும் இவையே இருக்கின்றன என்றும், தனிமத்திற்குத் தனிமம் 'புரோட்டன்', 'இலக்டரன்' எண்ணிக்கையில் நிரையான வித்தியாசம் உண்டு என்றும் அறிந்தார்கள்.

ஆயினும், இவ்வணுத் துகள்கள் ஒரு கோளத்திற் (Sphere) பதியப்பட்டிருக்கும் கற்கள் போல், அருகருகே இருக்கின்றன என்ற கொள்கையே முதன் முதலில் இருந்தது. வேறு பல சோதனைகள் உண்மையான அமைப்பைப் பற்றிய அறிவைக் கொடுத்தன. அதன் முடிவாக, நேர் மின்னேற்றம் உடைய பகுதி கோளம் போல் அணு முழுவதிலும் வியாபித்திருக்காமல், ஒரு சிறு புள்ளி போல் மையத்தில் இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கை நிலைபெற்றது. இப்புள்ளியே உட்கரு (Nucleus) என்பது.

அணுவினுடைய வடிவம், தூரிய மண்டலத்தை ஒத்த ஒன்றாகும். நடுவில் உட்கரு என்ற பகுதி; அங்கு நேர் மின்னேற்றமுடைய 'புரோட்டனும்', மின்னேற்றம் இல்லாத

'நியூட்ரன்' என்னும் அணுத்துகள்களும் உண்டு. உட்கருவைச் சுற்றி வெகு வேகமாக வந்துகொண்டிருப்பதே 'இலக்டரன்' என்ற எதிர் மின்னேற்றம் கொண்ட அணுத்துகள்கள்.

வேறு விஞ்ஞான வளர்ச்சிகள்:

இப்படியாக அணுவின் வடிவத்தைப்பற்றிய கொள்கைகள் வளர்ந்துவருங் காலத்தில், வேறு பல சோதனைகளால் புதிய முடிபுகளும், கணித அறிவின் முதிர்ச்சியினால் புதிய தேற்றங்களும் வெளிவந்தன.

அவற்றில் முக்கியமானது 'ஐன்ஸ்டீனின்' சார்புக் கொள்கை (Relative Theory). இக் கொள்கையின் ஒரு பகுதி: சடப்பொருள் அழியும் போது மிக அதிக சக்தி வெளியாகும் என்பது. இது உலகமக்கள் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. கணிதப் பேராசிரியர் 'ஐன்ஸ்டீன்', வெளிவரும் சக்தியின் அளவை ஒரு சமன் பாட்டைக் (Equation) கொண்டு கணக்கிட்டுக் காட்டினார்.

'பெக்கரல்' என்னும் இன்னொரு விஞ்ஞானி, 'யூரேனிய' உப்புக்கள் தாமாகவே சில கதிர்ப்புக்களை (Radiation) இடைவிடாது வெளிவிடுகின்றன என்று கண்டார். அவற்றைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியில், அந்தக் கதிர்ப்புகளின் ஒருபகுதி, 'இலக்டரனை' ஒத்திருப்பதையும், இன்னொரு பகுதி 'மென்டலீவின்' (Mendeleef's) வரிசையில் இரண்டாவது ஆகிய ஹிலிய அணுவின் உட்கரு என்றும் விளங்கியது.

இந்தப் புதிய கதிரியக்கத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் பல விஞ்ஞான

னிகள் ஈடுபட்டனர். அந்தச் சோதனை ஒன்றில், இந்தக் கதிரியக்கத்தின் ஒரு பகுதியை (இப் பகுதி, ஹீலிய உட்கருப் பகுதி) லீதியம், அலுமினியம் போன்ற தனிமங்களால் ஆய தகடுகளில் வேகமாகப் பாயவிட, அந்தத் தகடுகளின் அணுக்களில் சிறிய மாற்றம் ஏற்படுவதுடன், மறுபக்கத்தால் விசையுடன் 'நியூட்ரன்' களும் வெளிப்பட்டன.

**அணுவடிவக் கொள்கையில்
புதிய மாற்றங்கள்:**

அணு வடிவத்தைப் பற்றிய கொள்கையிற் பல கேள்விகள் எழுந்தன. அணுவின் உட்கருவினுள் நேர் மின்னேற்றம் உள்ள 'புரோட்டன்' கள் என்ன முறையில் அருகருகே இருக்க முடியும்? ஒரே விதமான மின்னேற்றம் உடைய வஸ்துக்கள் ஒன்றை யொன்று விலக்கி ஓட அல்லவா வேண்டும்?

'ஐன்ஸ்டீனின்' சமன் பாட்டின் படி, சடப்பொருளை அழித்துச் சக்தியாக மாற்றலாமா? இது நடைமுறையில் சாத்தியமா?

இயற்கைக் கதிரியக்கத்தில் சும்மா இருக்கும் சடப்பொருளில் இருந்து சக்தியல்லவா பிறக்கிறது? இது சக்தியை ஆக்கவும் இயலாது அழிக்கவும் இயலாது என்ற முக்கிய சட்டத்திற்கு முரண்பாடாக இருக்கிறதே?

இந்தக் கேள்விகளும், இவற்றிற் கேற்ற மறுமொழிகளுமாகச் சேர்ந்து, பெரியதொரு கனவுக் கோட்டைக்கே வழிதிறந்து விட்டன. 'ஐன்ஸ்டீனின்' கணிதம்

வெறுங்கணிதமாக இராது, பாவிக்கக்கூடிய ஒன்றாக மாறியது.

அணுவின் உட்கரு திரவத்துளி (Fluid) போன்ற ஒன்றினால் ஆனது; இந்தத் திரவத்துளி தன்னுள் 'புரோட்டன்' களையும், 'நியூட்ரன்' களையும் அடக்கி வைத்திருக்கலாம் என்ற கொள்கையை 'போர்' (Bohr) என்ற விஞ்ஞானி வெளியிட்டார். இன்னொரு விதமாகவும் கற்பனை பண்ணலாம். 'புரோட்டன்', 'நியூட்ரன்' முதலியவை சிதறிஓடத் தெண்டித்தாலும், அவற்றைப் பலவந்தமாக ஒருகயிற்றினால் சேர்த்து இறுகக் கட்டியிருக்கலாம். ஆகவே உட்கரு உடைபடின் தெறித்து வரும் சக்தி அளப்பரியதாக இருக்கும்.

கதிர்ப்புகள் இயற்கையாக அணுக்கள் சிதைவுறுவதைக் குறிக்கின்றன. இந்தச் சிதைவுக் காலத்தில், சடப்பொருளில் மிக மிகச் சிறிய பகுதி அழிகிறது. இதுதான் சக்தியாகப் பரிணமிக்கிறது. இந்த அழிவை மனிதன் செயற்கையாகப் பெரிய அளவில் செய்யலாமா என்று ஆராய்ந்தான்.

“சைக்கிலோட்ரோன்”

கதிர்ப்புகளை வேகமாக ஓடச் செய்யக்கூடிய பலவித மின் இயந்திரங்களைக் கட்டினார்கள். அவற்றில் முக்கியமானது “சைக்கிலோட்ரோன்” என்னுங்கருவி. ஊஞ்சலில் ஆடும் ஒருவர் ஒவ்வொருக்காலும் நிலத்தை, உதைந்து, உதைந்து அதிகமான வேகத்தை அடைவதைப்போல, ஒரு குறித்த மிகச் சிறிய நேரத்திற் கொருமுறை, மின் அமுக்கத்தை ஏற்படுத்த, அந்த

அழுக்கத்தாலும், காந்த அலைகளாலும் உந்தப்பெற்று கதிர்ப்புகளில் உள்ள அணுத் துகள்கள் சிலவிநாடிகளில் மிக வேகமாக வட்டமிட ஆரம்பிக்கின்றன. இந்த வட்டத்தில் ஒரு சிறு துவாரம் வைத்து, அதன்மூலம் அந்த அணுத் துகள்களை, விரும்பிய இடங்களில் ஓரளவு தாக்க வைக்கலாம்.

அணுப்பிளவு:

கட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அணு உட்கருவை, அணுத்துகள்கள் தாக்கும்போது, கட்டிற்றுத்து அபரிமிதமான சக்தியும், உட்கருவிலிருந்து வேகமாக ஓடும் 'நியூட்ரன்களும்' 'புரோட்டன்களும்' வெளிவரலாம் என்று யூகித்து இதைச் செயல்முறையில் நடத்திப் பார்த்தனர்.

யூரேனியத் தனிமத்தில் ஒன்றான U 235 என்னும் அணுவில் இந்த முயற்சியைச் செய்தபோது நல்ல வெற்றி கிட்டியது. ஆயினும் ஓரிரு அணுப்பிளவுகள்தான் நடைபெற்றன. பிரயோசனப்படக் கூடிய அளவு சக்தியைப் பெற மேலும் ஆராயத் தலைப்பட்டனர்.

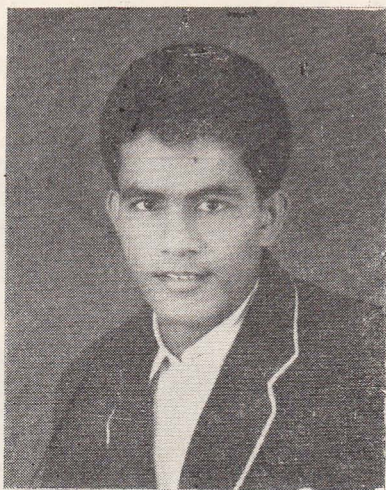
நாம் முன்பு அணுவடிவத்தைப் பற்றி ஆராயும்போது அவற்றின் பரிமாணங்களைப்பற்றி ஆராயவில்லை. ஓர் ஊசி நுனியிலேயே, இலட்சாதி இலட்சம் அணுக்கள் உண்டு. ஆயினும், அணுக்களுள் ஒரு சிறு பகுதியைத் தவிர, மற்றது எல்லாம் ஒரே வெற்றிடம் தான். அணு ஒன்றின் உட்கருவை ஒரு மாம்பழம் அளவுக்குப் பெருப்பித்தால், பக்கத்தில் இருக்

கும் அணுவின் உட்கரு, சுமார் ஐந்துமைல் தூரத்திற்குப் பால் இருக்கும்! வெற்றிடத்தின் அளவு தான் என்னே!

ஐந்து மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் இருக்கும், இரண்டு மாம்பழங்களுக்கிடையில் இலக்கு இல்லாமல் ஒரு கல்லை எறிந்தால் அக்கல்லு மாம்பழங்களில் ஒன்றைத் தாக்கும் வாய்ப்பு மிக மிகக் குறைவு. ஆயினும், இந்த முதலிரண்டு மாம்பழங்களுக்குப் பின்னாற் பலகோடி மாம்பழங்கள் இருந்தால், மாம்பழங்களுக்கிடையில் உள்ள தூரம் ஐந்து மைலாகத்தான் இருப்பினும், ஏதாவது ஒரு மாம்பழத்தை அக்கல் தாக்கும் வாய்ப்பு உண்டுதானே?

இனிக் கல்லைப்போல், வேகமாக வரும் எல்லா வித அணுத் துகள்களாலும் அணுவைப் பிளக்க முடியுமா? வேகமாக வருவது ஒரு 'இலக்டர்'கை இருக்கட்டும். அது எதிர்மின்னேற்றம் கொண்டது. இது உட்கருவை அணுகும்போது, உட்கருவைச் சுற்றிவரும் அந்த அணுவின் 'இலக்டரன்களும்' எதிர்மின்னேற்றம் உடையனவாகையால், அந்த 'இலக்டரனை'ப் பேராற்றலுடன் விலக்கும். ஆகவே, அந்த 'இலக்டரன்' வேகம் குறைந்து, உட்கருவை நோக்கிச் செல்லாமல், மறுபக்கம் செல்லத் தொடங்கிவிடும்.

இதே கதிதான், வேகமாகச் செல்லும் ஒரு புரோட்டனுக்கும் ஏற்படும். இப்பொழுது, விலகி நிற்பது தாக்கப்படும் அணுவின்

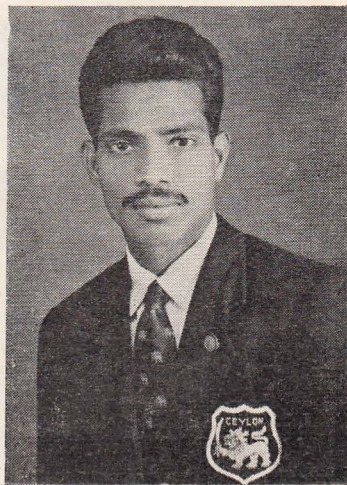

M. RAJARATNAM

Winner of the Prize for the Best
Fieldsman in "The Times of Ceylon"
Contest for the Schoolboy Cricketer
of the North 1960.

Courtesy: "The Times of Ceylon"

OUR OLD BOY

CPL. N. BALASUBRAMANIAM

(Royal Ceylon Air Force)

Holder of the Ceylon National
Record for the Hop. Step & Jump
48 ft. 0½ ins. 28-11-59.

O. B. A. DINNER

HIS EXCELLENCY BERNARD GUFER
(*Ambassador of the United States in Ceylon*)

the Chief Guest, speaking at the Annual Dinner of the Jaffna Hindu College
Old Boys' Association, Jaffna, held on 30-1-1960.

Courtesy: "The Eelاندු"

உட்கருவினுள் உள்ள புரோட்டன் களே. ஆகவே, 'இலட்டர்'னையோ 'புரோட்டன்'யோ கொண்டு அணுப்பிளவை ஏற்படுத்துவதாகின் அவற்றின் வேகத்தை மிக மிக அதிகமாக்கவேண்டும்.

ஆனால், 'நியூட்ரன்' இருக்கிறது. இதுதான் இவ்வேலைக்கு ஏற்றது. இதற்கு மின்னேற்றம் இல்லாததால், இதைத் தடுக்க அணுத்துகள்கள் இல்லை. ஓரளவு குறைந்த வேகத்தில் தாக்கினாலும், உட்கரு சிதைவுறும்.

ஆயினும், முதலாவது 'நியூட்ர'னுக்கு வழி என்ன? கதிரியக்கத்தை லீதியம் போன்ற தகடுகளில் பட விடுவது பரவச்செய்வதில் அறிந்த பரிசோதனை இதற்கு வழிதந்தது. (இப் பரிசோதனைமுறை முன் குறிக்கப்பட்டுள்ளது).

“அவதி” அளவு:

'யூரானிய ஐசடோப்பு' u/235 சிதைவுறும்போது பெரும்பாலும் 'பேரியம்', 'கிரிப்டன்' என்ற தனிமங்களும், ஓரிரு 'நியூட்ரன்'களும் வெளிப்படும். இந்த 'நியூட்ரன்'களில் ஒன்றேனும் இன்னொரு சிதைவை ஏற்படுத்தி தொடர்ச்சியான பிளவுகளை நடத்த வழியுண்டோ என்று ஆராயப்பட்டது. தொடர்ச்சியாக அணுப்பிளவுகள் நடைபெறத் தேவையான அணுக்களின் தொகை, கஷ்டமான கணிதசாஸ்திரத்தைக் கொண்டு கணக்கிடப்பட்டது. இந்த அளவே 'அவதி' அளவு (Critical Size) எனப்படும். இந்த அளவுக்கு அதிகமான u/235 இருக்கு

மாகில் தொடர்விளைவு தடையின்றி நிகழும்.

தொடர் விளைவு தடையின்றி நிகழ, பிளவினால் தோன்றும் ஒவ்வொரு 'நியூட்ர'னும் இன்னொரு பிளவை நடத்தவேண்டும் என்பதில்லை. ஒரு கரு பிளவுறும்போது, தோன்றும் 'நியூட்ரன்'களில் சராசரி ஒன்றாவது இன்னொரு பிளவை நடத்தினால் போதுமானதாகும்.

**அணுப்பிளவின் போது
அழிவது எது?**

அணுவின் உட்கருவின் பாரத்திற்கும், அந்த உட்கரு கொண்டிருக்கும் 'புரோட்ரன்', 'நியூட்ரன்' கூட்டுத்தொகை எடைக்கும், மறுக்கமுடியாத, ஒரு சிறு வித்தியாசம் இருப்பதைக் கண்டார்கள். இந்த வித்தியாசம் 'ஹைட்ரஜன்' போன்ற பாரம் குறைந்த அணுக்களிடையேயும், 'யூரானியம்' போன்ற பாரம் கூடிய அணுக்களிடையேயும் மிக அதிகமாக இருப்பதைக் கண்டார்கள். 'மென்டலீவின்' அட்டவணியில் நடுவில் உள்ள தனிமங்களுக்கு இவ்வித்தியாசம் அவ்வளவாக இருக்கவில்லை.

ஆகவே, 'யூரானிய' அணு பிளவுற்று, 'பேரியம்', 'கிரிப்டன்', அணுக்களாக மாறும்போது உட்கருவிலுள்ள எடைவித்தியாசத்தில் ஒரு பகுதி மறைந்துவிடுகிறது. இதுதான் சக்திக்குக் காரணம் என்ற கொள்கை நாளடைவில் வலுப்பெற்றது. 'பேர்', கூறும் உட்கருத் திரவத்துளிருக்கும் பாரம் உண்டு என்ற கொள்கை மாற்றம் ஏற்பட்டது.

அணு உலை:

செயல்முறையில் இந்தக் கொள் கைகளையெல்லாம் பாவித்து 1942-ம் ஆண்டு மார்கழி மாதத்தில் சிக்காக் கோ பல்கலைக் கழகத்துப் பொறுப் பில் முதல் அணு உலை — அதாவது அணு அடுக்கு என்ற சாதனம் — இயங்கத் தொடங்கியது.

இயற்கைக் கதிரியக்கங்களை 'சைக்கிளோட்ரோன்' போன்ற கருவிகளை உபயோகித்து, வேகம் உண்டாக்கி, அக் கதிர்களை 'லீதியம்' போன்ற தகடுகளில் தாக்கச் செய்து, அந்தத் தகட்டிலிருந்து வெளிவரும் 'நியூட்ரன்'களை அவதி அளவுக்கு அதிகமான, மிகச் சுத்த மான 'யூரானிய' 235 தில் பரவவிட, அணு உலையில் இருந்து அளப்பரிய சக்தி தூடாகப் பிறக்கிறது. இந்தச் சூட்டை 'சோடியம்' அல்லது, தண்ணீரால் உறிஞ்ச வைத்து, நேரடியாகத் தொடுக்கப்படாத நீரைக் கொதிக்க வைத்து, ஆவியைக் கொண்டு மின்சார இயந்திரங்களை இயக்க வைக்கிறார்கள்.

அணு உலையில் இருந்து வரும் சூட்டை, நேரடியாகப் பாவிக்காத தற்குக் காரணம்: அணு உலையை அண்டியிருக்கும் உயிர்ப்பொருட்க ளுக்கும் அவற்றின் வம்சத்திற்கும் ஆபத்து விளைவிக்கும் கதிரியக்கம் இருப்பதுதான். ஆகவே, அணு உலைகளை 10 — 15 அடி அகலமான கான்கிரீட் இரும்புபோன்ற வஸ்துக்களால் மிகக் கவனமாக மூடி வைக்கிறார்கள்.

தொடர்விளைவு மிக அதிகமாகி, பெரும் விபத்தாக மாறிவிடாமல்

தடுக்க 'கட்மியம்', 'கஃப்னியம்' (Hafnium) போன்ற தனிமங்களால் ஆய தடிகள் பாவிக்கப்படுகின்றன. இவை 'நியூட்ரன்' களை உறிஞ்சி வேகத்தை மட்டுப்படுத்துகின்றன.

இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ நுட்பமான பாதுகாப்புகள் உண்டு. ஒரு இருத்தல் 'யூரானியம்' அணு உலையிற் பல மாதங்களுக்குப் பின் உபயோகித்து முடியும் போது 100,00,000 'கிலோவாட்' மின்சாரம் விநியோகிக்கப் பட்டிருக்கும், அதாவது 30,00,000 இருத்தல் கரியை எரித்துப் பெறும் சக்திக்குச் சமானமாகும்.

தற்போது இந்தியாவில் இயங்கி வரும் அணுஉலைகள், வேறு ஒரு மூலப் பொருளைப் பாவிக்கின்றன. திருவாங்கூர், ரொம்பே போன்ற பகுதிகளில் நிலத்தின் மேற்பரப்பிலேயே 'தோரியம்' என்ற வஸ்து ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு u/235 அணு உலையில் இந்தத் 'தோரியத் தை' வைக்க சிறிது காலத்தில் அத் தோரியம் அணு உலையில் உபயோகிக்கக்கூடிய u/233 மாறுகிறது. யூரானியச் சுரங்கங்களில் ஏராளமாகக் கிடைக்கும் u/238 யும் இப்படியாக மாறுதல் செய்வித்து u/235 ஆகப் பெறலாம். இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளிலும் இந்தத் 'தோரியம்' ஏராளமாக இருக்கிறதாம்.

வைத்தியத்துறை,

தொழில்துறை

அணு உலையில் உள்ள கதிரியக்கம், பேராபத்தை விளைவிப்ப

தாக இருப்பினும், தகுந்த அளவிலே பாவித்தால், தீராத புற்று நோய்க்கே ஒரு சிறந்த மருந்தாகும். சாதாரண “கோபல்ட்” தனிமத்தை அணு உலையில் இட்டுப் பண்படுத்த அது கதிர்வீசும், பயனுள்ள “கோபல்டாக” மாறி புற்று நோய்க்கு மருந்தாகிறது.

எலும்பற்ற, குடல் போன்ற அவயவங்களை “எக்ஸ்ரே” (X ray) மூலம் பரிசோதிக்க, கதிர்வீசும் (Barium) சேர்ந்த உணவைப் பாவிக்கிறார்கள். இருதயம், இரத்த ஓட்டம் முதலியவற்றைப் பரிசோதிக்க கதிர்வீசும் இரும்பு பயனளிக்கின்றது. இப்படிப் பலபல முறையில் பாவிக்கும் மருந்துகள் தயாரிக்க அணு உலை பயன்படுகிறது.

‘கெய்கே கவுண்டர்’ (Geiger Counter) என்ற கருவி மிக நுட்பமாகக் கதிரியக்கத்தை அளக்கும். ஆகவே, கதிரியக்கத்தில் ஏற்படும் சிறு மாற்றங்களில் இருந்து, இடையில் இருக்கும் ஒரு பொருளின் தடிப்பை மிக நுட்பமாகத் தெரிவித்துவிடும். பெருவாரியாக நடக்கும் உற்பத்தியில், ஒரு சமமான, சீரான முறையில் பொருட்களை உற்பத்தியாக்க இது பயனளிக்கின்றது. மேலும், இயந்திரங்களின், உராய்வு, தேய்வு முதலியனவற்றை கதிர்வீசும் தனிமங்களின் கலவைகளைக் கொண்டு அளந்து அறியலாம்.

விவசாயத்துறை,

பிரயாணத்துறை

கதிர்வீசும் சில பொருட்களைப் பசுனையாகப் பாவித்து உற்பத்

தியை நல்ல முறையில் பெருக்கலாம். சாதாரண அளவுள்ள செடிகளுக்கு ஒரு குறிக்கப்பட்ட அளவு கதிரியக்கத்தைப் பரவவிட அவை சொற்பகாலத்தில் மிகப் பெரிய மரங்களாக மாறிவிடும். வேறு ஒரு குறிக்கப்பட்ட அளவு கதிர்வீச்சைப் பரவவிட்டால், மிக விரைவில் அழுகிப்போகும் பொருட்களை மாதக்கணக்கில் பழுதடையாமல் வைத்திருக்கலாமாம்.

“நோட்டிலஸ்” (Nautilus) போன்ற அணுசக்தி நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் தோன்றத் தொடங்கி விட்டன இன்னும் சிறிது காலத்தில் செவ்வாய் மண்டலம் போய்வர அணுக் கப்பல்கள் வந்தாலும் வரலாம். பிரயாணங்களை வேகமாவும், சிக்கனமாகவும் செய்ய அளப்பரிய ஆற்றல் கொண்ட அணுசக்தியைப் பயன்படுத்தலாம். இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. நல்ல முடிபுகள் வெளிவரும்.

மிக வேகமாகச் சக்தியை வெளிவிடும் அணுவின் தன்மையைக் கொண்டு அணுக்குண்டு தயாரித்தனர். அவதி அளவுக்குச் சிறிதளவு கூடிய ‘யூரானியம்’ போன்ற பொருட்களை நான்கைந்து தொகுதிகளாகப் பிரித்து வேண்டிய பொழுது எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து அணுக்குண்டாக வெடிப்பித்தார்கள். இதனால் மனித சமுதாயத்திற்கு, முதல் ஆபத்து 1945 ஆகஸ்ட் 6-ல் ஹிரோஷிமாவில் ஏற்பட்டது. மனித சமுதாயத்தின் அழிவுக்குத்

அணுசக்தி முதன்முதலில் பாவிக்கப்பட்டது. இதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அமிர்தம் எடுக்க வென்று பாற்கடலைக் கடைய முதன்முதல் வெளிப்பட்டது ஆலகாலவிஷம். இந்தப் புராணத்தின் தாற்பரியம் — தத்துவம் — என்ன? ஆண்டவனை மறந்த செயல் அழிவுக்கே வழிகோலும்.

விஞ்ஞானி புதியதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்குடன் இருப்பதால், அது மக்களுக்கு நன்மையா தீமையா என்று ஆராயவேண்டிய பொறுமை அவனுக்கு இருப்பதில்லை. ஆகவே சமுதாய நன்மையை ஆராயும் பண்பைத்தரும் சமய, இலக்கிய நூல்களை அவன் படிப்பது மிக மிக முக்கியம். அவன் படிக்காவிட்டால் அவனை அந்த நல்வழியில் நடத்துவது அரசாங்கங்களின் முக்கிய கடமை.

அண்ட சராசரங்களில் சுழற்சி; அணுவிலும் சுழற்சி — ஒரே ஆட்டம் — இதுதான் நடராஜ நர்த்தனம்.

உலகில் இருப்பதெல்லாம் சரம், அசரம். ஒன்று ஒன்றாக

மாறுமே தவிர அழியாது. அசரம் — அசையாதது — சிவம். சரம் — அசைவது சக்தி. ஆகவே இந்த உலகில் இருப்பதெல்லாம் சிவசக்தி வடிவங்களே. சமய ஞானிகள் பெரிய விஞ்ஞானிகள்.

ஐன்ஸ்டீன் — “அணுசக்தி நன்மைக்கோ, அன்றித் தீமைக்கோ பாவித்தாலும் அது முடிவில் பேரழிவாக மாறும்” என்றார். அணுஉலைகளில் உள்ள பயங்கரமான கழிவுப் பொருள்களை என்ன செய்வது? தற்பொழுது பாலைவனங்களில் ஆழக்குழி தோண்டிப் புதைக்கிறார்கள். பின்னர் நிறைய அணுஉலை தோன்றினால் புதைப்பதற்கு இடம்?

ஆகவே பெருமை வேண்டாம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஒரு சக்தி உண்டு. அது எல்லாவற்றையும் நடத்தி வைக்கிறது, நாம் வெறும் நடிகர்கள். அந்தச் சக்தி தான் இயற்கை — அதைத்தான் தெய்வம் என்கின்றோம்.

க. சுந்தரலிங்கம்

பல்கலைக்கழகப் புகழுகவகுப்பு

II ‘ஈ’ பிரிவு

“இப்போது உலக முழுவதிலுமே ராஜாக்களையும் பிரபுக்களையும் நம்பி வித்தை பழகும் காலம் போய்விட்டது.

பொதுஜனங்களை நம்பவேண்டும். இனிமேல் கலைகளுக்கெல்லாம் போஷணையும் ஆதரவும் பொதுமக்களிடமிருந்து கிடைக்கும்..... ஊரையே எஜமானனாகக் கொள்ளவேண்டும்.”

— பாரதியார்.

ஈழமும் இந்தியாவும்

ஈழநாடானது இந்தியாவிற்கு மிக அண்மையில் அமைந்திருப்பதே ஈழ - இந்திய நெருங்கிய உறவுக்குக் காரணமாகின்றது. இன்று நேற்றல்ல, இற்றைக்கு எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே ஈழமும் இந்தியாவும் இனம், மொழி, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றால் பிரிக்க முடியாத தொடர்பினைக் கொண்டு மிளர்கின்றன. இதனைத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி வாயிலாகவும், நூல்களின் வாயிலாகவும் அறிகின்றோம்.

இற்றைக்கு எண்ணற்ற வருடங்களுக்கு முற்பட்ட இலக்கியங்களில்கூட ஈழ இந்தியத் தொடர்பு சித்தரிக்கப்படுகின்றது. இராமாயணத்தில் கூறப்படும் ஈழநாடுதான் இன்றைய இலங்கை என்று ஏற்பவர்கள் ஈழ இந்தியத் தொடர்பை இராமாயணத்தில் கூடத் தொடர்புபடுத்துகிறார்கள், தமிழில் உள்ள ஐம்பெரும் தொல்காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரத்திலும், சேரமன்னன் செங்குட்டுவன் கண்ணகி விழாவிற்கு கடல்தழ் இலங்கைக் கயவாகுவுக்கும் அழைப்பு அனுப்பியதாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றது.

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னர், இந்தியாவில் இருந்து வந்த வகுப்பினரே ஈழத்தில் வாழ்ந்ததாகக் கூறுகிறார்கள். புரோட்டோ ஒஸ்ரலயிட் சாதியினர் அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து மேற்கு நோக்கிப் போகும்போது சிலர் ஈழத்திலும் பலர் இந்தியாவிலும் தங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்தார்களென்கின்றனர். இன்று இலங்கையில் காணப்படும் வேடர்கள் அவுஸ்திரேலியாவில் இன்று இருக்கும் சுதேசிகளான மயோறிஸ் சாதியினரை ஒத்திருப்பதால் புரோட்டோ ஒஸ்ரலயிட் சாதியினரே ஆதியில் ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் வாழ்ந்த இனமாகக் கொள்ள இடமுண்டு. கி. மு. 500-ம் ஆண்டளவில் ஆரியர் எனப்பட்டோர் இந்தியாவிலிருந்து ஈழம் வந்து

கலப்பு மணம் புரிந்ததைச் சரித்திர நூல்களின் வாயிலாக அறிகின்றோம். ஆரியர் இலங்கைக்கு வரும்போதும் ஒருவித கலப்பு இனமே ஈழத்தில் வாழ்ந்திருக்கின்றது. மேற்கூறியவைகளிலிருந்து ஈழம் இந்தியாவுடன் கொண்டிருந்த இனத்தொடர்பினைக் காண்கின்றோம். இதுபோன்றே அன்று வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் இயக்கர், நாகர், திராவிடர் ஆகியோர் இந்திய இனத்தவரே. சிங்கள மகாகாவியமான மகாவம்சத்தின்படி இன்றைய சிங்கள இனத்தைத் தோற்றுவித்தவன் அன்றைய விஜயனே. இந்த விஜயனும் இந்தியாவின் “லாலா” நாட்டிலிருந்து வந்தவனென்று கூறப்பட்டுள்ளது.

கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட கால ஈழ இந்தியத் தொடர்புகளில் இனத்தொடர்பு மட்டுமின்றி சமயத் தொடர்பினையும் காண்கின்றோம். இந்தியாவில் இந்துமதத்தைப் பின்பற்றிய ஆரியர் இலங்கையிற் புகும்போது இந்துமதக் கொள்கைகளையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் புகுத்தத் தவறவில்லை. இந்தியாவில் சமண மதத்தோடு எழுச்சியுறும் புத்தமதம் ஈழத்திலும் பரவுகின்றது. கி. மு. 3-ம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் மௌரிய சாம்ராச்சியத்தை ஆண்ட அசோகன் புத்த மதத்தைப் பரப்பப் பெருமூயற்சி எடுத்தான் என்றும், இலங்கை மன்னன் தேவநம்பிய தீசன் வேண்டுகோளின்பேரில் தன் மகன் மகிந்தனையும் மகள் சங்கமித்திரையையும் கூட அனுப்பி வைத்தான் என்று கூறுகிறார்கள். மகிந்தன் வருகையைச் சரித்திர ரீதியாக அத்தாட்சிப்படுத்தக் கடினமாயிருப்பினும் 2-ம் நூற்றாண்டில் தேரவாத புத்தமதம் இலங்கையில் பரவி இருக்கின்றது என்பதனை மறுக்க முடியாது. பௌத்த மதத்தின் வேறுபிரிவான மகாயானபுத்தமதம் கி. பி. 4-ம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் செல்வாக்கைப் பெறுகிறது. இம்மகாயான புத்தமதம் பெரும்பாலும் இந்தியா

வில் விளங்கிய இந்துமதக் கருத்துக்களையும், வழிபாட்டு முறைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டது.

கி. மு. காலத்திய ஈழ இந்தியத் தொடர்பு இனம், மொழி, சமயம் இவற்றோடு நிற்காது மொழி, கலாச்சாரம், கலை ஆகியவற்றிலும் பிரதிபலிக்கின்றது. புத்தமதம் ஈழத்தில் பரவியதனால் அம்மதநூல்கள் எழுதப்பட்டிருந்த பாளி, சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளை ஈழத்திலும் கற்றார்கள். சிங்கள மொழி இதனால் தன்னுள் ஏராளமான பாளி, சமஸ்கிருதச்சொற்களைச் சேர்த்து வளம் படக்கூடியதாயிற்று. அத்தோடு சிங்களமொழியானது பாளி, சமஸ்கிருதத்தைப் பின்பற்றியும், பிருமி (Brahmi) எழுத்து வடிவைப் பின்பற்றியும் எழுத்துருவங்களை அமைத்துக்கொள்ளக்கூடியதாயிற்று. இதனால் இந்தியமொழி எழுத்துமுறைகள் ஈழத்தோடு தொடர்பை உண்டாக்கி இருக்கின்றது. அநுரதபுரியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பழைய தாதுகோபங்கள் வட இந்திய மோறியதாலக் கட்டிடமுறையைப் பின்பற்றி இருக்கின்றது. புத்தமதத்தைப் பின்பற்றிய மக்கள் இந்திய கலாச்சாரத்தையும் மேற்கொண்டதில் வியப்பில்லை. இவையாவும் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்டகால ஈழ இந்தியத் தொடர்பினை நமக்கு வெள்ளிடையிலையாக்குகின்றன.

கி. பி. ஈழ இந்திய அரசியல் தொடர்பு முன்னையிலும் பன்மடங்கு அதிகரிக்கின்றது. ஈழத்தின் மேல்இந்திய (தென்இந்திய) மன்னர்கள் படையெடுப்பதும் தங்கள் ஆட்சியை நிறுவுவதும் வழக்கமான நிகழ்ச்சிகளாக நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. பல இந்தியச் சிற்றரசர்கள் ஈழத்தின் அரசியல் நிலையைப் பயன்படுத்தி இங்கு தம் ஆட்சியை நிறுவினார்கள். 5-ம் நூற்றாண்டிலே மித்சேன என்பான் அரசாளும்போது ஏழு பாண்டியச் சிற்றரசர்கள் வெற்றிகொண்டு ஆட்சி புரிந்ததாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது. இலங்கையில் தம் எதிரிகளால் தோற்கடிக்கப்படும் அரசர்கள் இந்திய அரசர்களின்

உதவியுடன் தாம் இழந்த அரசனை மீண்டும் பெறுவது ஈழ இந்திய அன்றைய தொடர்பை நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஈழத்து வேந்தர்களான முகல்லானனும், மானவர்மனும் இந்திய அரசர்களின் உதவியைப் பெற்றுள்ளார்கள் காலம் செல்லச் செல்லத் தம் பரந்த சாம்ராச்சியத்தின் ஒரு பகுதியாக இலங்கையை ஆளும் போக்கமாகவே இந்திய படையெழுச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. பாண்டியன் ஸ்ரீமாறஸ்ரீ வல்லபனும், சோழப் பராந்தகனும், ராஜராஜசோழனும், ராஜேந்திர சோழனும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஈழத்திலே படையெடுத்து தன் வெற்றிக் கொடியை விண்ணிலே பறக்கவிட்டு இலங்கை முழுவதையுமே தன்குடைக்கீழ் கொண்டந்த ராஜேந்திரசோழனும், அவனது பின்னோரும் ஐம்பத்துமூன்று ஆண்டுகளாக இலங்கையை அரசாண்டார்கள்.

கி. பி. 1-ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 6-ம் நூற்றாண்டுவரை இந்தியாவில் ஆதிக்கம் உற்றிருந்த சாத்தவாகன—குப்தகாலத்தில்தான் ஈழ இந்தியமொழி, கலாச்சாரம், கலைகளில் பெரும் தொடர்பு உண்டாகின்றது. இவர்கள் காலத்தில் தோன்றிய இந்துமத மறுமலர்ச்சியின் பிரதிபலிப்பான வழிபாட்டு முறைகள், கிரியைகள் மயானபுத்தமதத்தின் மூலம் ஈழத்துச் சிங்களவரின் சமயவாழ்வில் மாற்றத்தை உண்டாக்குகின்றன. இதனால் இந்துமதமும் பௌத்தமதமும், ஓரளவு ஐக்கியப்பட்டு ஈழ இந்தியத் தொடர்பைப் பலப்படுத்துகின்றன. சாத்தவாகனகால ஆட்சியின் கடைசிப்பகுதியில் சமஸ்கிருதம் முக்கியத்துவம் பெற்று அறிவியல் கலைகளின் வளர்ச்சி ஏற்படுகின்றது. மகாபாரதம், இராமாயணம், சாகுந்தலம், இரகுவம்சம் போன்ற நூல்களை இலங்கையில் சமஸ்கிருதம் கற்றவர்கள் சிங்களமொழியில் மொழிபெயர்த்தனர். இதனால் இலங்கையிலும் அறிவியல் கலைகள் பிரதானமாக இலக்கிய வழக்கு வளர்வதற்கு உதவியாகின்றது. சிற்ப, சித்திரக் கலை

ளிலும் சாத்தவாகன—குப்த காலத்தில் ஈழ இந்தியத்தொடர்பு காணப்படுகின்றது. தம் புலைக் கற்கோவிலும், சந்திர பிறைவட்டக் கல்லும், சிகிரியாச் சித்திரங்களும், ஈஸ்ரு முனியாவில் காணப்படும் ஆண்—பெண் உருவங்களும் சாத்தவாகன குப்த கட்டட சிற்பக் கலைகளின் பிரதி பலிப்பாகவே காணப்படுகின்றன.

சாத்தவாகன—குப்த காலத்தில் காணப்படும் ஈழ இந்தியத் தொடர்பு தென்இந்திய அரசியலில் 6-ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 9-ம் நூற்றாண்டுவரை ஆதிக்கம் உற்றிருந்த பல்லவர் காலத்திலும் வளர்ந்தது. பல்லவன் 2-ம் நரசிம்மவர்மன் உதவியுடன் தான் மானவர்மன் தான் இழந்த அரசைப் பெறுகின்றான். மானவர்மனோடு ஈழம்வரும் இந்தியப் படையினர் ஒரு புதுவித தொடர்பையே உண்டாக்கின்றார்கள். பல்லவ கட்டடச் சிற்பக்கலையைப் பின்பற்றி ஈழத்தின் சிற்பக்கலைகள் ஒளிபெறுகின்றன. பொலநறுவையில் உள்ள துபராமவிகாரை, இலங்காதிலகவிகாரை, தீவாங்க விகாரைச் சிற்பங்களும், அனுராதபுரியின் ருவான்வெல சாயாவின் நாற்புறயானை உருவங்களும், ஈஸ்ருமுனிய சிற்பங்களும் பல்லவகாலக் கட்டட சிற்பக் கலைகளைப் பின்பற்றி எழுந்தவையே. பல்லவகால கிரந்த சமக்கிருத எழுத்துமுறை ஈழத்திலும் பரவியதைக் காண்கின்றோம். 7-ம், 8-ம் நூற்றாண்டுகளில் கிரந்த எழுத்தின் அடிப்படையில் சிங்கள எழுத்தே உருமாற்றம் அடைகின்றது. பல்லவர்கள் ஈழத்தோடு வாணிபத்தொடர்பு கூடக் கொண்டிருந்தனர். பல்லவ காலத்தில் சைவமதம் ஈழத்தில் வளர்ந்தோங்கி இருக்கின்றது. காலப்போக்கில் அழிந்த மகாதீர்த்தம், கோணேஸ்வரம் ஆகிய இடங்களில் எழுந்த ஆலயங்களும், நாளந்த கோவிலும் இதை எடுத்து விளக்கும்.

பல்லவ காலத்தைப்போன்று சோழர் காலத்திலும் ஈழத்தோடு இந்தியா நெருங்கிய தொடர்பைக்கொண்டு விளங்கி இருக்கின்றது. ராஜேந்திரசோழன் 53 வருட

காலம் தன் ஆட்சியின்கீழ் கொண்டிருந்ததால் சோழ கலாச்சாரம் பரவியது. சோழ காலக் கட்டடக்கலை பொலநறுவைக் கட்டிடங்களில் பிரதிபலிப்பதைக் காண்கின்றோம். சோழர் காலத்தில் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட இந்துமத வளர்ச்சி ஈழ இந்தியத் தொடர்பைப் பலப்படுத்துகின்றது. சாதிக் கட்டுப்பாடு முறையைக் கடைப்பிடிக்கும் சோழ கலாச்சாரம் இலங்கையில் நடைமுறையில் இருந்திருக்கின்றது; இருந்தும் வருகின்றது. இச்சோழ ஏகாதிபத்தியத்தை முறியடிக்க சிங்களவர் தென்னவர் பாண்டியரோடு தொடர்புகொண்டு இருக்கின்றனர். ஈழத்தின் சிங்களவரும், இந்தியரில் பாண்டியரும் இரத்தத்தொடர்புகூடக் கொண்டிருந்தனர். ஈழத்து மன்னன் 1-ம் விஜயபாகுவின் சகோதரி மித்தவை சுந்தரபாண்டியனை மணம் முடித்திருந்தனர். இதுமட்டுமன்றி 1-ம் விஜயபாகு கீழைச்சாளுக்கிய நங்கை தீலோத்தமையை மணம் புரிந்தான். பாண்டியர் சிங்களவரோடு சேர்ந்து சோழரையே எதிர்த்தனரென்றால் அவர்கள் சிங்களவருடன் எவ்வளவு ஐக்கியமாக இருந்தனர் என்பது புலனாகும்.

16-ம் நூற்றாண்டிலே ஈழ இந்தியத் தொடர்பிலே ஒரு மாற்றம், ஒருவித திருப்பம் எனலாம். ஐரோப்பாவில் இருந்துவந்த போர்த்துக்கீசர் ஒல்லாந்தர் ஆங்கிலேயர் ஆகியோர் ஈழத்திலென்றோ லென்ன, இந்தியாவிலென்றோலென்ன ஏகாதிபத்திய, வியாபார அடைப்படையில்தான் தமது ஆட்சியை நிறுவினார்கள். இந்தியாவில் அரசியல் குழப்ப நிலையைப் பயன்படுத்தித் தம் செல்வாக்கையும், நாகரிகத்தையும் பரப்பும் ஐரோப்பியர்கள் அதே முறையைத்தான் இலங்கையிலும் கடைப்பிடித்து இருக்கின்றனர் என்பதை சரித்திரநூல்களின் வாயிலாக அறிகிறோம்.

18-ம் நூற்றாண்டளவில் கிழக்கு நாடுகளில் ஆதிக்கமும் ஆங்கிலேயர் கையில் அநேக நாடுகள் சிக்குகின்றன. ஈழமும் இந்தியாவும் ஆங்கில அரசின் கையில் வந்த

தன் பின்னர் பெரும்பாலும் ஒரேவித வளர்ச்சியை இருநாடுகளிலும் காணலாம். இருநாடுகளிலும் ஆங்கிலக்கல்வி புகுத்தப்பட்டது. இந்தியாவில் சுதந்திரத்திற்காகப் போராட ஒரு காங்கிரஸ், ஈழத்திலும் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்ட ஒரு காங்கிரஸ். ஆங்கில சீர்திருத்தங்களும் அநேகமாகத் தொடர்பை வளர்ப்பனவாகவே இருந்தன. 1909 இல் இந்தியாவின் அரசியல் அடிப்படைத் திட்டத்தில் மோர்லி—மிண்டோ சீர்திருத்தம். இதையடுத்து ஈழத்திலே மக்கலம் சீர்திருத்தங்கள் புகுத்தப்பட்டன. இந்தியாவில் மொண்டேகு — செலம்போட் சீர்திருத்தத்தை யடுத்து மானிங் — தெவான் சயர் சீர்திருத்தங்கள் இலங்கையில் புகுத்தப்பட்டன. இந்தியத் தேசிய இயக்கத்தின் செல்வாக்கு இலங்கையிலும் இடம்பெறுகின்றது. இதனால் இலங்கையில் எழுந்த தேசிய இயக்கங்கள் இந்திய அடிப்படையில் எழுந்தவை என்பது புலனாகின்றது. 1947 இல் இந்தியாவில் எண்ணற்ற மக்கள் இரத்தம் சிந்தி, இரக்கமற்ற கொடுஞ்செயல்களுக்குள்ளாகி, இரும்புக் கராக்கிரகங்களுக்குள் அடைபட்டு இந்திய சுதந்திர தீபத்தை ஏற்றுமிடத்து 1948-ல் ஈழம் சுலபத்தில் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டுவதென்றால் அது ஆங்கிலேயர் இந்தியாமேல் வைத்திருந்த கருத்தினையே இலங்கைமீதும் வைத்திருந்தனர் என்று கொள்ள இடமுண்டு. 1948-ல் இந்தியா குடியரசாகிவிட்டது. ஈழமும் குடி

யரசாகத் திட்டமிட்டிருக்கின்றது. குடியரசு ஜோதி விரைவில் ஈழத்திலும் ஒளிவீசும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

காலத்தின் போக்கில் இன்று ஈழமும் இந்தியாவும் இரு சுதந்திர நாடுகளாகப் பரிணமிக்கின்றன. சர்வதேச அரங்கில் ஈழத்திலும் இந்தியா முன்னணியில் நின்றாலும் தன் இணைநாடான ஈழத் திருநாட்டை மறந்துவிடவில்லை. பொதுநல அரசில் என்றாலென்ன, பொதுஸ்தாபனமான ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலென்றாலென்ன இருநாடுகளும் பெரும்பாலும் ஒன்றைச்சாடியே மற்றதும் நிற்கின்றது. வளர்ந்துவரும் வல்லரசுப்பிடியிலே இன்று எத்தனையோ நாடுகள் சிக்கித் தவிக்கின்றன. இதனால் எண்ணற்ற நாடுகள் தமக்குள் கொண்டிருக்கும் இணையற்ற தொடர்பைத் துண்டிக்கவும் தவறவில்லை. வல்லரசுக் குழுக்களிலே சேராது இவ்விரு நாடுகளும் நடுநிலைமை வகிப்பதும் இன்றைய தொடர்பைப் பன்மடங்காக்குகின்றது. ஈழத்தையும் இந்தியாவையும் பாக்கு நீரிணை பிரித்தாலும் இருநாடுகளும் கொண்டிருக்கும் பாசத்தினைப் பிரிக்க முடியாது.

M. சிவபாலபிள்ளை

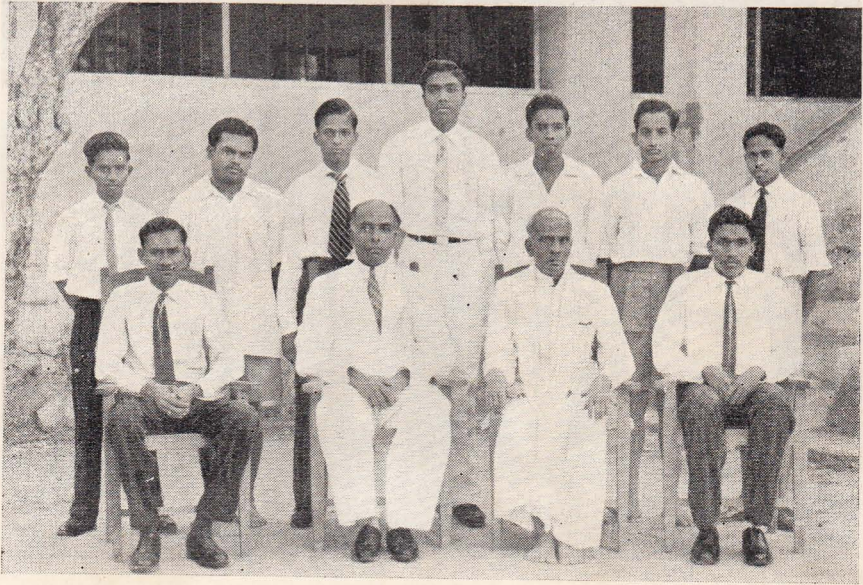
பல்கலைக்கழகப் புகழுக்கவகுப்பு

II 'இ' பிரிவு

“நிரம்பவும் படிப்பதைவிட படித்தபடி நின்று ஒழுகுவதற்கு முயற்சிசெய். படிப்பது உணவை உண்பதுபோலே. ஒழுகுதல் அவ்வுணவு ஜீரணமாவதுபோலே. உணவு உண்டாலும் செமிக்கவில்லையானால் என்ன பயன்? செமிக்காத உணவு துன்பஞ் செய்கின்றதன்றோ? ஆதலினால் சிறிது கற்றாலும் கற்றவண்ணம் நிற்கவேண்டும். ஒதலினன்று ஒழுக்கமுடைமை.”

— மணிமொழி.

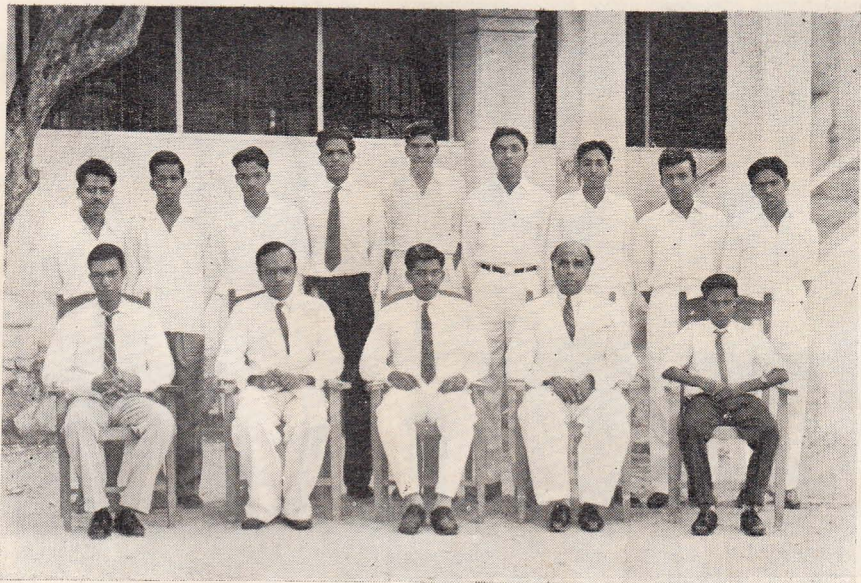
COMMITTEE OF THE Y. M. H. A.

Standing (L. to R.) S. Pasupathipillai, B. Kumaraswamy Sarma, M. Sundaramoorthy, K. Parameswaran, S. Thevathas R. Kumarasamy Sarma, & G. Sritharan.

Sitting (L. to R.) M. Sivapalapillai, The Principal, The Senior President & S. Sivabramaniam.

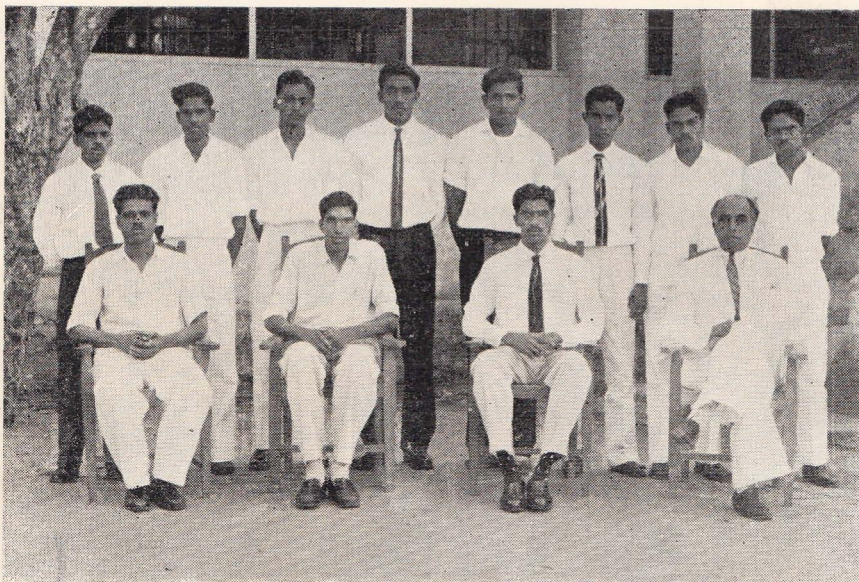
COMMITTEE OF THE GEOGRAPHICAL SOCIETY

Standing (L. to R.) T. Shanmuganathan, S. Thevathas, C. S. Balasubramaniam, V. Kanthasamy, S. Thandauthapany, K. Parameswaran, C. Deva-
rajah, A. Tavendran & C. C. Rudran.

Sitting (L. to R.) T. Nagendrar, The Senior President, R. Srikantha, The Principal & S. Pasupathipillai

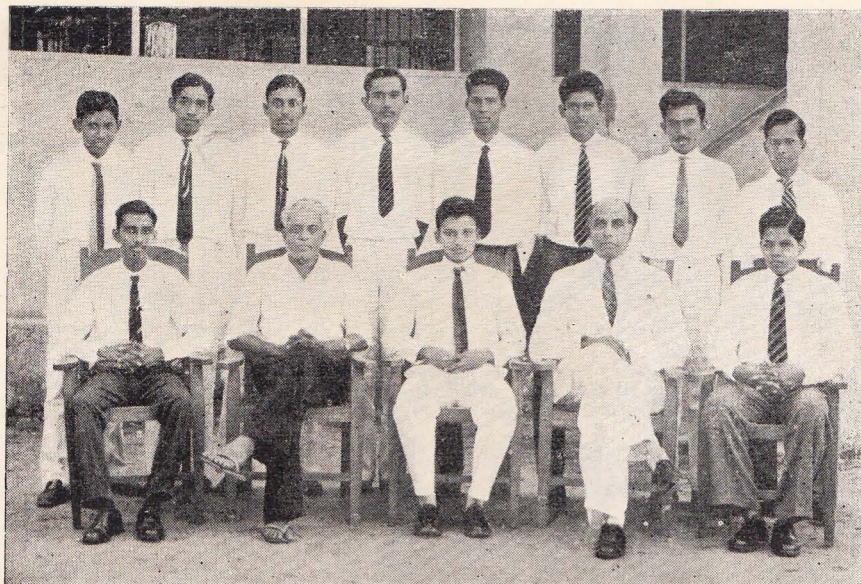
COMMITTEE OF THE HISTORICAL & CIVIC ASSOCIATION

Standing (L. to R.) S. Jayapalan, N. Selvarajah, C. Packiarajah, S. Sivasubramaniam, K. Rajakulasingam, M. A. Macbool, C. S. Balasubramaniam & C. C. Rudran.

Sitting (L. to R.) The Senior President, S. Thandauthapany, A. H. Mahruph & The Principal.

COMMITTEE OF THE H. S. C. SCIENCE UNION

Standing (L. to R.) S. Kuhanendran, S. Mohanasundaram, M. Devendra, T. Sri Jeyarajah, P. Ramanathan, S. Yoganathan, K. Parameswaran & M. Sundaramoorthy.

Sitting (L. to R.) A. Anandarajah, The Senior President, K. Balakrishnan, The Principal & K. Nirmalan.

சுற்றுப் பிரயாணம்

பாடசாலைகளில் சரித்திரக் குடியியற் சங்கம், புனியியற் சங்கம், விஞ்ஞான சங்கம் என்று இன்றோரன்ன பல சங்கங்கள் உண்டு. அச்சங்கங்களின் நோக்கம் மாணவர்களின் அறிவை மேலும் வளர்ச்சியடையச் செய்வதே. வெறும் புத்தகப் படிப்பு மட்டும் மாணவர்களின் அறிவை வளர்க்காது. தாம் புத்தகங்களிற் கற்றவற்றை இயலுமானால் நேரிற்பார்த்து அவற்றின் தன்மையை நேரிற் கண்டறிதலே மிகவும் நன்று. இத்தகைய சிறந்த முறையைக் காட்சிமூலக் கல்வி என்பர். மேலே குறிப்பிட்ட சங்கங்களே இத்தகைய கல்வி முறையை மாணவர்களுக்கே வேண்டும். அதனது நோக்கங்களுள் இதுவுமொரு அம்சமாக விளங்கவேண்டும். இக்கொள்கையை ஒருவரும் மறுக்கக்கூடாது; மறுக்கவும் முடியாது.

எமது கல்லூரியில் அண்மையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட புனியியற் சங்கத்தினது நோக்கமும், வெறும் புத்தகப்படிப்புடன் நின்று விடாது மாணவருக்கு இயலுமான வரையில் காட்சிமூலம் கல்வி அளிப்பதே. இத்தகைய முறையை இச்சங்கம் பின்பற்றுகின்றது என்பதற்கு எமது கல்லூரியில் அண்மையில் நிகழ்ந்த கல்விக் கண்காட்சியில் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த மாதிரி உருவங்களே சான்று பகரும்.

எமது புனியியற்சங்கம் வடமாகாணத்திலுள்ள சில முக்கிய பகுதிகளை மாணவர்க்கு நேிற்காட்டுவதாக சுற்றுப் பிரயாணம் ஒன்றை ஒரு சனிக்கிழமை (18-6-60) மேற்கொண்டது. அதிகாலையிலேயே தமிழ்த் திருநாட்டின் பகுதிகளை ஆராயும் உள்ளப் பாங்குடைய எமது கல்லூரி மாணவர்களில் நாற்பதுக்கு அதிகமானோர் பாடசாலையிற் கூடிவிட்டனர். இரு தகுதியிக்குடைய ஆசிரியர்களின் உதவியுடன் எமது பிரயாணம் காலை 6 மணி 30 நிமிடமளவில் ஆரம்

பமாயிற்று. தமிழ்த் திருநாட்டிலே பிறந்து, தமிழ்த் திருநாட்டிலே வளர்ந்து கல்விகற்று வரும் எமக்கு இருந்த மகிழ்ச்சிப் பிரவாகத்தை, வார்த்தைகளால் கூறமுடியாது.

**“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே
இன்பத் தேன்வந்து பாயுது காதினிலே”**

என்ற பாரதியின் தேசிய உணர்ச்சி தரும் பாடலை நாம் ஆரம்பித்தோம்.

தொழிற் புரட்சியின் பின்பு அநேக நாடுகள் கைத்தொழில் நாடுகளாக மாறின. எமது நாட்டு அரசாங்கமும் எமது நாட்டையும் கைத்தொழில் நாடாக்கப் பெரிதும் முயலுகின்றது. அத்தகைய நோக்கத்துடன் நிறுவப்பட்ட தொழிற்சாலைகளுள் ஒன்று பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலை என்பது உலகறிந்த உண்மை. நாம் அத்தொழிற்சாலையை அடைந்தோம். அத்தொழிற்சாலையை நிர்மாணிப்பதற்கு சுவிட்சர்லாந்து அரசாங்கம் எமது அரசாங்கத்திற்கு நன்கொடை உதவியது. 1954-ல் நிர்மாணிக்கப்பட்ட அத்தொழிற்சாலை 1958-ம் ஆண்டே இயங்கத் தொடங்கியது. ஈழத் திருநாட்டின் பொக்கிஷங்களுள் ஒன்றாகிய அத்தொழிற்சாலையும், ஏராளமான மூலதனத்தைக்கொண்டே நிறுவப்பட்டுள்ளது என்பது, அத்தொழிற்சாலையைப் பார்த்ததும் எனக்குப் புலனாயிற்று. ஆயினும் தவிர்க்க முடியாத சில காரணங்களால் அத்தொழிற்சாலையையும் முடிவிட இலங்கை அரசாங்கம் திட்டமிட்டது. ஆனால் அத்தொழிற்சாலையின் வளர்ச்சியில் பெரிதும் ஊக்கமுடைய சிலர் ஒன்றுகூடி ஓர் கூட்டுத் தாபனம் நிறுவி, அழியும் தறுவாயில் இருந்த தொழிற்சாலைக்குப் புத்துயிர் அளித்துள்ளனர்.

இத்தகைய தாராள மனப்பான்மை மிகுடையவர்களது இடையரு உழைப்பினாலும், ஊக்கத்தினாலும் இத்தொழிற்சாலை

நன்றாக முன்னேறி காங்கேசன் துறை
சீமேந்துத் தொழிற்சாலையைப்போல அரசாங்கத்திற்கு அதிக இலாபத்தைக் கொடுக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. பரந்தன் தொழிற்சாலையின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் பார்வையிடுவதற்கு எமக்கு அனுமதி அளித்த உயர்தர உத்தியோகத்தரையும் மற்றும் அத்தொழிற்சாலை எவ்வகையில் இயங்குவ தென்பதை எமக்கு விளக்கிய உத்தியோகத்தர்களையும் நாம் என்றும் மறக்க முடியாது.

**“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்
மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு
[பின்செல்பவர்”**

என்றார் பொய்யாமொழிப்புவர் திரு வள்ளுவர். உழவுத் தொழிலின் மகிமையை திருவள்ளுவர் காலத்திலேயே நாம் அறிந்து விட்டோம். அத்தொழிலுக்குரிய தனிச் சிறப்பு அக்காலம் முதல் இக்காலம்வரை உலக மக்களால் போற்றப்பட்டு வருவதே. எமது நாட்டு அரசாங்கம் இலங்கையின் வரண்ட பகுதிகளாகிய 50” முதல் 75” வரை மழை பெய்யும் இடங்களில் அனேக நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து அவற்றைக் கொண்டு மக்கள் விவசாயம்செய்யப் பெரும் உதவி செய்கிறது. அத்தகைய நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து அவற்றைக்கொண்டு மக்கள் விவசாயம் செய்யப் பெரும் உதவி செய்கிறது. அத்தகைய நீர்ப்பாசன வசதிகளை அளிக்கும் குளங்களுள் ஒன்றாகிய இரணைமடுக் குளத்தை அடைந்தோம். போகும் வழியில் சாலை ஓரத்தில் வாய்க்கால் வழியாக வயல்களுக்குப் பாய்ந்துகொண்டிருந்த நீரே எமது உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டன.

**“நெல்லுக்கிறைத்த நீர் வாய்க்கால்வழி
ஓடி புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம்”.**

என்றதற்கிணங்க பச்சைப்பசேர் என்று காட்சி தந்தன வாய்க்காலுக்கு இருமருங்கிலும் இருந்த புற்கள்.

இரணைமடுக்குளத்தை அடைந்ததும் அதன் எழில்மிகு தோற்றம் எம்மை மகிழ்ச்சிக் கடலினுள் ஆழ்த்தியது. அணைக்கட்டு வரையாகக் குளத்தையும் மறுபக்கலிலுள்ள அடர்ந்த காட்டையும் பார்த்த வண்ணமே சென்றோம். தூரியன் தனது ஆதிக்கத்தை எம்மீது செலுத்திக்கொண்டிருந்தான். ஆயினும் குளத்திலிருந்த ஈரலிப்புத் தன்மையுடைய காற்று எமக்குப் புத்துயிர் அளித்துக்கொண்டிருந்தது. நாம் அணைக்கட்டின் முடிவுவரை சென்று மீண்டோம். ஏறத்தாழ மூன்று மைல் வரை நடந்துவிட்டோம் என்று ஆசிரியர் கூறவே எமக்குப் பசியும் தாகமும் ஆரம்பமாயிற்று.

இத்தகைய எழில்மிகுந்த இரணைமடுக் குளத்தின் சிறப்பியல்களை கிளிநொச்சி நீர்ப்பாசன இலாகாவில் கடமையாற்றும் எமது கல்லூரிப் பழைய மாணவர் ஒருவர் நன்றாக எடுத்துரைத்தார். அவரும் எம்முடனே அணைக்கட்டுவரை வந்து சலியாது எமக்கு உதவி செய்தமைக்கு நாம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

**“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும்
வந்தனை செய்வோம்”**

என்ற உள்ளப்பாங்குடன் தமது வாழ்வையே கமத்தொழிலின் முன்னேற்றத்திற்காக அர்ப்பணித்துள்ள இளம் விவசாயிகளின் கழகத்தை அடைந்தோம். அங்குள்ள இளம் தோழர்கள் தமது கமத்தையும் மற்றும் பலவகைப்பட்ட கோழிகளையும் எமக்குக் காட்டியதும்ட்டுமன்றி கோழிக்கு உணவு தயாரிக்கும்முறை, அவற்றிற்கு நோய் ஏற்பட்டால் அதை எவ்வாறு மாற்றுவது போன்ற இன்றோரன்ன பல விஷயங்களை எமக்குத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறினர். அங்குள்ள இளம் விவசாயிகளது புன்முறுவல் கொண்ட மலர்ந்த முகங்களே அவர்களது கமத்தொழிற் பற்றினை எமக்கு நிரூபித்தன.

பின்பு நாம் கிளிநொச்சியிலுள்ள குடிசைக் கைத்தொழில் நிலையங்களுள் பாரரட்

டத்தகுந்த பொம்மை செய்யும் சாஸையை அடைந்தோம். அசோகனுடைய காலத்திலேயே இந்தியாவில் வாழ்ந்த தமிழர் சிற்பம் ஓவியம் போன்ற நுண்கலைகளை நன்கு வளர்த்தனர் என்பது சரித்திரம் கூறும் உண்மை. மேலும் இந்திய சுதந்திரத்தின் தந்தையாகிய மகாத்மாகாந்தியே குடிசைக் கைத்தொழிலின் மகிமையைச் செயல் முறையில் நிரூபித்துள்ளார். இத்தகைய சித்திர ஓவிய வல்லுநர்களின் வழித்தோன்றல்களாகிய ஈழத்திருநாட்டின் தமிழ் மக்களும் வாழாதிருக்கவில்லை என்பதற்கு, பொம்மைத் தொழிற்சாலையே சான்று பகரும். அங்குள்ள தொழிலாளர்களால் ஆக்கப்பட்டு வைத்திருந்த அழகும் உயிர்த்துடிப்பும் உள்ள பொம்மைகள் மனதைக் கவர்ந்தன. அப்பொம்மைகளே அவர்களுடைய நுண்கலைத் தத்துவத்திற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். அவர்களுடைய நுண்கலை ஆர்வத்திற்கு நாம் எமது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்தோம்.

பின்பு நாம் வீடு திரும்பும்போது வேறு சில முக்கிய இடங்களைப் பார்வையிட்டோம். அவற்றில் ஒன்று ஆணையிறவு உப்பளமாகும். இலங்கையில் புத்தளம், அம்பாந்தோட்டை, செம்மணி போன்ற இடங்களில் உப்பு விளைவிக்கப்படுவதும், ஆணையிறவு உப்பளமே தனிச்சிறப்புடையதும், தலைசிறந்ததும் என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ளுவர். இப்பகுதியைப் பார்வையிடும்பொழுது சூரியன் தனது ஆதிக்கத்தை எம்மீது இயன்றவரை செலுத்திக்கொண்டே இருந்தான். ஆயினும் ஆர்வம் மிக்குடைய நாம் “முன் வைத்தகாலைப் பின்வைக்காதே” என்று கூறிய தமிழர் மரபில் தோன்றிய நாம், சிறிதும் சளைக்கவில்லை. உப்புத் தயார் செய்யும் வாய்க்கால்களைப் பார்வையிட்டோம். அங்கு ஒரு உத்தியோகஸ்தர் எமக்கு எவ்வாறு கடல்நீரை உப்பளத்திற்கு அனுப்புவதென்பதையும், மேலும் சில விபரங்களையும் எடுத்துக் கூறினார். நாம் எமது நன்றியை அவருக்குத் தெரிவித்தோம்.

அடுத்து நாம் செம்பியன்பற்று வழியாகச் சென்று நாகர் கோவிலை அடைந்தோம். இலங்கையின் ஆதி சரித்திரத்தைக் கற்பதற்கு ஓரளவு ஆதார நூலாக இருப்பவை மஹாவம்சமும், சூழவம்சமுமே. மஹாவம்சத்தின் தொடர்நூலாகிய சூழவம்சம் தென் இந்தியாவுக்கும் வடஇலங்கைக்கு மிடையே வர்த்தகத் தொடர்புகள் இருந்தன என்றும் வடபகுதியில் சில இடங்கள் துறைமுகங்களாக இருந்தன என்றும் கூறுகின்றது. நாகர் கோயிலுக்கு அருகாமையில் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர் பல பொருட்களை எடுத்துள்ளனர். அவற்றிலிருந்து நாகர் கோவில் பகுதியும் அக்காலத்தில் தென் இந்தியாவுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தது என்பது நிரூபிக்கப்படுகிறது. நாகர் கோவில் இன்று இந்து மக்களின் தனிச்சிறப்பு மிக்க சிவஸ்தலமாகவும் விளங்குகின்றது. மேலும் நாகர் கோவிடைச் சூழ்ந்து கிடக்கும் மணற்கும்பல்கள் இலங்கையில் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடியனவாகவும் விளங்குகின்றன. இங்குள்ள மணல் கண்ணாடி செய்வதற்கு உகந்தது. எனவே அப்பிரதேசம் ஒரு தொழிற்பிரதேசமாக மாறக்கூடும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

பின்பு பருத்தித்துறையை அடைந்தோம். பருத்தித்துறையின் அமைப்புகளை அவதானித்தோம். அங்கு ஒருசில மணிநேரம் நின்றுவிட்டு, வீடுநோக்கிச் செல்லும் பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தோம்.

வீடு திரும்பும் வழியில், யாழ்ப்பாணத்து மக்களை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்துவதும் அப்பிரதேசத்து விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரிதும் உதவுவதுமாகிய நிலாவரைக் கிணற்றைப் பார்வையிட்டோம். களிப்புற்றோம். எம்மில் பலருக்கு அது புதிதல்ல. எனினும் சக நண்பர்களுடன் சேர்ந்து அதைப் பார்க்கும்பொழுது ஒரு தனி இன்பம் தோன்றும் விடவில்லை. அப்பொழுதுதான் எமக்குச் சுற்றுப்பிரயாணத்தில் ஒரு தனிஇன்பம் உண்டு என்பது நன்கு புலனாயிற்று.

நாம், “வீடுநோக்கி ஓடுகின்ற நம் மையே” என்ற பாட்டை இன்மையுடன் பாடிக்கொண்டு வீடு திரும்பும் பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தோம். தமிழ் நாட்டின் ஒருசில பகுதிகளைக் கண்டு கழித்துவிட்டோம் என்ற களிப்பு யாரைத்தான் பாடச் செய்யாது.

“வாழிய யாழ்நகர் இந்துக் கல்லூரி”

என்று எழுது கல்லூரிப் பாட்டுடன் கல்லூரி வாயிலை வந்தடைந்தோம். மாணவர்

கள் ஒருவரோடொருவர் அளவளாவிவிட்டு, வீடு திரும்பினர்.

இத்தகைய ஓர் சுற்றுப்பிரயாணத்தைத் திறம்பட அமைத்த புவியியற் சங்கத்திற்கும், எம்மைச் சிறந்த வழியில் நடத்திச் சென்ற ஆசிரியர்களுக்கும் நாம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டவராவோம்.

ச. சிவசுப்பிரமணியம்

பல்கலைக்கழகப் புகழக வகுப்பு

I ‘இ’ பிரிவு

வான் மண்டலத்திலே

கூல தேவனின் சுழற்சிதான் எத்தனை வேகம்! அதனிடையே ஏற்பட்ட மாறுதல்கள்தான் எத்தனை? அதன் சுழற்சிகளிடையே முற்காலத்தவரின் கனவுகளெல்லாம் நனவாகி வருகின்றன. முற்காலத்தவர் வான் மண்டலங்களைப் பற்றிப் பல கதைகளைக் கூறினர். தற்காலத்தினர் அதைக்கண்டு களிக்கின்றனர். இப்பொழுது நானும் உங்களுக்கு ஒரு கற்பனை வான் மண்டலப் பிரயாணத்தைப் பற்றிய திடுக்கிடும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுகின்றேன் கேளுங்கள்.

வான் மண்டலத்திற்குச் செல்வதற்கென இலங்கையில் இருந்து ஒருசிலரை ருஷ்யர் அழைத்திருந்தார்கள். அப்படி வான்மண்டலப் பிரயாணத்திற்குச் சென்றவர்களுடன் நானும் ருஷ்யா சென்றேன். அங்கே எங்களை வெகு மரியாதையுடன் வரவேற்றனர். நாங்கள்

அங்குள்ள பற்பல விதமான அதிசயங்களைக் கண்டு களித்தோம். மேலும் அங்குள்ள வானமண்டல ஆராய்ச்சி நிலையங்களையும், அங்கு நிகழும் வானமண்டலப் பயிற்சிகளையும் கண்டு களித்தோம். கடைசியாக எம்மை அடுத்தநாட் புறப்படவிருந்த ராக்கட் இருக்குமிடத்திற்கு அழைத்துச்சென்று அதைப் பற்றிய விபரங்கள் யாவற்றையும் எமக்கு விளங்கப்படுத்தினர். எனக்கு அவர்கள் கூறியவைகள் ஒன்றும் விளங்கவில்லையாயினும் அவர்கள் செய்கையிலிருந்து ஓரளவு சிலவற்றை யூகித்தறிந்தேன்.

வான் மண்டலத்தைப் பற்றிக் கேட்டதும் எனதுள்ளத்தில் வான் மண்டலத்திற்குச் செல்லும் ஆவல் ஏற்பட்டது. ஆனால் என்போன்ற சிறுவர்களை, பயிற்சியில்லாதவர்களை வான் மண்டலப் பிரயாணத்திற்கு அனுப்ப மாட்டார்கள் என்

பதையறிந்து களவாகவே வான் மண்டலத்தையடைய நினைத்தேன். ஆகவே எனது நண்பர்கள் ராக்கெட்டை விட்டு நீங்கும்போது ஒரு வரும் காணாதவண்ணம் ராக்கெட்டிலுள்ள ஓரறைக்குள் ஒழிந்து கொண்டேன்.

எனது நண்பர்கள் சென்றதும் அறையினின்றும் வெளிப்பட்டு ராக்கெட்டை ஓர்முறை சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு வரும்பொழுது ஓர் இடத்தில் அண்ட வெளிப்பிரயாண உடுப்புகள் இருக்கக் கண்டேன். உடனே அவற்றை எடுத்து அணிந்துகொண்டு ராக்கெட்டின் நடுத்தளத்தை யடைந்தேன். அங்கு தான் ராக்கெட்டை இயக்கும் கருவிகளும், ரேடியோ, டெலிவிசன் போன்ற கருவிகளும் பொருத்தப்பட்டிருந்தன.

அந்த யந்திரங்களில் என்னைக் கவர்ந்தவை மூன்று பொத்தான்கள் (Buttons). அவைகளில் ஒன்றில் “ON” ‘ஒன்’ என்றும் மற்றையதில் “OFF” ‘ஓவ்’ என்றும் மற்றையதில் “TURN” ‘ரேன்’ என்றும் இருந்தது. நான் “ஒன்” என்று பொறிக்கப்பட்ட பொத்தானை அழுத்தினேன். உடனே இடி போன்ற பலத்த ஓசை கேட்டது. நான் மயக்கமுற்று வீழ்ந்தேன்.

கண் விழித்துப் பார்த்த பொழுது ராக்கெட் வான்மண்டலத்தை நோக்கிச் செல்கின்றதென்பதை அறிந்து மகிழ்ந்தேன். ஆனால் அம்மகிழ்ச்சி அதிகநேரம் நீடிக்கவில்லை. என்னைப் பயம் கப்பிக்கொண்டது. என்றாலும் அதை

நான் பொருட்படுத்தாது அடுத்து ஆகவேண்டியதைக் கவனிக்கலானேன்.

ராக்கெட்டிலிருந்து கொண்டே பூமியுடன் ரேடியோ மூலம் தொடர்பு கொள்ளக் கூடியதாக விருந்தது. இதனால் அடிக்கடி ஏற்படும் மாற்றங்களை ருஷ்யாவிற்கு அறிவித்து வந்தேன். அச்செய்திகள் கேட்டு அவர்களும் தம்மகிழ்ச்சியையும் நான் மேற்கொண்டு செய்யவேண்டியவற்றையும் எனக்குத் தெரிவித்தார்கள்.

இப்படி இருக்கும்பொழுது திடீரென்று நான் ராக்கெட்டினுள் பறக்கத் தொடங்கிவிட்டேன். அப்பொழுது நான் அடைந்த மகிழ்ச்சி சொல்லிமுடியாது. ஆனால் சில நிமிடங்களின் பிறகுதான் நான் இனிமேல் அப்படியே உண்ணவும் முடியாது உறங்கவும் முடியாது திரியவேண்டுமென்றுணர்ந்தேன்.

இப்படி நான் கவலையோடு அந்தரத்திலே பறந்து திரிந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது ஓரிடத்திலே ஆகர்ணசக்தி பொருந்திய பாத அணிகள் (Magnetic Shoes) இருக்கக் கண்டேன். பின்பு மகிழ்வுடன் பறந்தபடியே ஓர் கைப் பிடியைப் பிடித்துக்கொண்டு அப்பாதணிகளை எடுத்து அணிந்து கொண்டு கீழிறங்கினேன்.

பின்பு கவனித்துப் பார்த்ததில் ராக்கெட்டின் மூல யந்திரம் நிற்பாட்டப்பட்டிருப்பதை யுணர்ந்து அதையுடனே இயக்கிவிட்டேன். ஒருவாராக ஓர் அபாயத்தினின்றும் தப்பிவிட்டேன் என்று மகிழ்வுடன்

இருக்கும் பொழுது, திடீரென்று பேரிரைச்சல் போன்று “உய் ... உய் ... உய்” என்ற ஒலி காதைப் பிளந்தது. சில நிமிடங்கள் கடந்தும் அப்பேரிரைச்சல் ஓயவில்லை. தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது. பயத்தால் உடல் நடுங்கியது. கண்ணீர் பெருகியது. அப்பொழுது அதன் காரணத்தையறிய நான் பூமியுடன் தொடர்பு கொள்ள முயற்சித்தேன்.

ஆனால் எனது கஷ்டகாலமோ என்னவோ, நான் பூமியுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பு அறுந்து போய் இருந்தது. அப்பொழுது எனது ராக்கெட் சந்திரமண்டலப் பாதையை விட்டு அண்ட வெளியில் பறந்து சென்று கொண்டிருப்பதை அறிந்தேன். அப்பொழுது நான் அடைந்த துக்கத்தைச் சொல்லி முடியாது. ராக்கெட் சந்திரமண்டலப் பாதையை விட்டு விலகி எங்கோ அண்ட வெளியிற் செல்கின்ற தென்பதை அறிந்ததும் எனக்கு வெந்த புண்ணில் இரும்பு காய்ச்சி வைத்ததைப் போன்றிருந்தது.

கடைசியில் ராக்கெட்டிலுள்ள “டெலிவிஷன் போன்ற கருவியுள் ஓர் கிரகம் தென்பட்டது. நான் உடனே எனது ராக்கெட்டை வெகு கவனமாக அக்கிரகத்தை நோக்கிச் செலுத்தினேன். பின்பு பல கஷ்டங்களினிடையே ஒருவாறாக அக்கிரகத்தில் எனது ராக்கெட்டை இறக்கினேன்.

அங்கு என்னிலும் பன்மடங்கு உயரமுடைய விசித்திரமான ஜங்

துக்கள் என்னையும் எனது ராக்கட்டையும் தூழ்ந்துகொண்டன. அப்பொழுது அவர்கள் எல்லோரிலும் வித்தியாசமாகக் காணப்பட்ட ஜந்து (அவர்களின் தலைவன்) ஏதோ கூச்சலிட என்னை மற்றைய ஜந்துக்கள் எங்கோ தூக்கிச் சென்றன.

கடைசியாக நாங்கள் ஓர் விசித்திரமான மானிகையை அடைந்ததும் அவர்கள் எல்லோரும் நின்றனர். அம்மானிகை பொன்றாற் கட்டப்பட்டதுபோன்று பளபளத்துக்கொண்டிருந்தது.

பின்பு அவர்கள் தலைவன் ஏதோ கூற அவர்கள் என்னை அழைத்துச் சென்று ஓர் கூட்டினுள் அடைத்தனர். பின்பு அவர்கள் என்னைப் பார்த்து ஏதோ கேட்டார்கள். ஆனால் எனக்கு அவர்கள் பாஷை புரியாதபடியால் நான் ஒன்றும் விளங்கவில்லை என்று சைகை செய்தேன். அவர்களும் சைகையால் என்னை யார என்றும், என்னைப்பற்றிய விபரத்தைக் கூறும்படியும் கேட்டனர்.

நானும் எவ்வளவோ கஷ்டங்களிடையே நான் அவர்களது விரோதியல்லவென்றும் நான் அவர்களின் நண்பன் என்றும், நான் வானமண்டல ஆராய்ச்சிக்காக வந்தேனென்றும் சைகை மூலம் விளக்கினேன். உடனே அவர்கள் என்னைக் கூட்டினின்றும் விடுதலை செய்தனர். அவர்கள் தலைவன், அவர்களுடைய முறைப்படி நான் அவர்கள் நண்பனாகிய படியால் தனது தலைமேல் என்னைத் தூக்

கிச் சென்று அங்குள்ள அதிசய
மான விடங்களைக் காட்டினான்.

சிலகாலங்களின் பின்பு நான்
அவர்களுடைய பாஷையைக் கற்
றேன். இதனால் அது செவ்வாய்க்
கிரகம் என்றும் அக்கிரகத்தவரும்
வான்மண்டல ஆராய்ச்சியில் ஈடு
பட்டுப் பல வெற்றிகளை ஈட்டி
யுள்ளனர் என்றும் அறிந்தேன்.
மேலும் அவர்கள் இடையிடையே
பறக்கும் தட்டுகள் மூலம் வான்
மண்டலங்களிலே பிரயாணம்
செய்து பல கிரகங்களுக்கு விஜயம்
செய்வதாயும் அவர்கள் பூமிக்குக்
கூட விஜயம் செய்திருக்கின்றா
ர்கள் என்றும் அறிந்தேன்.

அவர்கள் நான் வான்மண்டல
ஆராய்ச்சிக்காக வந்திருக்கின்
றேன் என்பதை அறிந்ததும்
என்னை அவர்களது ஆராய்ச்சி
மண்டலத்திற்கு அழைத்துச்
சென்று பலவிதமான அதிசயங்
களைக் காட்டினார்கள். அப்பொழுது
பறக்கும் தட்டையும் எனக்குக்
காட்டினார்கள். அப்பறக்கும்
தட்டும் எங்களது ராக்கெட்டி
லுள்ள கருவிகளையும் இன்றும்
வேறுபல கருவிகளையும் அடங்கி
உருவத்திலும் வித்தியாசமாக
விருந்தது.

இப்படியாக நான் அவர்களது
பாஷையைக்கற்று அவர்களுடன்
சேர்ந்து பல ஆராய்ச்சிகளை நிகழ்த்
திக் கொண்டு இருக்கும் நாளிலே
எனக்கு எனது தாயாரினதும்
சகோதரர்களினதும் பிரிவு துக்
கத்தை உண்டாக்கி மனதிற்

கவலையை உண்டு பண்ணியது.
நான் உடனே அவ்வூர்த் தலைவ
னிடம் நான் எனது தாயகம் செல்ல
விரும்புவதாகக் கூறினேன்.
இதைக் கேட்ட தலைவனும் ஏனை
யோரும் மனவருத்த மடைந்து
சிலகாலம் தங்கிவிட்டுச் செல்லும்
படி வேண்டினர்.

நானும் அவர்களுடன் சில
காலம் தங்குவதற்குச் சம்மதித்
தேன். பின்னர் ஒருநாள் நான்
மீண்டும் தாயகம் செல்ல விரும்பு
வதைத் தெரிவித்தேன் அவர்களும்
அரைமனதோடு சம்மதித்து என்னை
அவர்களே பறக்கும் தட்டில் தாய
கம் அனுப்புவதாகக் கூறினர்.

அடுத்தநாள் அவர்கள் எனக்
குப் பிரியாவிடைகூறி ஓர் விருந்து
அளித்து ஒரு பறக்கும் தட்டில்
என்னை எனது தாயகத்திற்
கொண்டு வந்து விட்டனர். நான்
அவர்களை எங்கள் நாட்டிற் சில
காலம் தங்கிப் பின் செல்லுமாறு
எவ்வளவோ கேட்டுப் பார்த்தேன்
அவர்களால் ஒரு நிமிடமாகிலும்
தங்க முடியாதென்றும் அப்படித்
தங்கினாற் பெரும் ஆபத்தென்றும்
கூறி மறுத்து விட்டுச் சென்றனர்.
நான் தற்பொழுதும் எங்காவது
பறக்கும் தட்டைப் பற்றிக் கூறி
னால் எங்கே நான் எனது நண்பர்
களை இனியும் சந்திக்க மாட்டேனா
என்று எண்ணி ஏங்குவதுண்டு.

ஜி. ஸ்ரீதரன்,

கல்விப் பொதுத் தராதர வகுப்பு

“இ” பிரிவு.

நான் பார்த்த ஒரு திருவிழா

திருவிழா என்பதன் பொருள் மேன்மை தங்கிய தெய்வீகத் தன்மை மிக்க உற்சவம் என்பதாம். ஆலயங்களிலே வருடத்துக் கொருமுறை திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. திருவிழாக்களின்போது விசேட ஆராதனைகள் நடைபெறும். இறைவன் தினமும் சந்நிதியை விட்டு எழுந்தருளி வெவ்வேறு வாகனங்களில் வெளிவீதியை வலம் வருவார்.

ஈழநாட்டினிலே அமையப் பெற்ற மிகப் பிரசித்தி வாய்ந்த ஆலயங்களுள் ஒன்று நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில் என்பது இளையோர் முதல் முதியோர் ஈடுக உள்ள யாவரும் அறிந்ததே. இங்கு ஆண்டாண்டு தோறும் ஆடிமாதத்தில் திருவிழாக்கள் இருபத்தைந்து நாட்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக நடைபெறுவதும் எவர்க்கும் தெரிந்ததே. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவிலில் நடைபெறும் திருவிழாக்களுள் மேன்மையும் மகத்துவமும் ஒருங்கே பொருந்தி அமையப் பெற்றது கைலாய வாகனத் திருவிழாவே என்பது அங்கை நெல்லிக்கனியை ஒத்ததாம். பொருட்களைத் தன்னை நோக்கி ஈர்க்கும் சக்தியைக் கைலாய வாகனத் திருவிழாவும் உடையது என்பது வெளிப்படை. இவ் விழாவின் போது வேலாயுதப் பெருமான் வள்ளியம்மன் தெய்வானையம்மன் சகிதமாகத் தலத்தின் வெளிவீதியினைப் பவனி வருவது வழக்கம்.

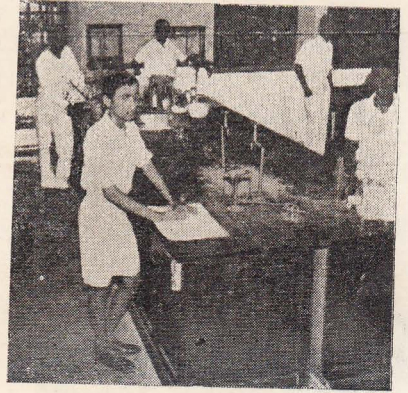
இலங்கையர்கோன் இராவணன் கர்வம் மிகக்கொண்டு நித்திய கல்யாணராகிய இறைவன் வீற்றிருந்த கைலாயமலையினை வலிமை சான்ற தன் திரண்ட தோள்களினால் பெயர்க்க முற்பட்டனன். இராவணன் தன் தீய செய்கையினைக் கண்ணுற்ற இறைவன் அவனுடைய செருக்கினை அடக்கும் பொருட்டு அப்பொருப்பினைத் தன்காற்பெருவிரலால் ஊன்றலுற்றார். இராவணனால் வலியைப் பொறுக்க இயலவில்லை. தான் செய்த மாபெரும் தவறினை உணர்ந்தான். இறைவன் சங்கீதப் பித்தன் என்பதனை அவன் நன்கறிவன். எனவே இலங்கேஸ்வரன் தாரணி மவுலி பத்தினுள் ஒன்றினைக் கிள்ளியெடுத்தான். துண்டிக்கப்பட்ட தன் சிரத்தை யாழாகப் பிரயோகித்து அமுதகான மாரி பொழிந்தனன். ஈற்றில் கைலை நாதரைத் தன் கர்ணமிர்த கானத்தால் கவர்ந்துவிட்டான். அடியார்க் கெளரியவனான இறைவனின் திருவுள்ளம் நெகிழ்ந்தது. பாகாய் உருகிற்று. அவர் இலங்கையர்கோனை மன்னித் தருளினார். அது மட்டுமா? கிடைத்தற்கரிய பேறுகளையும் செல்வங்களையும் அவனுக்குவந்தளித்திட்டார். இராவணன் கயிலையங்கிரியில் இன்னிசை பொழியும் இவ்வதியற்புதக் காட்சியினைத் தத்ருபமாகச் சித்திரிக்கு முகமாகக் கைலாய வாகனம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருவாலயத்தினுள்ளும் புறமும் சனசாகரம் சொல்லுக் கடங்

EDUCATIONAL EXHIBITION
2-4-60 to 1-5-60

PHYSICS

CHEMISTRY

ZOOLOGY

BOTANY

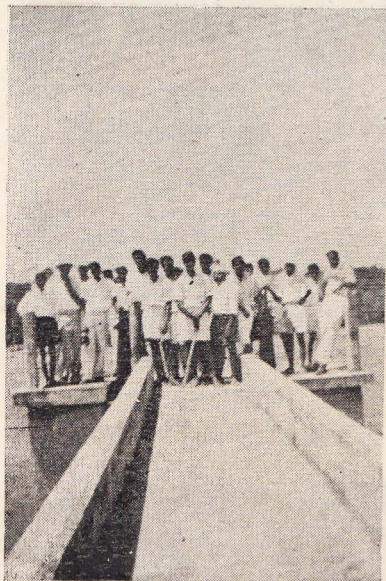

HISTORY

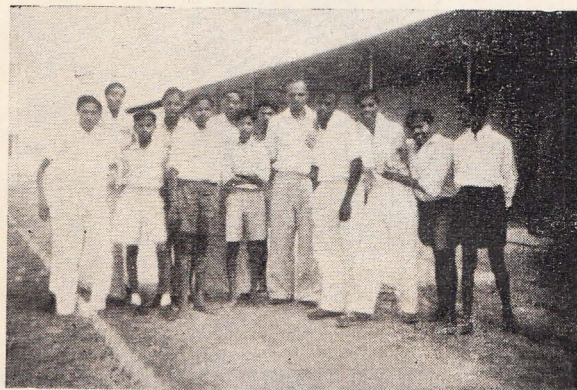

GEOGRAPHY

EDUCATIONAL EXCURSIONS

Geographical Society at
Iranamadu

Geographical Society at
Chemical Factory, Paranthan.

Prep. G. C. E. 'A' & 'B'
at Kilinochchi

Prep. G. C. E. 'A' & 'B'
at Chavakachcheri

காததா யிருந்தது; எங்கு பார்த்தாலும் தலைகளைத் தவிர வேறென்றுமே தெரியவில்லை; ஓர் ஊசியைப் போட்டால் அது கீழே விழாது! அத்துனைக் கூட்டம்! உள்ளே கொடிமரப் பூசையும் வசந்த மண்டபப் பூசையும் நடந்து முடிவெய்தின. கோவிற் கடிக்காரம் எண் தடவைகள் ஒலித்தது; அதே தருணத்தில் கோவிலின் பிரதான வாயிலிற் சில தீப் பந்தங்கள் தோன்றின; தொடர்ந்து வேலாயுதப் பெருமான் பல்லாயிரக்கணக்கான அடியார்களுக்கும் மக்களுக்கும் தெய்வேந்திரன் மகளோர்புறத்திலும் குறவர்கோன் நம்பியின் புதல்வி மறுபுறத்திலுமாகக் காட்சி கொடுத்தார். மோகனப் புன்னகை முகத்திலே தவழ, எழிலுருவம் மன்மதனைப் பரிகரிக்க, பொன்னுபரணங்கள் பகபக வெனத் தாரகைகளைப் பரிகரிக்க, மணங்கமழ் மலராரங்கள் கமகம வென முக்கைத் துளைக்க, பன்னிறப் பட்டாடைகள் பளபள வென ஒளிவீச முருகப் பெருமான் கோவில் விட்டு எழுந்தருளினார். கல் நெஞ்சர்தம் மனத்தையே கரையவைக்கும் காட்சியன்றோ அது? கோவில் வாயிலிற் சலனமற்று நின்றிட்ட கைலாயவாகன மீதினிலே தெய்வானை யம்மனின் திருவுருவம் ஏற்றப்பட்டது, தொடர்ந்து முருகப் பெருமானின் திருவுருவமும் அதையடுத்து வள்ளியம்மனின் திருவுருவமும் ஏற்றப்பட்டன.

கயிலயங்கிரியில் எழுந்தருளிய கந்தனுக்குப் பூசை நிகழ்ந்தது.

இறுதியில் அர்ச்சகர் பஞ்ச ஆராதனையை உயர்த்தினார். உடனே அடியார்கள் அன்புடன் “அரோகரா அரோகரா” வென அலறினர்; தொண்டர்கள் கண்ணீர் உகுத்து அழுதனர்; பக்தர்கள் பரவசத்துடன் பாடினர்; மேளம் முழங்கியது; நாதஸ்வரம் ஒலித்தது; சங்கு நாதம் எழுப்பியது; வானத்திலே இருந்த விண்மீன்கள் சிவன் பாலனை நோக்கிக் கண்சிமிட்டின; வாகனத்திற்குப் பொருத்தப்பட்டிருந்த மின்சார தீபங்கள் பளிச்சு பளிச்சென்று மின்னொளியை உமிழத் தொடங்கிய எழில்மிகு காட்சி பார்ப்பதற்கு மனோரம்மியமாக இருந்தது. சுவர்க்கம் என்பதும் இதுதானே என்றெண்ணும்படி செய்தது. கந்தன் வரவுகண்டு தேய்பிறைச் சந்திரனும்கூட ஒளி மிகுந்து துலங்கியது போற்றோன்றியது.

அடியார்கள் ஊர்தியை இழக்கத் தொடங்கினர். சக்கரங்கள் சிறிது சிறிதாய்ச் சுழன்றன. வாகனம் இருப்பினை விட்டு நீங்கி அசையத் தலைப்பட்டது. உச்சிமீது வானிடிந்து வீழ்ந்திடுமோ எனும்படியாக அடியார் அரோகரா வென்று கோஷித்தனர். கல்லும் கசிந்துருகும் வண்ணம் பக்தி நனி சொட்டச் சொட்ட அன்பர்கள் பாடினர். என் உடல் புல்லரித்தது. உரோமங்கள் குத்திட்டு நின்றன. உச்சிமுதல் உள்ளங்கால் வரை ஓர் இனந்தெரியாத உணர்ச்சி என்னைக் கௌவிக்கொண்டது. என்னையே நான் மறந்தேன்-பித்தனானேன். கைலாய வாகனம்

அசைந்தபோது கைலாயத்தையே
கண்டவன்போற் களி மிகக்
கொண்டேன்.

தென்றற் காற்று இனிமையாக
விச, மேளதாளம் முன்செல்ல,
கூட்டுப் பிரார்த்தனைக் குழு பாடிக்
கொண்டே பின்செல்ல, முருகா
முருகா என்று நினைந்து நினைந்து
உருகும் அன்பர்கள் தொடர்ந்து
செல்ல, சனசாகரம் எம்மருங்கிலும்

நெருக்கமாக அசையத் தேரானது
வெளிவீதியை வலம் வந்து இறுதி
யில் இருப்பினை எய்திற்று. பூசை
நிகழ்ந்த பின்னர் இறைவனை
அடியார்கள் சந்நிதியினுள்ளே
தூக்கிச் சென்றனர். மக்களாழியும்
சிறிது சிறிதாய்க் கரையலுற்றது.

க. இந்திரகுமார்,

கல்விப் பொதுத் தராதர வகுப்பு

“ஆ” பிரிவு

தாயும் சேயும்

அன்னையே! என் அருமை அன்
னையே!! என்றவது நான் உன்னையன்றி
வேறொரு கிரகத்திற்குச் சென்று வாழ
எண்ணவில்லையே! அப்படித் தாழ் பணிந்து
வாழும் மகன் நான் மாத்திரமல்ல. உன்
அரவணைப்பில் வாழும் மனிதர்களத்தனை
பேரும் உன்னருமை மைந்தர்கள் தாமே.

என்தாயே! எத்தனை கோடி மக்களை
ஈன்றாய் என ஒரு நாளாவது நீ எனக்குக்
கூறுவீலையே! யாமே கணக்கெடுத்து
விட்டோம். ஆனால் உனது குழந்தைக
ளத்தனை பேருக்கும் மனம் ஒன்றியிராது
வேறுபட்ட காரணம் என்ன?

உனது மக்களுக்காக உனது இதயத்
திலிருந்தும், பல்வேறு அங்கங்களிலிருந்தும்
பால் ஆறு, தேனாறு, உப்பாறு போன்ற
பல ஆறுகளைப் பாய்ந்தோட வைத்தாயே!
அவற்றின் மத்தியில்தான் என் மைந்தர்கள்
சுகமாக வாழவேண்டுமென எண்ணி, ஆதி
யில் மக்களை ஈன்றாய். உன்மக்கள் உனது
அன்புற்றுக்களுக்கு, “யூப்ற்றறீஸ், ரைகிறீஸ்,
கங்கை, இந்து, நைல், அமேசன், யாங்கி
சிகியாங், மறேடாலிங் என்ற நாமங்களைச்
சூட்டினர். அப்போது எண்ண அலைகளைக்
கொண்டு, மனவேறுபாடின்றி வாழ்ந்தனர்.

ஒவ்வோர் நதிப்படுகைக்குமிடையில்
பல மைல்கள் வித்தியாசமிருந்தபடியால்
நாங்கள் சகோதரர்களைச் சந்திக்கமுடியாது
தவித்தோம். ஆங்காங்கு எங்களது நாக்
கள் அசைந்தன. ஓசை வெளியே சென்று
மற்றச் சகோதரர்களது செவிப்பறையில்
அறைந்தது.

ஒவ்வோர் ஒலிக்கூட்டங்கள் ஒவ்வோர்
சொல்லாகிப் பின் வாக்கியமாகி முடிவுபெற்
றது. அதனால் மனக்கருத்தின் வெளிப்பாடு
கள் அளவளாவப்பட்டன. ஆனால் அசைவு
களையும் ஒலியையும் உனது மக்கள் ஒன்
ருக வேற்றுமையின்றி ஒலித்ததால், பல்
வேறு விதமான ஓசையைப் பாயவிட்டனர்.
அரபு, தமிழ், ஆங்கிலம், பாளி, சிங்களம்,
இந்தி ஆதியாம் இன்றோரன்ன நாமங்களைச்
சூட்டினர். அன்றே பாலைகள் உருவேடுத்
தன. உனது மேற்பரப்பை ஆதிக்கம்
கொண்ட மக்களுக்கு மேனி வெண்மை,
கருமை, செம்மை போன்ற பலதரப்பட்ட
நிறவேறுபாடுகளுடன் காணப்பட்டன.

எனவே சொந்தமொழியும், சொந்த
நிறமும் அவரவர் இரத்தத்துடன் கலந்து
உடலிற் செறிந்தன. கண்ணிற் பாவையா
கச் செறிந்தமையால் ஒன்றையொன்று

பிரிக்க முடியவில்லை. பிரிந்தால் மொழியும் வாழாது—நிறமும் வாழாது ஒளி இழந்த கண்ணையே ஒக்கும்.

தாயே! இந்நிலையை விரும்புவாயா? இல்லவே இல்லை. மொழியும், நிறமும் செறிந்த பண்பைப் பார்த்து நீ பூரிப் படைந்ததுண்டு. பெருமிதங்கொண்டு உனது மார்பகம் விம்மி, ஆனந்தக் கண்ணீரால் உன் பாததாமரைகள் நனைந்து, நீ சந்தோஷ மிகுதியால் துளும்பிய அந்த நேரத்தை எண்ணிப்பார்! பூனையும் அதன் பல நிறக் குட்டிகளும் ஓரினம் என எடுத்துக் காட்டினாய். வரவேற்கத்தக்கதுதான். பூனைகட்கு ஒரேமனமும், சுபாவமும் அளித்த நீ, ஏன் மாநிடவர்க்கத்துக்கு அதை அளிக்கவில்லை?

உன் எண்ணம் இப்பொழுது தெரிகிறது. உன்னால் மக்கட்கு, அறிவு பண்பு என்ற பெருங்குணங்களையும், நலன்களையும் அளிக்கப்பட்டதாக நீ கருதுவாய். அதுவும் உண்மையே! பரந்த மனோநிலை உண்டு என மதிக்கிறாய். ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய விஷயம். உத்தமராய், சீரியராய், வாழ வளமான கல்வி, பொருள் முதலியவற்றைக் கொடுத்துவினாய். தன்மக்கள் சான்றோரெனக் கேட்டுப் பெரிதுவக்க நீ எண்ணினாய்.

ஆனால் இன்று உனக்குப் “பாழாய்ப் போன” உலகு என்ற நாமமே கிடைத்திருக்கின்றது, அதனால் உன்முதுகு கூனி விட்டது. அன்று உனது இதயத்தினின்றும் பாய்ந்தோடிய ஆற்றின் படுக்கைகளைப் பார். இன, மொழி, சாதி, சமய வெறிகள்—வெறிகளாக இருந்தால், விடிந்தவுடன் தணிவுறவேண்டும். அது வெறியுடன், பழியையும் இரண்டறக் கலந்து தொடர்ந்து நிகழும் ஆனந்தக் கூத்தாக, வெற்றி முழக்கமாக இருக்கின்றன. உனது மக்களே தமது சகோதரர்களின் இரத்தத்தை உன் அடிமீது தாரை வார்க்கின்றனர். நீ மௌனியாக, இழகா இதயம் கொண்டவளாக, தானுண்டு, தனது வேலையுண்டு என உனது

மக்கள்மீது கருணை காட்டாது இருக்கின்றாயே, ஏன் இந்த மௌனம்? மக்கள்வாழ வழிவகுத்திடு தாயே!

மகனே! உனது புலம்பல் என் இதயத்தைத் தொடவில்லை, நீ எனது மைந்தர்களைச் சகோதரர்களாக எண்ணும் இயல்புள்ளவர்களுள், ஒருவனாகக் காட்சியளிப்பதால் உனது புலம்பல்கட்குச் செவிமடுக்கிறேன்.

மகனே! கேள். நான் மக்களை என் நேன்: அவர்கட்கு, உயிரிய பண்பு, அறிவு யாவற்றையும் கொடுத்தேன், உண்மை. ஆனால் நான் அவர்கட்குக் குறுகிய நோக்கத்தை அளிக்கவில்லை. அவர்களாகவே தேடிக்கொண்டார்கள். நான் நல்வழி அன்றித் தீயவழி வகுக்கவில்லை. அதற்காகவே தான் பகுத்தறிவையும் அளித்துள்ளேன். அவர்கள் எப்பொழுது சகோதரபாசம் உள்ளவர்களாக, விட்டுக்கொடுக்கும் பரந்த எண்ணமுடையவர்களாகப், பண்பட்ட எண்ணமுடையவர்களாக, வாழ்கின்றார்களோ, அன்றே விமோசனம்.

எனவேதான் தீர்க்கதரிசிகளையும், பேரறிஞர்களையும், என் மைந்தருட் சிறப்புடையோராக்கினேன். அவர்கள் வாழ்ந்து காட்டினார்கள். ஏன் இவர்கள் வாழவில்லை? இது யார் குற்றம்? இதுமட்டுமா! அவரவர்கள் காலடியிலே பொன்னையும் புகழையும் அமைத்தேன். ஏன் அதைத்தோண்டி எடுக்கவில்லை? அதனைத் தேடி அலைந்தார்கள், பயன் கிடைக்கவில்லை. ஈன்ற அன்னையைத் தூற்றுகின்றனர். அறிவற்றவர்கள்.

தான் வாழ்ந்தால் போதும். தானே இவ்வுலகாளும் அரசன் என எண்ணும் பேதைமையில் மூழ்குகிறார்கள். இது தான் இவர்களது நோக்கம். இப்படிப்பட்டவர்கள் உலகில் வாழத்தேவையில்லை. நான் வகுத்த வழி தவறும் என் மக்கள் அத்தனை பேரும் வாழாது மாழவே வேண்டும். அதுவும் வேதனைப்பட்டு உளம் நொந்து, கருகி, வாடி வாழ்விழந்து மடிவதை நான் ஆனந்த

மாக ஏற்றுக்கொள்வேன். ஏனெனில் உன் போன்ற இதயம் படைத்தவர்கள் வாழ வேண்டும், அதற்காகவே அவர்கள் மடிவதை நான் விரும்புகிறேன்.

சுருங்கக் கூறின் மனிதர்களை நான் இதயம் உள்ளவர்களாகத்தான் படைத்தேன். அதைச் சுத்தமாக வைத்திருப்பது அவர்களது கடமை. எனவே மனிதன் மனிதனாக வாழ்ந்தால் எவ்வித வேறுபாடுகளும் ஏற்படா.

மகனே! நீ எனக்குச் செய்யும் உதவியாதெனில் சர்திக்கும் ஒவ்வோர் சகோதர

னுக்கும் உன் தாயின் கடைசி வார்த்தையைக் கூறத் தவறுதே. “மனிதன் மனிதனாகவே வாழவேண்டும்” என்ற ஒலி என் மைந்தர்கள் மனிதர் கலந்து அவர்கள் குருதியின் ஓட்டம் “மனிதன் மனிதனாக வாழவேண்டும்” எனக் கூறட்டும்.

தாயே! செல்வதற்கு விடை தாருங்கள்.

மகனே! உனக்கு ஆசிகள் பல. சென்றுவா

அ. ஜ. சக்காப்

கல்விப் பொதுத்தராதரப்பத்திர வகுப்பு

“உ” பிரிவு

வா னெ லி

வான்வழி வந்திசைத்தலால் வா னெலி ஆயிற்று. மண்ணில் அலைகளாகப் பிறந்த ஒலியும் ஓசையும் மின்னலைகளாகி வாழ்கின்றன. மனிதன் தேவைகள் பெருகப் பெருக இன்ப நுகர்ச்சிக் கருவிகளும் தோன்றும், பெருகும். வானொலியும் அவ்வகைகளுள் ஒன்றே. இக்காலத்தில் மக்களுக்குள்ள பொழுதுபோக்குச் சாதனங்களில் அது மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றது. கடைகளிலும், வீடுகளிலும், விடுதிகளிலும் களைப்புற்ற மக்களுக்கு அது இன்பமுட்டுகின்றது. முற்காலத்தில் மக்கள் இன்பமாகப் பொழுதுபோக்குதற்குச் சொற்பொழிவு, நாடகம், கூத்து ஆகியன நடைபெறும் பொது இடங்களுக்குச் செல்லவேண்டி யிருந்தது. இன்றோ மக்கள் தம் வீடுகளில் இருந்தவாறே பெரியோர் பேச்சு, இசை, நாடகம் முதலியவற்றைக் கேட்டு மகிழ்க்கூடியதாய் இருக்கிறது. இதற்கு உதவியாக உள்ளதும் வானொலி யன்றோ?

மக்களுக்கு அருஞ்செல்வமாக விளங்கும் இக்கருவி தோன்றுவதற்குக் காரண

மாய் இருந்தவர் “மார்க்கோனி” என்னும் இத்தாலிநாட்டு விஞ்ஞானியாவார். இவர் செய்த ஆராய்ச்சியின்பயனாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வானொலிக் கருவி தோன்றியது.

ஆரம்பத்திலே வானொலிக் கருவி செய்திகளைப் பரப்புதற்கு மாத்திரமே பெரிதும் உபயோகப்பட்டது. ஆனால் காலம் செல்லச் செல்ல இக்கருவிமூலம் மக்களுக்கு இன்பமுட்டும் கலைகளையும் பரப்புதல்கூடுமெனக் கண்டனர். அதனால் இக்கருவி ஒரு கலைச் சாதனமும் ஆகியது. ஒலிபரப்பு ஒரு கலையாக வளர்ந்தது. கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளிலேயே இக்கலை பெரிதும் விருத்தி யடைந்தது. நாகரிக முன்னேற்றம் பெற்ற நாடுகள் யாவற்றிலும் வானொலி நிலையங்கள் நிறுவப்பெற்றுள்ளன. அந்தந்த நாடுகளின் பண்பாட்டையும், இசை, நாடகம் முதலியவற்றைப் பாதுகாக்கவும், விருத்தியாக்குதற்கும், பிறநாட்டாருக்கு எடுத்துக் காட்டுவதற்கும் இவ்வானொலி நிலையங்கள் உதவிபுரிகின்றன.

வானொலிப் பேச்சு, நாடகம் முதலியன தனிக்கலைகளாகத்தான் இன்று வளர்ச்சி அடைகின்றன. வீடுகளில் இருக்கும் குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும் ஏற்ற முறையிலே நிகழ்ச்சிகள் தயாரிக்கப்பட்டு ஒலிபரப்பப்படுகின்றன. பெரியோர், பெண்கள், சிறியோர், கிராமத்தினர் ஆகியோருக்கும் ஏற்ப பற்பல பொதுப் பொருள்கள் பற்றிப் பேச்சுக்களும், விவாதங்களும், சங்கீதக் கச்சேரிகளும் நடைபெறுகின்றன. இவ்வாறு எல்லா மக்களுக்கும் எல்லாவிதத்தாலும் பல்கலை இன்பம் அளிக்கிறது.

வானொலி மக்களுக்கு இன்பமூட்டும் பொழுதுபோக்காக மாத்திரம் விளங்கவில்லை. மக்களுக்கு அறிவூட்டும் சாதனமாகவும் விளங்குகிறது. எழுத்தறிவுஇல்லாதவருக்கும் கேள்விமூலம் கல்வி அளிக்க வல்லது வானொலி. கிராமப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு இக்கருவி பெருஞ் சேவை செய்கிறது. விவசாயம் தொடர்பான நவீன செய்கைமுறைகள் ஆகியன பற்றிக் கிராம மக்கட்கு எடுத்துக் கூறுவதற்கு வானொலி உதவுகிறது. முதியோர் கல்விக்குத் துணை செய்கிறது. பள்ளிக்கூட மாணவரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் பணி புரிகிறது. பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர் கற்கும் பாடங்களோடு தொடர்பான வானொலி நாடகம், பேச்சு முதலியன மாணவர்கட்கு கற்கும் பாடத்தில் சுவையூட்டுகின்றன.

தொலைவில் நடக்கும் விளையாட்டுக்கள், போட்டிகள், ஊர்வலங்கள் பற்றிய

நேர்முக வர்ணனைகளை வானொலியிற் கேட்கும்பொழுது அவற்றில் நேரிகலந்துகொள்வது போன்ற மெய்ப்பாடு உண்டாகிறதே. விளம்பரத்திலே வாணிகத்தை வளர்த்துவிடக் கருதும் எவரும் வானொலியையும் அதற்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். மேனாட்டில் வானொலி பெரிய தொரு விளம்பரச் சாதனமாக விளங்குகிறது. இலங்கையிலும் வர்த்தக ஒலிபரப்பு என்றொன்று இருப்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். செய்திகளைப் பரப்புவதில் இன்னும் வானொலி மேன்மையுற்று விளங்குகின்றது. பிறநாடுகளில் ஏற்படும் முக்கிய சம்பவங்களையும் சொற்ப நேரத்தில் நாம் வானொலிமூலம் அறியக்கூடியதாய் இருக்கிறது.

வான்வெளிச் செலவு இன்று மக்களிடையே பெரு வழக்காய்விட்டது. வானூர்தற்கு இன்றியமையாத குறிப்புக்களைப் பல்வேறு நாடுகளிலுமுள்ள வானொலி நிலையங்கள் ஒலிபரப்புவதால் வானூர்வோர் வானிலையால் வரும் இடையூறுகளைத் தவிர்த்து நன்முறையில் பயணம் செய்யக்கூடியதாய் இருக்கிறது. இது போலவே மாலுமிகளுக்கும் வானொலி உதவுகின்றது. இவ்வாறு களிப்பூட்ட எழுந்த வானொலி கல்வியோடு பயனுள்ள அறிவையும் நமக்குத் தருதலைக் காண்பீர்கள். விஞ்ஞானத்தை மனிதன் நற்பயன் தரும்வண்ணம் ஆக்கிக்கொண்டதற்கு வானொலி ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றதன்றோ!

சீ. சண்முகநாதன்
இரண்டாம் படிவம் 'இ' பிரிவு.

“மேகங்கள் எவ்வளவுதான் பெரியவையாக இருந்தாலும் அவற்றால் தூரியனை அடியோடு மறைத்துவிட முடியாது. அவ்வாறுதான் கயவர்கள் எவ்வளவுதான் முயன்றாலும் நேரிய மனிதன் முன்னேற்றத்தைத் தடுத்துவிட முடியாது.”

க ட வு ள்

“அவனின்றி ஓரணுவும் அசையாது” எனும் பழமொழிக்கிணங்கப் புத்துலகைப் புதுப்பிக்க ஆசைகொள்ளும் புதுமைச் சிற்பிகளே விழிப்படையுங்கள்; அமைதி காணுங்கள்; கடவுளைச் சிந்தியுங்கள்.

கடவுள் ஒருவரே. ஆனால் அவர் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் ஆகிய ஐந்தொழில்களையுஞ் செய்யும் பொழுது முறையே பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் ஆகிய பெயரையும், அவர் ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமாகிய நோயைக் கொடுத்து, தன்னுடைய மருந்தாகிய திருவருளை அருளி நோயைத் தீர்க்கும்போது “வைத்தியநாதன்” என்னும் பெயரையும் பெறுகிறார். ஒருவர் பல பெயர்களைப் பெற்றிருப்பதால் அவர் பலராகி விடுவாரா? உதாரணமாகத் தண்ணீரை எடுத்துப் பார்த்தால், தமிழில் அதனைப் ‘புனல்’ என்றும், ஆங்கிலத்தில் ‘வாட்டர்’ என்றும், மலையாளத்தில் ‘வெள்ளம்’ என்றும், தெலுங்கில் ‘நீளு’ என்றும் வழங்கி வருகின்றனர். ஆனால், ‘புனல்’ வேறு, ‘வாட்டர்’ வேறு, ‘வெள்ளம்’ வேறு, ‘நீளு’ வேறு என்று சொல்லுதல் முடியுமா? இல்லை. ஆனால் தண்ணீர் காலநிலைக்கேற்ப பனிக்கட்டியாகவும், ஆவியாகவும் மாறுகின்றது. இத்தண்ணீரைப் போலவே கடவுளும் மக்களின் தன்மைக்கேற்ப பல வடிவங்களைப் பெற்றிருக்கின்றார். மேலும் இக்கடவுளுக்கு பல மொழிகளும், பல சமயங்களும் பற்பல பெயர்களை வழங்கினாலும் கடவுள் ஒருவரேயன்றிப் பலரல்லர்.

ஆனால் ஒருசிலர் கடவுள் இல்லை என்றும், இருப்பதானால் எங்கு இருக்கின்றார் என்றும், அவருடைய வடிவம் எத்தன்மைய தென்றும் வினவலாம். இதை உணர்த்துவதற்கு உதாரணமாகப் பாலை எடுத்துப் பார்ப்போம். இதை எடுத்து, இதில் வெண்

ணைய் இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்தால் வெண்ணைய் இருக்கிறது. ஆனால் இதில் வெண்ணைய் இல்லை என்று யாராலும் மறுக்க முடியுமா? இல்லை. பாலைக் காய்ச்சி உறைபோட்டுத் தயிராக்கி, மத்துக்கொண்டு கடைந்தால் வெண்ணைய் உண்டாகும் என்பது உங்களுக்குச் சொல்லாமலே விளங்கும். இதுபோலவே கடவுளைக் காணும் ஆசை உடையவர் தனது ஐம்புலன்களையும் ஒடுக்கித் தனது மனத்தைத் தடியாக நட்டு, தான் படித்த கல்வியின் அறிவை அத்தடியின் நாணுகக் கொண்டு, தன் வாழ்க்கையைக் கடைந்தால் கடவுளாகிய வெண்ணைய் கிடைக்கும் என்பது வெள்ளரிடைமலை.

இதனால்தான் திருவள்ளுவ நாயனாரும்

“கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல்

வாலறிவன்

நற்றூள் தொழாஅ ரெனின்”. என்றார்.

கற்றதன் பயன் கற்றபடி நடத்தல். அப்படி நடக்காவிட்டால் கற்றதில் பயன் இல்லை. கற்றதன் பயன் கடவுளை வணங்குதல். அப்படி வணங்காவிட்டால் கற்றதில் பயன் இல்லை. ஆகவே இந்த உலகிலே வாழும் செந்தமிழ்ச் செல்வர்களே! செல்விகளே!! பெரியோர்களே!!!

‘தெய்வம் பலபல சொல்லிப்

பகைத் தீயைவளர்ப்பவர் மூடர்

உய்வதனைத் திசம் ஒன்றாய்

ஒர்பொரு ளானது தெய்வம்

யாரும் வணங்கிடும் தெய்வம்

பொருள் யாவினும் நின்றிடும் தெய்வம்

பாருக்குள் னேதெய்வம் என்று

இதில் பற்பலசண்டைகள் வேண்டாம்”

K. தருமலிங்கம்

ஆரம்ப கல்விப் பொதுத்தராதரப்

பத்திரவகுப்பு (மேற்பிரிவு)

உண்டி கோடுத்தோர் உயிர் கோடுத்தோரே

ஆம்! இது ஒரு பரந்த உலகம். அதிற் பல ஏழைப் பாட்டாளி மக்களும், சில பணக்காரர்களுமே வாழ்கின்றார்கள். இந்த ஏழைகளுக்கு உணவு கொடுப்பவர்கள் அவர்களது உயிரைக் காப்பாற்றியதற்குச் சமம். அதுவும் மகிழ்ச்சியடையும்படி கொடுத்தல் வேண்டும். அதைவிட்டு ஏசித் திட்டி உணவு கொடுப்பதனால் ஒரு பயனுமில்லை.

இந்தக் காலத்தில் ஏழைப் பாட்டாளிகள் நெற்றி வியர்வை நிலத்திற் சிந்தக் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து அதிக லாபம் ஈட்டிப் பணக்காரக் கனவான்களுக்குக் கொடுக்க அதை அவர்கள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இரும்புப் பெட்டகத்தில் இட்டுப் பூட்டி வைக்கிறார்கள். ஆனால் தங்கள் வியர்வையை நீராக்கிக் கஷ்டப்பட்டு உழைத்த பாட்டாளிக்குப் பத்திலொரு பங்கு கூடக் கொடுப்பதில்லை. ஏன்? அவர்களுக்குப் பணஆசை. ஆனால் இந்த ஏழைகள் தங்கள் வயிறு நிரம்ப ஒருநேரம் ஆயினும் கஞ்சி குடித்து அறிய மாட்டார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் உழைப்பிற்குத் தக்க ஊதியம் கொடுப்பதில்லை. இவர்கள் இப்படிப் பண ஆசையினைப் பணத்தை மூட்டை மூட்டையாகக் கட்டி வைத்துத் தாங்கள்

இறக்கும் போதும் கொண்டு போவார்களா? இல்லை. பாவத்தைத்தான் மூட்டை மூட்டையாகக் கொண்டு செல்வார்கள்.

இதனாற்றான் அறத்தைப்போல் வேறொரு தருமமுமில்லை எனப் பெரியோர்கள் கூறுவர். ஆகையால் நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் எங்கள் உயிரைப் பார்க்காமல் ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு உயிரைக் காப்பாற்ற முயற்சிக்க வேண்டும். ஏழைகளுக்குத் துணை ஏழைகள் தான். பணக்காரரிடம் சென்றால் 'ஏன் வந்தாய், போ வெளியே' என ஏதோ ஆங்கிலத்தில் ஏசிவிட்டுத் தங்கள் நாயையும் துரத்திவிடுவார்கள். எங்கே நாய் தங்களைக் கடித்துவிடுமோ என்ற பயத்தால் அவர்கள் ஓடிவிடுவர். ஏன் எங்களுக்கு ஒரு உயிரைக் கொன்ற பாவம். நாங்கள் வீட்டிற்கு வந்து 'பசிக்கிறது, உணவு வேண்டும்' என்று கேட்பவர்க்கு இல்லையென்றது எம்மிடமிருப்பதைக் கொண்டு மனதைக் குளிரச் செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் தங்கள் உயிர்கொடுத்த எம்மை மனமார வாழ்த்திச் செல்வார்கள்.

ஜெ. நாகராஜன்

முதலாம் படிவம் 'ஈ' பிரிவு

“தந்தையாவது பெரிதல்ல; தந்தையாக அமைவதே பெரிது”

— ஜெர்மன் பழமொழி.

பூந்தோட்டம்

மக்களின் மனதைக் கவரவல்லது பூந்தோட்டம். எனது பூந்தோட்டத்திலுள்ள செடி கொடிகளுக்குத் தினமுங் நீர் ஊற்றுவேன். மாலை நேரம் உல்லாசமாக அங்கு கமழும் நறுமணத்தை நுகர்வேன்.

எனது பூந்தோட்டத்தில் முல்லை, மல்லிகை, ரோஜா முதலிய கண்ணைக் கவரும் மலர்களையும் காணலாம். அங்கு வண்டுகளும் தும்பிகளும் தேனைப்பருக மலர்களை நாடி வரும்.

கதிரவன் தனது மெல்லிய கதிர்களை நாலாபக்கங்களிலும் நீட்டி அடிவானத்தினின்று உதிக் கும்பொழுது தாமரை, மல்லிகை, ரோஜா முதலிய மலர்கள் விரிந்து ஆதவனை வரவேற்கும். அவற்றிற் படிந்த பனித்துளிகள் முத்துப் போன்று அளிக்கும் காட்சிதான் என்னே!

R. சிவகரன்

நான்காம் வகுப்பு 'ஆ' பிரிவு

“ப(ர்)ஸ்” சிநேகம்

அன்றொருநாள் ‘பஸ்’வண்டி ஒன்றில் ஏறுவதற்காக யாழ்ப்பாணம் ‘பஸ் ஸ்டான்ட்’ல் கியூ வரிசையில் ஒற்றைக்காலில் தவம்புரிந்துகொண்டு நின்றேன். கால் செருப்பைக்கூடக் கவனியாது கடியெறும்புகள் சாரை, சாரையாக வந்து எனது காலைப் பதம்பார்க்கத் தலைப்பட்டன. என்ன?, மனிதனுக்கில்லாத துணிச்சல் இவ்வெறும்புகட்கு எங்கிருந்துதான் வந்ததோ தெரியாது, அக்கம் பத்தம் திரும்ப இயலவில்லை. ஒரே ஜனநெருக்கம். உலகம் பலவிதம் என்பதற்கிணங்கப் பலதரப்பட்ட விநோதப் பேர்வழிகளும் தமக்கே உரித்தான தோற்றங்களுடன் நிற்குகொண்டிருந்தனர். காலசக்கரம் சுழன்றுகொண்டிருந்தது. “பாழாய்ப்போன இ. போ. ச. ‘பஸ்’சேவை” எனக் கடிந்துகொண்டேன்.

இந்தச் சூழ்நிலையில் உள்ளவை போதா தென்று பலவகைப்பட்ட குரல்கள் தலை

யிடியைத் தேடிச் சேர்ப்பித்தன. “தோடம் பழ இனிப்பு, தோடம்பழ இனிப்பு, பத்சம் ‘பக்கட்’, இனிப்புப் ‘பக்கட்’ இருபது இனிப்பு, இனிப்புப் ‘பக்கட்’” “ஈழநாடு, தினகரன், டெயிலி நியூஸ்”, “பீடா வெற்றிலை, சர்பத், பீடாவெற்றிலை”, “சுதந்திரன், வீரகேசரி, ரைம்ஸ்” “நாலு பென்சில் பத்சதம்”, “சோப்புப் பவுடர், கிளிப்பு, ஊசீ” என்று ஒரே சத்தம். இவை மட்டுமா?, “இந்தக் கண் தெரியாத குருடனுக்கு, தருமவான்களே! தருமவதிகளே! உங்க கண்ணிரண்டாலும் பாத்துத் தருமம் போடுங்கோ”, இப்படியான குரல்கள் ஒருபக்கம். வெள்ளைக் களிசா னுடன் (லோங்ஸ்உடன்) “ஓவன்டிவைவ் சென்ட் பிளீஸ் பஸ்சுக்கு வைத்திருந்த காசு எங்கோ விழுந்துவிட்டது” என்று கையில் ஓர் “ஓ. எச். எம். எஸ். லோங் என்வலப்புடன் பஸ்லினித்துக் கைநீட்டும், ஏமாற்றுகாரர் சிலர், அப்பப்பா, “வீட்

டிலேதான் நிம்மதியில்லையென்றால் இங்கே யும் இப்படியா இருக்கவேண்டும்' என்று சலித்துக்கொண்டேன். காலமோ அகாலம். இருன்படிய ஆரம்பித்தது.

இந்த நிலையில் பிரயாணிகள் இரட்சக னான 'பஸ்' நிலம் அதிரத் தனக்கேயுரிய நித்திய கம்பீரத்துடன் வந்து நின்றது. 'டிரைவர் போர்ட்'டைக் கிளிநொச்சிக்கு மாற்றிவிட்டு அவசரகாலவழியால் இறங்கிய போது 'பஸ்' ஒருமுறை பதிந்து பின் கிறிச்...சத்தத்துடன் நிமிர்ந்து நின்றது. 'பஸ் ஸ்டான்டில்' வம்பளக்க இறங்கிய 'டிரைவரின்' காக்கிக் கோட்டை வெளிக் கிளம்பியிருந்த ஆணிகள் சும்மாவிடாததில் வியப்பொன்றுமில்லை. 'கியூ' வரிசையில் நில்லாதவர்கள்தான் 'பஸ்' ஏறப் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்துகொண்டு நின்றனர். என்னே! 'கண்டக்டரின்' மதிநுட்பம், கீழே இறங்கி வராது 'புற்போட்டி'லேயே நின்று விட்டார். 'கியூ'வில் வந்தவர்களை மாத்திரம் ஒவ்வொருவராக ஏற்றத்தொடங்கினார்.

ஒருவழியாக ஒரு சீட்டில் முன்னுவது ஆளாக நான் இடம் பிடித்துக்கொண்டேன். ஆட்கள் ஏறியவாறே இருந்தனர். "சரி இனி அடுத்த 'பஸ்'ஸில் வாருங்கள்", இது 'கண்டக்ட்'ரின் கண்டிப்பான குரல். எட்டிப் பார்த்தேன். கருமேகங்கள் வான ளாவிய கடைமாடிகளையும் விளம்பர வர்ண ஜாலங்களையும் துழந்துகொண்டிருந்தன. மழை இலேசாகத் தூறியது. கவிந்த கரு முகில்களினுடே மின்னலாம் ஒளிப் பிழம்புகள் தோன்றிக் கண்ணொளியை மயக்கியது. கன்னங்கரேலன்ன இருட்டில் கண்ணால் பார்க்கமுடியாவிடினும் சொட்டுச் சொட்டென மழைநீர் 'பஸ்' கூரையில் விழுவது நன்றாகக் காதில் விழுந்தது. கையில் அன்றைய சுதந்திரன் 'பேப்ப ருடன்' நிற்குகொண்டிருந்த ஒருவர், "மழை இருட்டு, வீடு போகவேண்டுமே தயவுசெய்து ஏற்றிச்செல்லுங்கள்" என்று கெஞ்சி மன்றாடினார் 'கண்டக்ட்'ரிடம் சற்றே

யோசித்துவிட்டுச், "சரி ஏற்றுவோம்" என்று கூறிய கண்டக்டர் டிக்கட் எழுதும் பணியைத் தொடர்ந்தார். கையில் சுதந் திரன் பேப்பருடன் ஏறியவர் பின் வந் தேறிய அழகு மங்கை அவரது மகளே தான் என்று நான் ஊகிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. அவள், கையில் அன்று வெளி வந்த மூவர்ண அட்டைப்படந் தாங்கிய புத்தம் புதிய கலைமகள் புத்தகம் வைத் திருந்தாள்.

ஏறிய பிரயாணிகள் கண்டக்டருக்குத் தமது நன்றிப் பார்வையைச் செலுத்தத் தவறவில்லை. கண்டக்டர்களில்தான் எத்தனை வகை, காசுக்கணக்கும் பார்க்கப் படுசிப் பட்டுச் சில்லறை உள்ளவர்களை மட்டும் ஏற்றுபவர்கள், பஸ்சே பழுதாகிவிட்ட தெனப் பொய்ச்சாக்குக்கூறி ஏமாற்று பவர்கள், எல்லோரும் வீடுபோய்ச் சேர வேண்டுமேயென்று மனமுவந்து யாபேரை யும் பார்த்துப் பாராது 'ஓவர்லோட்' ஏற்றிப் பிடிபடுவோர், இப்படியாகப் பல வகையினரும் இருந்தனர்.

எனதருகமர்ந்திருந்த அதிசயப் பேர் வழி புகைகக்கிக்கொண்டே யிருந்தார். தலை வலி அதிகமாகியது, என்னால் சகிக்க முடிய வில்லை. எனது நல்லகாலமோ என்னவோ நான் சற்றுமுன்பு கண்ட அதே மங்கை என்முன்னால் வந்து இருந்துவிட்டாள். சனங்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் என்று முன்னேறிக்கொண்டிருந்தனர். என் முன் அமர்ந்த மங்கையின் முன்னழகை நெடு நேரம் காணமுடியாதிருந்ததை உணர்ந்து போலும் இடைக்கிடை திரும்பி முகம் காட்டத் தவறவில்லை. கருநீலப் பட்டுச் சட்டையோடு மஞ்சள்நிற வொயில்தாவணி யுடன்கூடிய உடை அலங்காரத்துடன் கூடிய அவளது கையிலிருந்த கலைமகளில் அகிலனின் எழுத்தோவியத்தைப் பாரா திருக்க முடியாது தவித்தேன். காரணம் முந்திய இதழிற் தொடர்கதை விறுவிறுப் பான திருப்பத்தில் நின்றுவிட்டதேயாகும்.

இதற்கிடையில் அம்மங்கையின் தகப்பன், “சீ... இதென்ன இது நெடுக ஏத்திறியன். “நாங்களென்ன ஏதேன்மிறுகமே? மூச்சு விடலாதாம். இனி நிற்பாட்டுறதுக்கென்ன” என்று புகைய ஆரம்பித்தார். தான் பஸ்ஸில் ஏறமுன்பு மன்றாடி இடம் கேட்ட அதேபேர்வழி, ஏறியபின் அப்படிப் பேசினார். தன்பாடு முடிந்துவிட்டால் சரி, மற்றவன் எப்படியானாலும் நமக்கென்ன? என்ற தோஷையிலமைந்த அவரது வார்த்தைகளைச் செவியுற்ற நான் என்னை அறியாமலே சிரித்துவிட்டேன். அப்பொழுது முன்னமர்ந்திருந்த மங்கைதிரும்பி என்னை ஒரு பார்வை பார்த்தாள், பார்வையா?... அதை என்னென்று விவரிப்பேன். வட்டமுகம்? சுருண்டு, அடர்ந்துநீண்டு புரண்ட கேசம்; எடுப்பான மூக்கு. அடாடா! நெற்றியில் அளவான சாந்துப்பொட்டிட்டிருந்தாள். காதோரத்திலிழுந்து காற்றில் அங்குமிங்கும் அலைந்துகொண்டிருந்த மயிற்சுருள். அவளது முகத்துக்கே ஒரு சோபையளித்தது. பஸ்ஸின் கூரையினின்றும் கிழிந்து தொங்கிய ‘காட்போட்’ காற்றில் அடிபட்டுத் துடிப்பதுபோல அவளது காதினின்றும் தொங்கிய ஜிமிக்கிகள் ஆடிக் கொண்டிருந்தன. அம்மங்கலான மழையிருளில் அவளது சிவந்த காதுகளில் மின்னிய நட்சத்திரத்தோடுகள் அவளின் அழகை மிகைப்படச் செய்தன. இப்படி எங்கோ கதைப் புத்தகத்தில் படித்த கட்டத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக்கொண்டேன்.

இவ்வளவும் இருந்தும்என்ன? நிம்மதியாக இரசிக்கத் தடையாகப் பக்கத்திலிருந்தவர் புகைக்கோளங்களினூடே செருமித் துப்பியவாறே இருந்தார். பஸ் புறப்பட்டுவிட்டால், புகைக்கோளங்கள் என்னைத் தாக்காது, காற்றோடு போய்விடு மென்ற நம்பிக்கையில் ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டிருந்தேன். இவன் ஏனென இங்கு வந்து தொலைந்தான் என்று சபித்தவாறு ‘பஸ்’ புறப்பட்டதா? என நினைத்தபோது, என்ன அதிசயம் ‘ரைட்’ என்று கண்டக்

டர் குரல் கொடுத்தார். தேங்கிநின்ற மழை நீரைக் கிழித்துக்கொண்டு ஸ்...ஸ்...ஸ்...கட, கட லொட லொட என பஸ் முன்னேறியது. என்பாடு இப்போ முன்னையிலும் பார்க்கத் திண்டாட்டமாய்விட்டது. பக்கத்திலிருந்த புகைஞர் தூங்கிவிடி ஆரம்பித்தார். அந்தப்பக்கம் ஒருஆட்டம், பின் இந்தப்பக்கம் ஓர்இடி, இப்படியே எனது சட்டையில் எண்ணெய்ப் பிசின் ஏறத் தொடங்கிவிட்டது. என்னால் நேருக்குநேர் அப்புகைஞரைக் கடிந்துகொள்ளக்கூடிய தைரியமில்லாவிடினும், மனத்துள் இயலுமானவரை எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத் திட்டினேன். எனது இக்கட்டான நிலையைப் பார்த்து அம்மங்கையே ஓர் பரிதாபச் சிரிப்பு உதிர்ந்தாள்.

எனக்குப் பக்கத்திலிருந்த அந்தத் தூங்குமுஞ்சிப் புகைஞரைச் சைகைமூலம் கடிந்து எனக்காகப்பின் ‘சீட்டுக்களிலிருந்து பரிதாபப்பட்டோர் பலர். ஆனால் பக்கத்திலிருந்தவன் பாவி சும்மா இருந்தால்தானே, நான் எழுந்து நிற்கக்கூடத்தயார். ஆனால் அதற்குக்கூட இடமில்லையே. இப்படியான நிலையில் பஸ்ப்பட்டார்...டார் என்ற பெரிய சப்தத்துடன் குலுங்கிநின்று நகர்ந்தபோது நெஞ்சில் நீர் ஒருமுறை வற்றிச் சுரந்தது, பெட்ரோல் அடைக்கும் பஸ்களை யார்தான் என்னசெய்ய முடியும். பஸ்ஸில் இருந்த பண்டாரம் ஒன்றுதான் நல்லூரில் இறங்க வேண்டி யிருப்பதால் ‘பெல்லை’ ஒருக்கால் அடிக்கும்படி என்னை வேண்டினார். இ. போ. ச. பஸ்ஸில் புஷ் என்று எழுதியிருந்த இடத்தில் பெருவிரலால் அழுத்தியதால் கூரையில் ஓட்டைஉண்டாகி எனதுகையில் தகரம்கீறிச் செங்குருதி வழிந்தோடியதேயன்றி மணியடித்தபாடில்லே. மேடு பள்ளங்களில் ஏறி இறங்கிய பஸ் குலுக்கிய குலுக்கினில் பண்டாரத்தின் கை மணி தானே அடித்துக்கொண்டது. பஸ் நின்று நகர்ந்தது எனது சாபமோ என்னவோ. பஸ் புறப்பட்ட சமயம் குலுக்கிய குலுக்கில் தூங்கிவிழ்ந்தவர் மண்டை முன் ‘சீட்’

சார்மனைப் பலகையில் சென்று மோதியது. நெற்றியில் பலமான அடி. ஆனால் அவரோ இலேசாகத் தடவிவிட்டு மீண்டும் துங்கத் தொடங்கிவிட்டார்.

பரிபக்குவ மடைந்த மெய்யடியார்கள் முன் வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈயும் இறைவன் தோன்றினுற்போல் ஒருவர் பஸ்ஸில் ஏறினர். “ஏய் பின்னுக்குப் போய்யா”, என்று கண்டக்டர். ஏறியவர் எனதருகில் இருக்க இடம் வேண்டியோ? என்னவோ என்னைம் பார்த்துப் புன்சிரிப்புடன் அணுகினார். விடுவேனா நான். அவர் கேட்கும்வரை சும்மா இருக்கமுடியாது, நானாக எழுந்து அவருக்கு இடங்கொடுத்து விட்டு அவர் அருகில் உட்கார்ந்தேன். உட்கார்ந்தபோது எனது காலில் தட்டுப்பட்டது ஒரு பேர்ஸ். அப்பேர்ஸ் என் உள்ளங் கவர்ந்த மங்கையினுடையது என்பது அதிலிருந்த அவளதுபுகைப் படத்தினுதவியால் சந்தேகத்துக் கிடமின்றி அறியக்கூடியதாயிருந்தது. ஆசையுடன் எடுத்துப் பத்திரப்படுத்திக்கொண்டேன். வந்து அருகமர்ந்த புதியவர் என்னைப் பார்த்து நன்றிச் சிரிப்புச் சிரித்தார். அடித்தால் அதிர்ஷ்டம் இப்படியல்லவா அடிக்கவேண்டும், நான் தப்பிவிட்டேன். புதியவருடன் தலைமோதினர் தூங்குமுஞ்சிப் புகைஞர். பாவம், புதுக்க வந்தவருக்கு இவ்வளவுபேரும் இதுவரை அங்கே உட்காராது நின்றதையும், தான் சுலபமாக அவ்விடத்தை அடைந்ததையும் எண்ணிப் பார்த்தபோது எனது தூராள மனப் பான்மை விளங்கிவிட்டது.

நானே ‘பர்ஸ்’சை மங்கையின் கையில் கொடுக்கத் தருணம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். புதியவர் தூங்குபவ

ரைக் கண்ணால் காட்டிப் புன்னகை புரிந்தார், நண்பர்களானோம் நாமிருவாம். அவர் கொஞ்சம் கருர் பேர்வழிபோலிருக்க வேண்டும். “அதுதான் நீர் இந்த இடம் தந்தனீர் என்ன?” என்று வாய்விட்டுக்கூறியே விட்டார். நான்மெதுவாகத் தலையசைத்துச் சிரிப்பதற்கும் பஸ் ட்டார்—படார்...ர்... என டயர் வெடித்து வேலியோரம் சென்று சரிவதற்கும் சரியாயிருந்தது. பிரயாணிகள் ஒவ்வொருவராக விழுந்தடித்துக்கொண்டு இறங்கினார்கள். நானே மங்கையைப் பின் தொடரவேண்டிப் பின்நின்றேன், நின்று மங்கையைப் பின்தொடர்ந்த எனக்குப் பேரின்பம் காத்துக் கிடந்தது வழியில். என்முன் சென்ற அழகுப்பிம்பம் பரபரப்பில் கீழேவிழுந்து...விழவில்லை. விழமுன் நான் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டேன். அவள் நோவு எதுவுமின்றித் தப்பினாள். நல்லசமயம் ஆகையால் அப்போ “இது உங்களுடையதுதானா?” என்று பர்ஸ்சைக் காட்டினேன். பல்லையும் காட்டினேன். நன்றிப் புன்சிரிப்புடன் என்னிடமிருந்த அப்பர்ஸ்சைப் பெற்றுக்கொண்டாள்.

காலத்தாற் செய்த நன்றிக்காகப் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம் என்று முகமன்கூறிக் கரம்குவித்தார் தகப்பன். மங்கையும் நானும் நண்பர்களானோம். பிரயாணம் முற்றுப்பெறவிட்டாலும் ப(ர்)ஸ் சினேகம் முற்றுப்பெற்றது என்றுசொல்ல வேண்டுமா? “இதையெல்லாம் போய்ப் பத்திரிகையில் எழுதுவார்களா” என்று என் முதுகில் இடிக்கிறுளே அவனைக் கேளுங்கள்.

இரா. சிவானந்தன்.

பல்கலைக்கழகப் புகழுக வகுப்பு

II ‘ஈ’ பிரிவு

“சந்தோஷம் வருகிறபோது அதைப்பற்றிச் சிந்தியாதே. அது போகிறபோது அதைப்பற்றிச் சிந்தனை செய்.”

— அரிஸ்டாட்டில்.

முதற் காதல்

என் கைக்கடி காரத்தைப் பார்த்தேன். மணி 8-30 காட்டியது. ஆபீஸிற்கு இன்னும் அரை மணித்தியாலம் கிடக்கிறது. எனக்கு திரிகோணமலை புதிது. ஒரு வாரத்திற்கு முன்புதான் கொழும்பிலிருந்து இங்கு மாற்றப்பட்டேன். எப்படி வீதிகள், வீடுகள், ஊர் என்று சுற்றுமுற்றும் நோட்டம் விட்டபடி மெல்ல நடந்தேன். அந்த வீதியில் ஒரு வீடு. மிகவும் அழகாக அடக்கமாகக் கட்டப்பட்டிருந்தது. முற்றிலும் புதுமையான முறையில் அதன் அமைப்பு இருந்தது. அவ்வீட்டின் அழகைப் பார்த்தபடியே நடந்தேன். அவ்வீட்டுக் கேட்டைப் பிடித்தபடியே வீதியை நோக்கிக் கொண்டிருந்தாள் ஒரு பெண். வட்டமுகம். குறும்பு கொளிக்கும் கருவிழிகள். பிறை நெற்றி. அலை அலையான கூந்தல் அழகாகப் பின்னிவிடப்பட்டிருந்தது. எடுப்பான பருவம், கொழிக்கும் தளிர் மேனி, உடலை இறுக்கிப் பிடித்திருக்கும் மெல்லிய பச்சை லினன் ஜாக்கெட். அதற்கேற்ற வெண்காயநிறச் சேலை. கழுத்தில் மெல்லிய சங்கிலி. அவள் என்னை நோக்கினாள். அவளது உதடுகள் அசைந்தன. வெண்பற்கள் ஒளி வீசி மறைந்தன.

நிமிர்ந்து நோக்கிவிட்டுத் தலையைக் குனிந்து கொண்டேன். இவள் ஏன் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தாள்? அதுவும் பழக்கமான

வள் மாதிரியல்லவா சிரித்தாள். என் நினைவைப் பின்னோக்கி ஓட்டினேன். ஊ ஹும். இவளை எங்குமே பார்த்ததாக நினைவில்லை. அப்படி எங்காவது பார்த்திருந்தால் இலகுவில் மறக்கக்கூடிய தோற்றமா? நிச்சயமாக இவளை முன்பு நான் பார்த்ததில்லை. திரும்பி நோக்கினேன். நான் போவதையே பார்த்துக்கொண்டு நின்றாள்.

மாலே ஆபீசிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தேன். அவள் அதே இடத்தில் நின்றாள். என்னைக்கண்டதும் அதே புன்னகை அவள் இதழ்களில் தவழ்ந்தது. காலையிலும் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தாள். இப்பொழுதும் என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறாள். ஏன் என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கவேண்டும்? ஒருவேளை அவள் ஒரு பைத்தியமோ? அப்படியாகத்தா றிருக்க வேண்டும்? அல்லாவிட்டால் முன்பின் தெரியாத ஒரு வாலிபனைப் பார்த்து ஒரு வயதுவந்த கன்னிப் பெண் சிரிப்பாளா? ஆனால் பார்த்தால் அப்படியொன்றுமாகத் தெரியவில்லையே? அல்லது இப்படியும் இருக்குமா? அவள் வாலிபப் பெண். அதுவும் அழகி. நான் வாலிபன். நானும் அழகன்தானே. அப்படியானால் அவள் என்னை அதெப்படி யிருக்க முடியும்.

முன்பின் தெரியாத ஒரு வாலிபனை வழியிற் கண்டதும் எப்படி உடன் காதல் ஏற்படமுடியும்?

அழகைக் கண்டதும் எப்படிக்காதல் ஏற்படமுடியும்? அன்பின் இறுதிப் படிதானே காதல். பொம்மைக் கடையிலிருக்கும் அழகான பொம்மையைக் குழந்தை கண்டதும் ஆசைப்பட்டு வாங்குவது போன்றதா காதல்? ஒரு பெண் ஓர் அழகான ஆணைக் கண்டதும் காதல் கொள்ள! இன்று அழகைக் கண்டு ஒருவர்மேல் மற்றவர் கொள்ளும் ஆசையைத் தானே காதல் என்று சொல்லுகிறார்கள். சினிமாப்படம் பார்க்கும்பொழுது ஓர் ஆணும் பெண்ணும் பக்கத்தில் இருந்தால் காதல் தொடங்கி விடுகின்றது. படக் காட்சி முடிந்ததும் காதலும் முடிந்து விடுகின்றது. இதுதான் இன்றைய காதல் நிலை. காதல் என்ன கத்தரிக்காயா கடையில் வாங்க என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். கத்தரிக்காய்கூட சில காலங்களில் மருந்துக்குமே கிடைப்பது அரிதாக விருக்கின்றது. சில காலங்களில் ஆணைசேனைவிலை விற்கும். ஆனால் காதல் கத்தரிக் காயைவிட மலிவு. இது எக்காலத்திலும் கிடைக்கிறது கத்தரிக் காயைவிட மலிவாக. கத்தரிக் காயைக் காய்கறி மார்க்கெட்டில் போய்த்தான் வாங்கலாம். ஆனால், காதல் சினிமாக் கொட்டகை, கடற்கரை, பஸ் நிலையம், பாடசாலை, படலை, பட்டி, தொட்டி, மூலைமுடுக்கு எங்கும் காணலாம். இப்படி காதலைப்பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டு நடந்தேன்.

கிறீச் என்ற சத்தம் என்காதைத் துளைத்தது. பயத்தால் துள்ளிக்குதித்தேன். இதயம் படக்

படக் என்று அடித்துக்கொண்டது. என்முன் ஒரு ரக்ஸி நின்றது. டிரைவர் முறைத்துப் பார்த்தான். “ஏன் ஐயா, எங்கோ மூனையை அடகு வைத்தவன் மாதிரி வருகிறீர். உம்மை அடித்து நீர் செத்தால் நான் அல்லவா கம்பி எண்ண வேண்டும்?” என்று இரைந்தான். எனக்கு ஆத்திரம் வந்தது. ஆயினும் என்ன செய்வது? பிழை என்னுடையது. ஆனாலும் நாளைக்கு இவன் குறுக்கே வந்தால் என்னைப் போல் விழிப்பான் என்பதையோ சிக்காமல் பேசுகிறானே, காரில் போறவன் நடந்து போறவனைத் திட்டுவதும் நாளைக்கு நடந்து போறவனே காரில் போகும் பொழுது, காரில் போனவன் குறுக்கே வந்தால் திட்டுவதும் தானே உலகம். யார் பிழையை உணர்ந்து நடக்கிறார்கள். காதலைப்பற்றி ஆராய்ச்சியிலே மோதல் வந்து சாதல் வத்திடப் பார்த்தது. காதலே பொல்லாததுதான் போலும்.

நான் போகும்பொழுதும் வரும் பொழுதும் அவள் அங்கே நிற்பாள், சிரிப்பாள், என்னைப் பார்த்து. ஏன் என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறாள். அவள் சிரிப்பதன் அர்த்தம் என்ன? என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. பெண்களே புரியாத புதிர் தானே. இளைஞர்களைப் பெண்கள் சிரித்து மயக்கி, சாகவும் புரிந்து அவர்களுடைய பணத்தைப் பறிப்பதும், பணத்தையும் புத்தியையும் பறிகொடுத்தவர்கள் வீதியில் நாய்போல அலைந்து ஒழிந்து போதலையும்பற்றிக் கேள்

விப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட வலை வீசும் விலைமாதா இவள்? ஆனால் பார்த்தால் பெரிய கண்ணியமான இடத்துப் பெண் போலல்லவா தோன்றுகிறாள். எந்தப் புற்றில் எந்தப் பாம்பு இருக்குமென்று யாரால் அறிய முடியும்? நேற்றைய கார்ச் சம்பவம் நினைவுக்கு வந்ததும் ஆராய்ச்சியை நிறுத்திக் கொண்டேன். சிறிய விஷயங்களுக்கெல்லாம் பெரும் ஆராய்ச்சி நடத்துபவன். இது என் இயல்பு.

ஒரு நாள். மாலை வீடு நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தேன். அவள் அங்கே ஒய்யாரமாக நின்று கொண்டிருந்தாள். புன்னகை பூத்தாள். பின்பு மென்கரத்தையெழுந்த அசைத்துச் சைகை காட்டினாள். என்னை வரும்படி. ஏன் அழைத்தாள், ஏன் என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறாள் என்பதை அறிய ஆவலாக இருந்தது. ஆயினும் அச்சம் இருந்தது. நான் அவளுடன்கதைத்துக் கொண்டு நிற்பதை யாராவது பார்த்துவிட்டால் என்னைப்பற்றி என்ன எண்ணுவார்கள். எண்ணினேன் அப்பொழுது “கண்களே பெண்களை நம்பாதே” என்ற செளந்தரராசனின் பாட்டு ரேடியோவில் ஒலித்தது. திரும்பிப் பார்த்தேன். இரண்டு பேர் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். தெரியாததுமாதிரி நடையைக் கட்டி விட்டேன்.

அவள் அங்கே நின்றனாள். என்னைக் கண்டதும் அவளது உதடுகள் அசைந்தன. வெண்பற்கள் வெளியே எட்டிப்

பார்த்தன. என்னை யறியாமலே நான் சிரித்துவிட்டேன். மெல்ல என்னை நோக்கி வந்தாள். அவள் எழிலும், சிரிப்பும், நடையும் எனது உள்மனத்தில் ஏதோ செய்ய முயன்றது. பேச நா எழவில்லை. ஆயினும் துணிந்து “ஏன் சிரித்தீர்கள்” என்று அர்த்தமில்லாமல் கேட்டுவிட்டேன். “நீங்கள் ஏன் சிரித்தீர்கள்” என்று என்னையே திருப்பிக் கேட்டாள் புன்னகையுடன். இதென்ன எக்கச்சக்கமான கேள்வியல்லவா கேட்டுவிட்டாள். இதற்கு எப்படிப் பதில் சொல்ல முடியும் என்று விழித்தேன்.

அவள் தொடர்ந்தாள். “உங்கள் பெயர் சுந்தர்தானே? உங்கள் தந்தையார் பெயர் நடராசா இல்லையா?” எனக்கு வியப்பாக இருந்தது? நாளை இந்த ஊருக்குப் புதியன். எனக்கு இவள் முன்பின் பழக்கமில்லை. என் பெயர் மட்டுமல்ல. என் தகப்பனார் பெயர் கூடச் சொல்கிறாளே! எப்படித்தான் தெரிந்தது இவளுக்கு? “என்ன, என் தாத்தா பாட்டன் பெயர்கூடச் சொல்லி விடுவீர்கள் போலிருக்கிறதே. நீங்கள் பெரிய சோதிடர் போலும். சோதிடர்கள் கூட முக்கால்வாசி பொய்தான் சொல்லுவார்கள். ஆனால், நீங்கள்...” என்றேன் கேலியாக.

“உண்மையில் உங்கள் தாத்தா பெயர் தெரியும். ஆனால் பாட்டன் பெயர் தெரியாது?”

“எப்படி இவற்றை யெல்லாம் தெரிந்துகொண்டீர்கள்? யாரிடம் விசாரித்தீர்கள்?”

“என் தகப்பனார் சொன்னார்”.

என்முனை ஆராய்ச்சியில் இறங்கிவிட்டது. நான் இவ்வழியால் போவதை இவளின் தகப்பனார் பார்த்திருக்கிறார். பின்பு என்னையும் என் குடும்பத்தையும் விசாரித்து நல்ல குடும்பத்தும் பையன் என்று தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார். தன் மகள் அழகி; அவளைக் கொண்டு மயக்கி உத்தியோக மாப்பிள்ளை சீதனம் இல்லாமல் எடுக்கத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார். அதுதான் இவள் என்னிடம் பல்லைக் காட்டியும், கையைக் காட்டியும் நாடகம் ஆடுகிறாள்” என்று முடிவு கட்டினேன். உங்கள் தந்தையார் பெயர்? என்ன வேலை” என்றேன். “நீங்கள் வேலை செய்யும் ஆபீஸில்தான் கெட்கிளார்க். பெயர் இராமநாதன்”

அவரின் மகளா நீங்கள்? ஆச்சரியத்தால் என்வாய் ஆவென்றது. அவளை மேலும் கீழும் நோட்டம் விட்டேன். குட்டி பெரிய இடத்துக் குட்டிதான். பிழை இல்லை. ஆனாலும் ஏன் இந்தச் சாகஷக்குணம். சிலர் பெரியவர்களானாலும் பிச்சைக்காரப் புத்தி விட்டுப்போவதில்லை என்பார்கள். அதுபோலத்தான் இவளும் “உங்கள் தகப்பனார் மிகவும் நல்லவர். அவர் மிகவும் அன்பாக என்னிடம் நடந்து கொள்ளுகிறார்; மற்றும் மற்றும் கெட்கிளார்க்மார்களைப் பேரல்லலாது. அன்றோரு நாள் ஆபீஸில் நடந்த சம்பவம் எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது. ஒரு நாள் என் பேனாவை ஆபீஸில் தேடினேன். காணவில்லை. நான் வீட்டில் மறந்துபோய் விட்டு

விட்டு வந்துவிட்டேன். என்ன செய்வது என்று தெரியாது விழித்தேன். எழுதவேண்டுமே! இதைக் கண்ட கெட்கிளார்க் — இவளின் தகப்பனார் தனது பாக்கர் பேனாவைக் கொடுத்தார். இன்றோரு சம்பவம் மூன்று நாட்களுக்கு முன் நடந்தது. கெட்கிளார்க் ‘தெமெஸ் பிளாஸ்க்கில்’ பால் கொண்டுவந்திருந்தார். எனக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்தார். வேண்டாம் என்றேன். பரவாயில்லை. குடியுங்கள். நீங்கள் நாங்கள் எல்லாம் ஒன்றுதான் என்று வற்புறுத்தினார். நான் குடித்தேன். கெட்கிளார்க் என்னிடம் அன்பாக நடப்பதைக் கவனித்த ஒரு குமாஸ்தா “சுந்தர் அவரிடம் ஒரு குட்டியிருக்கிறது; வெகுஜோர்; அதுதான் அவர் உன்னிடம் இப்படி” என்று கிண்டல் பண்ணினான். ஆனால் அது உண்மைதான் போலும். தன் மகளை என் தலையிற் கட்டியடிக் கத்தான் பாக்கர் பேனாவைக் கொடுத்ததும், பாலைக் கொடுத்ததும். நீங்கள் நாங்கள் எல்லாம் ஒன்றுதான் என்று கூறினாரே. அதன் அர்த்தம் நான் அவரின் மகளைக் கட்டிக்கொண்டால் அவர் நான் எல்லாம் ஒன்றுதான் என்ற அர்த்தத்தில்தான் அப்படிக் கூறினார். இவள் இங்கு பல்லைக் காட்டியது கையைக் காட்டியது எல்லாம். இப்பொழுதுதானே எனக்கு இவர்களின் நாடகம் புரிகிறது.

“உங்களுக்கு அவரைத் தெரியலாம். ஆனால் அவர் யார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது”. நீங்கள் ஆபீஸிற்கு வந்ததும் உங்களிடம்

விசாரித்து நீங்கள் யார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டாராம். ஆனால் தான்யார் என்பதை உங்களிடம் கூறவில்லையாம். சந்தர்ப்பம் வரும் பொழுது கூறி வியக்க வைக்க வேண்டும் என்று கூறினார்? இல்லாத பொல்லாத முறைகளைச் சொல்லி என்னை மருமகன் முறை கொண்டாடப் போகிறார் போலிருக்கின்றது. என்று எண்ணினேன்.

“நான் என்னமுறை யென்று சொன்னார்” ரேடியே அலறிக் கொண்டிருந்தது. அதனால் அவள் மெல்லிய குரலில் கூறியது தெளிவாக என் காதில் விழவில்லை. கடைசி வார்த்தை மாத்திரம் விழுந்தது.

“எப்படி நான் மருமகன்முறை” என்றேன். என் ஊகம் சரியானது என்று எண்ணிக் கொண்டே அவள் சிரித்தாள். அதில்தான் எவ்வளவு அழகு!

“மருமகன் இல்லை; மகன். அதாவது நீங்கள் என் அண்ணன்; விபரமாகச் சொன்னால்தான் புரியும் உங்களுக்கு. உங்கள் தகப்பனாரும்

என் தகப்பனாரும் கூடப்பிறந்த அண்ணன் தம்பிமார். சுமார் இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு இருவருக்கு மிடையில் ஒரு காணி பங்கு பிரிப்பதில் மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டதாம். என் தந்தை அரசாங்க உத்தியோகத்தார். ஆகவே ஊர் மாறி ஊர் செல்லவேண்டி யிருந்தது. அதனால் போய்ச் சந்தோஷப்படுத்தி சந்தோஷங் கொண்டாட முடியாது போயிற்றும். உங்கள் தகப்பனார் பிடிவாதக்காரராம். அதனால் அவரும் வரவில்லை என்று கூறினார். நேற்று உங்களைக் கையைக் காட்டிக் கூப்பிட்டேன். தெரியாததுமாதிரிப் போய் விட்டார்களே அண்ணா. அம்மா நேற்றுத்தான் யாழ்ப்பாணத்தி லிருந்து வந்தாள். அம்மா, அப்பா எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். ஏதாவது சாப்பிட்டு விட்டுத்தான் போக வேண்டும் என்று உரிமையுடன் கையைப் பிடித்து இழுத்தாள் என் தங்கை!

கு. மு. கனகசபை

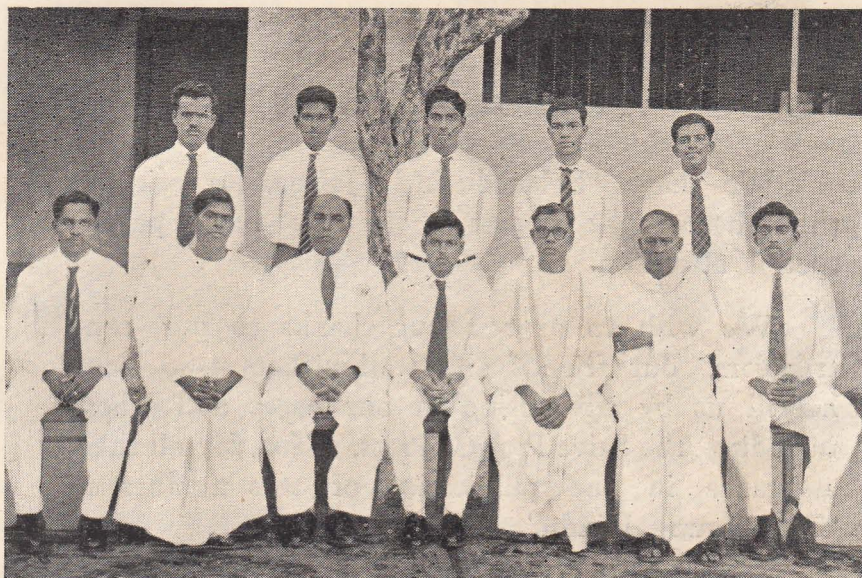
பல்கலைக்கழகப் புகழுகவகுப்பு

I ‘ஆ’ பிரிவு.

“சகல மனிதரும் சகோதரர், மனுஷ்ய வர்க்கம் ஓருயிர்,
இப்படியிருக்க நான் ஒரு வீட்டுக்குள்ளே ஆசாரச் சுவர்கட்டி
நான் வேறுஜாதி, அவன் வேறுஜாதி, அவனை ஜாதிப் பிரஷ்டம்
செய்ய வேண்டுமென்பது சுத்தமடைமை”

— பாரதியார்.

HOSTEL PREFECTS 1960

Standing (L. to R.) E. Kandappu, S. Yoganathan, R. Suntharalingam, T. Nagendra & E. Thirunavukkarasu.

Sitting (L. to R) K. Sivapathasundaram, Mr. K. Namasivayam (Asst. Boarding Master), Mr. V. M. Asaipillai (Principal), T. Ponnudurai (Senior Prefect) Mr. K. S. Subramaniam (Boarding Master), Mr. C. Sabaratnam (Vice-Principal) & A. Ponnampalam.

Acknowledgment

We thank "Eelanadu Ltd." Jaffna, for printing the photographs appearing in this issue paying special attention.

We wish to express our thanks to our contributors, our friends and well-wishers who have helped us by advertising in our pages and others including the Saiva Prakasa Press, Jaffna, for all their assistance in the publication of this number of "The Young Hindu"

—The Editors.

ஒரு தேயிலைச் சரையின் சுய சரிதை

என்னை ஒரு அழகான அலமாரி யுள் இப்போது வைத்திருக்கிறார்கள். நானும் என் சினேகிதர் ஐவருமே இப்பொழுது இங்கு இருக்கிறோம். மீதியானோரை இக் கடை முதலாளி நான் அறியாத இடங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டார். அவர்களைப்பற்றிய செய்திகள் எதுவும் எனக்குத் தெரியவராது. என்னையும் கூடிய சீக்கிரத்தில் நான் முன்பின் அறியாத ஒருவருக்குக் கொடுத்துவிடுவார்போலிருக்கிறது. என்னோடு கூடப் பிறந்தவர்கள் இங்கிலாந்திலுள்ள இலண்டன் பட்டணத்திலே இருப்பர். நானும் அவர்களுடன் போகவே விரும்பினேன். விதி என்னை அவர்களிடமிருந்து பிரித்துவிட்டது. நாமெல்லாம் ஒருமித்து டிக்கோயாவைச் சேர்ந்த 'காசல் ரீ' தோட்டத்திலே பிறந்து வளர்ந்தோம். நான் பிறந்து இரண்டு நாட்களில் என்னை அந்தத் தோட்டத்திலுள்ள கூலிப்பெண்கள் கொழுந்தாகவே பறித்து எங்களைக் கூடையில் நிரப்பி நிறுத்து கம்பிப் பாலம் மூலமாக இயந்திரசாலைக்கு அனுப்பினார்கள். இயந்திரசாலையிலுள்ள மேலறையில் எங்களையும் எங்களுக்கு முன்னரே இங்குவந்து சேர்ந்தோரையும் ஒன்று சேர்த்து உலரவிட்டனர். எவ்வளவு அழகான பசிய நிறமாயிருந்த தேகத்தில் மஞ்சள் நிறம் படரத் தொடங்கியது. ஒன்றை விட்டு மற்றநாள் எங்கள் பலரையும் ஒன்றுசேர்த்துப் பயங்கரமான இரும்பு ஆலைகளிலிட்டு நசித்தனர்.

மறுபடியும் எம்மை உஷ்ணம் மூட்டும் அடுப்பின் மேலாக ஊர்ந்து போகச் செய்தனர். எங்கள் உடல் களிலிருந்த இரத்தம் காய்ந்து நீரணுவற்ற ஜீவன்களானோம். எம்மை அரிதட்டு ஒன்றினால் அரித்து வெவ்வேறுக்கினர். நான் முதலாம் படியிற் சேரலாமென எண்ணினேன். அது இயலாமற்போயிற்று. இல்லாவிடில் நான் எத்தனையோ பெரிய தனவந்தர்களை யெல்லாம்— ஏன் மகாராணியைக்கூடத் தரிசித்திருப்பேன். இப்பொழுது என்ன ஆகப்போகின்றது?

எங்களை வெள்ளி நிற ஈயப் பைகளில் நிரப்பி அடைத்து, எல்லோரையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு பெரிய மோட்டார் வாகனம்மூலம் புகையிரத ஸ்தானத்திற்கு அனுப்பினர். அங்கிருந்து புகைவண்டி பெரிய ஓலம் செய்து கொண்டு எம்மைக் கொழும்புப் பட்டணம் கொண்டு சேர்த்தது. கொழும்பு மாநகரில் பிரபல வர்த்தகர்கள் எம்மை ஏலத்தில் வாங்கினர். அவர்களுடன் நான் ஒருமாத காலம் மாத்திரமே இருந்தேன். அவர்கள் என்னையும் என்னுடன் சேர்ந்த நூற்றுநாற்பத்தினான்கு பேரையும் தேனீர் விற்பனவு வண்டி மூலமாக யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பினர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் “தேனீர் விற்பனவு வண்டி”யிலே திரிந்தேன். அது மிகவும் உஷ்ணமான பிரதேசம். இத்தகைய இடத்தில் வண்டிக்குள் இருப்பது தோட்டத்து

இயந்திரசாலை அடுப்புகளின்மேல் இருப்பதுபோன் றிருந்தது. அப் பப்பா! எவ்வளவு வெப்பம்.

இப்படியே நான் மோட்டார் வண்டியிற் றிரியும்பொழுது என் சிநேகிதர் பலரை அடிக்கடி வெந் நீரிற்போட்டு அவித்தபின் சத்தை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களை மனிதர் வெளியே வீசுவதைப் பார்த்தேன். இக் காட்சியைப் பார்த்ததும் என் உடம்பு நடுங்கி யது. இதே கதி எனக்கும் கிடைக் குமோ என அஞ்சினேன். சென்ற

ஆவணியில் ஒரு பெரிய கூட்டம் மை தா ன த்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது என் உடன்பிறந்தோரின் திறமையை மெச்சி ஒருவியாபாரி எம்மிற் சிலரை வாங்கிவந்து இந்த அலமாரியுள் வைத்தார். இங்கிருக்கும் வரை எனக்குக்கு தாகலந்தான். ஏனெனில் தெருவில் நடைபெறும் சம்பவங் களைப் பார்த்து வருகின்றேன். ஆனால் இவ்வின்பம் நிலைக்குமா?

பொ. மகாதேவன்
ஆறாம் வகுப்பு 'இ' பிரிவு.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி இந்து வாலிபர் சங்கம்

கூடவுள் எங்கே? என்று கேட் கும் மாணவர்கள் மலிந்தது இன் றைய உலகம். என் செய்வது, அடியார்க்குத்தானே அவன் எளிய வன். எனவே அம் மாணவர்களை யும் அடியார்களாக்க வேண்டும் என்பதை ஒருவரும் எதிர்க்க முடி யாது, எதிர்க்கவும் கூடாது. எமது கல்லூரி வாலிபர்களுடைய உள் ளத்தில் இருள்கடிந்துள்ளத் தெழு கின்ற ஞாயிறு போல நின்று அவர்களுடைய அகத்திலே உள்ள இருளை நீக்கி சோதியாய்த் தோன் றும் இறைவனை வழிபட்டு அவனை அடையச் செய்வதே எமது சங்கத் தின் நோக்கமாகும்.

எமது சங்கத்தால் வாரம் ஒரு முறை நிகழ்த்தப்படும் கூட்டத்

திற்கு கல்லூரி ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் தவறாது சமூகம் தந்து வேதநெறி தழைத்தோங்கும் பொருட்டு அறிஞர்களாலும், ஆசி ரியர்களாலும், மாணவர்களாலும் நிகழ்த்தப்படும் சொற்பொழிவுக ளைக் கேட்ட மாணவர்கள் தமது உள்ளத்திலுள்ள அறியாமை பரி தியைக் கண்ட சூரியன்போல நீக் கிக்கொள்கின்றனர்.

இக்கூட்டங்களைச் சீரும் சிறப் புமாகச் செய்து முடிக்க எமது கல் லூரி அதிபர் எமக்காற்றிய உதவி கள் கணக்கில் அடங்கா. அவை யாவற்றிற்கும் நாம் அவருக்கு என்றென்றும் கடமை ப் ப ட் டு ள் ளோம்.

தான் ஆசிரியராகக் கடமை யாற்றிய காலம் முற்றிலும் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும் சிறைபெரு நீர்போல் எமது சங்கத்திற்கு மட்டுமன்றி, எமது சமயத்தின் வளர்ச்சிக்கே பெரிதும் உதவியவருமாகிய திரு. மு. மயில்வாகனம் அவர்கள் இளைப் பாறும் சம்பவம் எல்லோரையும் ஆற்றொணாத் துயரத்தில் ஆழ்த்தி விட்டது. அவரின் சேவையை இழந்த நாம் உடுக்கை இழந்தவர்கள் போல் ஆயினோம். ஏன் பிரிவுத் துன்பம் யாரைத்தான் வாட்டாது?

எமது சங்கத்தின் நோக்கம் நிறைவெய்தும் பொருட்டு தமது உள்ளத்தில் தோன்றிய மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்களை மாணவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறியவர்களும் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட பொருட்களும் பின்வருமாறு:—

திரு. மு. வைரமுத்து அவர்கள் இளைப்பாறிய C. C. S. 'மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்'.

திரு. தே. அ. இராசப்பிள்ளை அவர்கள் கதாப்பிரசங்கம் 'அப்பரும் அப்பூதியும்', 'திருஞானசம்பந்தர்'.

இவர்கள் யாவருக்கும் எமது சங்கத்தின் சார்பாக நன்றிசெலுத்துகிறேன்.

எமது சங்கத்தில் அநேக ஆசிரியரும் மாணவர்களும் சிறந்த சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தி உள்ளனர். நாம் வேண்டும் பொழு

தெல்லாம் 'எம் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே' என்று கூறிக் கூறிச் சிறிதும் தயங்காது அரிய சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியதற்கு எமது சங்கம் அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்களுடைய பெயர்களும் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பொருட்களும் பின் வருமாறு:—

வித்துவான் த. வடிவேலன் 'வழிபாடு', 'தேவார மகிமை', 'அன்பு'.

திரு. இ. மகாதேவன் 'வழிகாட்டிகள்'.

திரு. S. பரமேஸ்வரன் 'தமிழ் மறையோதல்'.

திரு. க. சிவராமலிங்கம் 'இறை இன்பம்',

திரு. V. இராமகிருஷ்ணன் 'சரணுகதி'.

எமது சங்கம் நன்கு முன்னேறியுள்ளது என்பதற்கு மாணவன் திரு. சுந்தரலிங்கம் அவர்களால் புதிதாகப் புகுத்தப்பட்ட கூட்டுப் பிரார்த்தனையே சான்று பகரும். ஒவ்வொரு கூட்ட இறுதியிலும் மாணவர்கள் கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்து இன்புறுவர்.

எமது கல்லூரியின் பழைய ஆசிரியருள் ஒருவராகிய திரு. தே. அ. இராசப்பிள்ளை அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்து ஈழத்தில் தங்கியிருந்த காலத்தில் 'நாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்ற வாக்கியத்திற் கிணங்க நாவலர் மண்டபத்தில் ஓர் இனிய

கதாப்பிரசங்கத்தை நடாத்தி வைத்தார். 'அப்பரும் அப்பூதியும்' என்ற தலைப்பின்கீழ் நிகழ்த்திய அக் கதாப்பிரசங்கம் பொதுமக்களுக்கு ஓர் அரிய விருந்தாக அமைந்தது.

எமது சங்கம் குருபூசைக் காலங்களிலும் வேறு விசேஷ தினங்களிலும் சிறந்த முறையில் கொண்டாடி, பல விசேஷ சொற்பொழிவாளரை அழைத்து விசேஷ சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்துவித்து அந்நாட்களை மேன்மை அடையச் செய்யத் தயங்கவில்லை.

எங்கள் கல்லூரி ஆதரவில் திருக்கேதீச்சரத்தில் சென்ற ஏப்ரல் மாதம் நடந்த அலங்கார உற்சவங்களில் ஒன்றினை எமது சங்கம் சிறப்பாகச் செய்து முடித்தது. எங்கள் கல்லூரி உதவிப் பிரதமாளியர், திரு. C. சபாரத்தினமும், எமது சங்கத்தலைவர், திரு. மு. மயில்வாகனம் அவர்களும் வேறு ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் சமூகமளித்து உற்சவத்தைச் சிறப்பாக நடாத்தி வைத்தனர். பகலில் திருக்கேதீஸ்வரநாதனுக்கும் கௌரியம்பாளுக்கும்

கும் விசேஷ ஆராதனைகள் நடைபெற்றன. இரவு டாக்டர் திரு. த. தில்லைநாதன் அவர்கள் சிவலிங்க வழிபாட்டைப் பற்றியும், பண்டிதர் திரு. வே. சோமசுந்தரம் அவர்கள் 'திருவருள்' என்னும் பொருள்பற்றியும் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினர். டாக்டர் திரு. த. தில்லைநாதன் அவர்களின் புத்திரி சிறந்த முறையில் தமிழ்மறை ஓதினார்கள். இந்நிகழ்ச்சிகளின்மேல் இரவு 9 மணியளவில் திருக்கேதீஸ்வரநாதர்கௌரியம்மாள் சமேதராக திருவுலா வரும் நிகழ்ச்சிநடைபெற்றது. பக்தர்கள் சுவாமிக்குப்பின் உருக்கமாகச் சிவநாமஞ் சொன்னார்கள். இந்நாள் ஒரு பயன்பட்ட நாள் என்றால் மிகையாகாது.

சென்ற வருடம் கொழும்பு விவேகானந்த சபை நடாத்திய அகில இலங்கைச் சைவசமயப் பரீட்சையில் எமது கல்லூரியில் இருந்தும் அநேக மாணவர்கள் சித்தியெய்தியமை ஈண்டுக் குறிப்பிடத் தகுந்தது.

ச. சிவசுப்பிரமணியம்
காரியதரிசி.

“ஒரு மனிதனுக்கு நீ எதையுங் கற்பிக்க முடியாது.
அவனுக்குள்ளே இருப்பதை அவன் கண்டுகொள்ளும்படி
நீ உதவிசெய்யத்தான் முடியும்”.

—கல்லியோ.

“உனது குற்றங்களை அல்லது குறைகளை ஒருவன் எடுத்துக் கூறின்
உனது மனம் வருந்துகின்றதன்றோ? ஆதலினால் நீ இன்னொருவன்
குற்றங் குறைகளைக் கூறுதே; குணங்களைக் கூறு”.

—மணிமொழி.

கண்ணையும் கருத்தையும் ஒருங்கே கவரும் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி களியாட்டு விழா

[20-4-60 தொடக்கம் 1-5-60 வரை நடைபெற்ற இக்களியாட்டுவிழாவைப்பற்றி
“சமுதா” 9-4-60ல் வெளியிட்ட விமர்சனம்]

களியாட்டு விழாக்களுக்கு இந்நாட்களிற்கு குறைவேயில்லை. இவற்றுள் அனேகம் பணம் சம்பாதிக்கும் நோக்கத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. இந்த நியதிக்கு விதிவிலக்காக அமைந்துள்ளது யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி மைதானத்தில் நடைபெறும் களியாட்டுவிழாவும், பொருட்காட்சியும்.

விழா மைதானத்துள் நுழைந்ததும், இடதுபுறமாக அமைந்துள்ளது காரியாலயம். அதற்கு அடுத்தாற்போல் ஆச்சரியமானிகை—அதற்குள் என்ன இருக்கிறதென என்னைக் கேட்டுவிடாதீர்கள்—அதை நீங்கள் போய்ப் பார்க்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் உண்மை விளங்கும்.

குடிசைக் கைத்தொழில்:

ஆச்சரியமானிகைக்கு அடுத்து இருப்பது கிராமஅபிவிருத்தி, குடிசைக் கைத்தொழிற் பகுதிகளின் காட்சிச்சாலை. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பல கிராமாபிவிருத்திச் சங்கங்களினதும் முயற்சிகள் அங்கு காணப்பட்டன. அழகான துணிமணிகளும், கயிறற்றிலாக்கப்பட்ட பைகளும் மற்றும் பொருள்களும், நுண்ணிய வேலைப்பாட்டுடன் விளங்கிய மட்பாண்டங்களும், பனை ஒலையிலிருந்து பிறந்த அழகிய பைகள், பெட்டிகள், தொப்பிகளும் அச்சாலையை அலங்கரித்து நிற்கின்றன, ஆச்சரியமானிகை

எனக்கு அளித்த ஆச்சரியத்திலும் பார்க்க, யாழ்ப்பாணத்தில் குடிசைக் கைத்தொழில் எவ்வளவுதூரம் முன்னேறியுள்ளது என்பதுதான் எனக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்தது. அதிலும்பார்க்க ஆச்சரியமென்னவெனில். இப்பொருள்களை ஆக்கியளிக்கும் திறமைசாலிகளுக்கு வேண்டிய ஊக்கத்தை அரசாங்கம் அளிக்கவில்லையே என்பதுதான். சாவகச்சேரி, மீசாலை, வட்டுக்கோட்டை, மருதமூடம், திருநெல்வேலி, அராலி, நல்லூர், கிரிநொச்சி ஆகிய பல இடங்களிலுமுள்ள கிராமாபிவிருத்திச் சங்கங்களினதும், மற்றும் வேறு சங்கங்களினதும் கைத்தொழில் உற்பத்திப் பொருள்களை இந்தக் கண்காட்சியிற் கண்டு கொள்ளலாம்.

சுகாதாரப்பகுதி:

கைத்தொழில் கண்காட்சிக்குப் பக்கத்தில் சுகாதாரப் பகுதி காட்சிதருகின்றது. நோய் வராமல் தடுப்பதற்குப் பொதுமக்கள் கையாளவேண்டிய வழிகளையும், பின்பற்ற வேண்டிய முறைகளையும், சுருக்கமாகச் சில படங்களின் மூலம் விளக்க முற்பட்டிருக்கின்றனர் சுகாதாரப் பகுதியினர். அத்துடன் நீங்கள் அங்கு பார்த்ததுபற்றிய அபிப்பிராயத்தை வெளியிடுவதற்கென ஒரு சீட்டும் வைத்திருக்கிறார்கள். பிடித்ததா, பிடிக்கவில்லையா என்பதை நீங்கள் அதில் பொறிக்க வேண்டியது. — அவ்வளவுதான்.

வெளிநாடுகளின் காட்சி:

இவற்றைப் பார்த்துவிட்டுச் சிறிது தூரம் நடந்து உள்ளே சென்றால், வெளி நாட்டுத் தூதுவராலயங்களின் விசேஷ அறைகளைப் பார்வையிடலாம். உள்ளே கால் எடுத்து வைத்ததும், இங்கிலாந்து உங்களை வாசற்படியிலேயே வரவேற்கிறது. இங்கிலாந்தில் 17, 18ஆம் நூற்றாண்டு களில் நாடகம் இருந்த நிலையை நாடகக் காட்சிகள் சித்தரிக்கப்பட்ட படங்கள் விளக்குகின்றன. வேறுசில சித்திரங்களும் அழகாக வரையப்பட்டுள்ளன. இங்கிலாந்து உலகுக்களித்த பிரபல நாடகாசிரியரான ஷேக்ஸ்பியரின் வாழ்க்கை வரலாறு சம்பந்தமான புத்தகங்கள் பல அங்கு வைக்கப் பட்டுள்ளன.

இந்தியாவும், யப்பானும் தமது அறை களில் சிற்சில படங்களை வைத்துள்ளன. அவற்றைக் கொண்டு நாம் அந்நாடுகளைப் பற்றி அதிகம் அறிய முடியாது என்றே தோன்றுகிறது. அமெரிக்காவைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் முயற்சி பரவாயில்லை. முக்கியமாக, அவர்களுடைய பகுதியில் காணப்படும் ஐக்கிய நாடுகள் தூபனக் கட்டிடங்களின் படங்கள் கவர்ச்சிகரமாக விருக்கின்றன.

சோவியத் யூனியனின் பகுதியே சிறந்து விளங்குகிறது. சர்வதேச வான மண்டல ஆராய்ச்சி வருடத்தில், அவ் வாராய்ச்சியாளரின் பொதுக் கூட்ட மொன்று ருஷியாவிலும் நடைபெற்றது. அதன் விபரங்களை விளக்கமாக உங்களுக்கு அளித்துள்ளனர் இப்பகுதியினர். சோவியத் குழந்தைகளைப் பற்றிய படங்களும், பிரம் மாண்டமான உற்பத்தித் தொழிற் சாலை களின் படங்களும். ருஷிய-இலங்கை நட புறவைச் சித்தரிக்கும் சில படங்களும்

உங்களுக்குப் பயன்தரக் கூடியனவாகும், சீனத்தின் காட்சிச்சாலையும் ஓரளவுக்கு நன்றாகவே இருக்கிறது.

விஞ்ஞான விந்தைகள்:

தூதுவராலயங்களின் கண்காட்சியி லிருந்து புறப்பட்டு நேரே சென்றால், கனி யாட்டு விழாவிலேயே முக்கிய பகுதியான விஞ்ஞானப் பகுதிக் கண்காட்சிக்கு வந்து சேருகின்றோம், விஞ்ஞானம் படிக்கும் மாணவர்கள் தமது சொந்த முயற்சி யினாலேயே செய்து வைத்துள்ள பல பொருள்கள் எம்மை அங்கு மனமுவந்து வரவேற்கின்றன.

இப் பகுதியில் ரேடியோ ட்ரான்ஸ் மிட்டர் ஒன்றைப் பார்த்தேன். சர்க்கரைச் சக்கையும், கள்ளு மண்டியும் சேர்ந்து மது பானமாக மாறுவதைக் கண்டேன். முகத் துக்குப் பூசும் பவுடர், சவரம் செய்த பின் னர் போடும் வாசனைத் தைலம், சவர்க்காரம், உதட்டுச் சாயம் முதலிய அழகுப் பொருள் களும் அங்கு காணப்பட்டன. இவற்றை யெல்லாம் செய்தவர்கள் இந்துக் கல்லூரி மாணவர்களே! இந்த 'மேக் அப்' பகுதி பெண்பாலாரைத் தன் பக்கம் ஈர்த்தது என்று சொல்லவும் வேண்டுமா?

மின்சாரியில் ஒன்று ஓடுவதைப் பார்த் ததும், அதில் ஏறிச் செல்லத்தான் ஆவலாக விருந்தது. தொலைபேசி ஒன்றை எமக்கு அருகிலேயே கொண்டு வந்து நிறுத்திவிட்ட னர் மாணவர்கள். மோட்டார் சக்தியின் பல்வேறு கட்டங்களையும் விளக்கும் விதத் தில் சில கருவிகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. கலங்கரை விளக்கு அசல் கலங்கரை விளக் காகவே இருந்தது. ஒரு இடத்தில், மூன்று வளையங்கள் காற்றில் மிதந்து ஆடிக் கொண்டிருந்தன; அருகில் டேபிள் டென்னிஸ் பந்துகள் மூன்றும் அப்படியேதான் ஆடின.

இது எப்படி என நான் கேட்ட போது, என்னைச் சுற்றிக் காண்பித்த விஞ்ஞான ஆசிரியர் பிறகு கூறுவதாகச் சொல்லி விட்டுப் பின் சொல்லவில்லை. மறந்து விட்டார் போலும்! மந்திரம் மந்திரமாகத் தானே இருக்க வேண்டும்.

பிராணிகள் உலகம்

இன்னொரு பகுதியில், பிராணிகளின் வளர்ச்சி, அவற்றின் பழக்க வழக்கங்கள், உருவ அமைப்பு இவைபற்றி விரைவாக விளக்கும் வகையில் பல படங்களும், பொருள்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. உயிரினம்பற்றி அறிய விரும்புவவர்கள் எவர்க்கும் இந்தப் பகுதியிலுள்ள மாணவர்கள் தக்கவிளக்கமும், விபரமும் அளிக்கத் தயாராக விருக்கின்றனர். இங்கு எனக்கு விசேஷமாகப் பிடித்தது ஒன்று இருந்தது. இது என்ன தெரியுமா? 'கமெரா' இல்லாமலே, ஒரு சாதாரண இலையின்மூலம் படம்பிடிக்கும் காட்சியேயாகும்.

அணுச்சக்தி

அணுச்சக்தியின் அமைப்பு, அணுச்சக்தி மின்கருவி ஒன்றின்மாதிரி, அணுச்சக்தி இயங்கும்விதம் இவை பற்றிய விபரங்கள் எல்லாம் அணுச்சக்தியை எமக்கு அறிமுகப்படுத்திவைக்கின்றன. எனக்குப் பக்கத்திலே, இந்த விஞ்ஞான சாதனைகளைப் பார்வையிட்டுக்கொண்டு வந்தனர் மூன்று, நான்கு ரூஷிய தூதுவராலய உத்தியோகத்தர்கள். மின்சாரரயில், அணுச்சக்தி, மின்கருவியின் மாதிரி இவற்றைப் பார்த்து அவர்கள் பாராட்டியபோது, இரதுக்கல்லூரி ஆசிரியர்களையும், மாணவர்களையும் எண்ணியார்தான் பெருமை யடையமாட்டார்கள்.

சரித்திரக் காட்சிகள்

விஞ்ஞானப் பகுதியிலிருந்து பிரிய மனமில்லாது பிரிந்து, சரித்திர, பூமிசாஸ்

திர, குடியியற் கண்காட்சியைப் பார்க்க அடுத்த பகுதிக்குள் இறங்கினேன். அங்கு, யாழ்ப்பாணத்தின் பல்வேறு மண்வகைகளைக் காட்டும் மாதிரி, இலங்கையிலுள்ள மலைநாட்டின் மாதிரி, கொழும்புத்துறை முகத்தின்மாதிரி, கல்லோயாத் திட்டப் பிரதேசத்தின் மாதிரி இப்படிப் பலமாதிரி மாதிரிகள் இருந்ததைக்கண்டு மகிழ்ந்தேன். இம்மாதிரி மாதிரிகள் மாணவர்க்கு மிகவும் உபயோகமானவை என்பதை அவற்றை நேரிற்பார்க்கும்போது தானாகவே விளங்கும். சரித்திர சம்பந்தமாகப் பேரரசுகளின் வளர்ச்சி, வீழ்ச்சி இவைபற்றியும், வேறு பல தேசப்படங்கள், அட்டவணைகள் மூலம் சரித்திரம் விளக்கப்பட்டிருந்தது. இலங்கைத் தேசப்படத்துடன் கூடிய பொதுத் தேர்தல் விபரங்கள் பயன்மிக்கவை.

சரித்திரப் பகுதியில், இலங்கையில் அகப்பட்ட பல்வேறு நாணயங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் மூன்று நாணயங்கள் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. ஒன்றில் சிவன், பார்வதி உருவங்கள் இருக்கின்றன. மற்றதில், ல என்ற தமிழ்ச் சொல் காணப்படுகின்றது. மூன்றாவதில், சேது என்று தமிழில் அழகாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கலை நிகழ்ச்சிகள் நல்ல முறையில் ஏற்பாடாகியுள்ளன. இன்னிசைக் கச்சேரிகளுக்கும் குறைவில்லை, கினிமா நட்சத்திரங்களும் இவ்விழாவுக்கு வருகை புரிவார்களென எதிர்பார்க்கலாம்.

இக்களியாட்டு விழாவில் உற்சாகம் தரும் அம்சங்களுக்குக் குறைவில்லை. விஞ்ஞான ஆசிரியர்களின் மேற்பார்வையில் விஞ்ஞானப்பகுதி மாணவர்கள் ஆக்கியுள்ள பொருள்களைக்கொண்டவிஞ்ஞானப் பொருட்காட்சி ஒன்றே போதும் — தினசரி இந்தக்

களியாட்டு விழாவைப் பார்க்கத் தூண்டு வதற்கு. எமது நாட்டின் இளைஞர்கள் வருங் காலத்தில் சிறந்த விஞ்ஞானிகளாக மிளிர் வார்கள் என்பதற்கு உறுதி கூறும் வகை யில் அமைந்துள்ள இக்கண்காட்சிக்குப் பொறுப்பான ஆசிரியர்களையும், மாணவர்க ளையும் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது.

இவ்விளைஞர்கள் மேல்வகுப்புக்களில் படித்து, வாழ்க்கையில் முன்னேறுவதற்கு வழிவகுக்கவே இக்களியாட்டு விழாவும், பொருட்காட்சியும் நடைபெறுகின்றன என் பதை நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுதல் அவசியம். இவர்களின் மேற்படிப்புக்கான கட்டடம் ஒன்றிற்காகவே இந்தவிழா நடை பெறுகிறது.

இவ் விழாவில் காணப்படும் சித்திரக் காட்சி மாணவர்களின் கைத்திறனுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

இவ்விழாவின் காரியதரிசிகளில் ஒருவ ரான திரு. கே. வி. மயில்வாகனம் பொதுச் சேவையில் ஆர்வமும் ஊக்கமும் நிறைந்த வர். எத்தனையோ களியாட்டு விழாக்களை நிர்வகித்து வெற்றிகண்டவர். இவருடன் கூடவே காரியாதிக்காரி திரு. ச. ஸ்ரீநிவாச னும் உழைத்து வருகின்றார். விழாவில் ஏற் பாடாகிவரும் கலாநிகழ்ச்சிகள் இவர்களின் மேற்பார்வையில் சிறப்புற்று விளங்குகின் றன.

இவர்களுக்கு உறுதுணையாகப் பல் வேறு செயற்குழுவினரும் ஆர்வத்துடன் உழைத்து வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

தேசியக்கல்வி:—“தேசத்தின் வாழ்வுக்கும், மேன்மைக்கும் தேசியக்கல்வி இன்றியமையாதது. தேசியக்கல்வி கற்றுக் கொடுக்காத தேசத்தை தேசமென்று சொல்லுதல் தகாது. அது மனிதப் பிசாசுகள் கூடி வாழும் விஸ்தாரமான சுடுகாடேயாம். இந்த விஷயத்தை தாகூர், ஆரிபெஸண்ட், நீதிபதி மணிஅய்யர், முதலிய ஞானிகள் அங்கீகரித்து, நம் நாட்டில் தேசியக் கல் வியைப் பரப்புதற்கரிய தீவிரமான முயற்சிகள் செய்கின்றனர். ஆதலால், இதிற் சிறிதேனும் அசிரத்தைபாராட்டாமல், நமது தேசம் முழுதும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மேற்கூறியயடி பாட சாலைகள் வைக்க முயலுதல் நம்முடைய ஜனங்களின் முதற் கடமையாகும்.

—பாரதியார்.

சிவத்திரு மு. மயில்வாகனனார்

சிவந்த மேனி, நீறு பூசிய நெற்றி, புன்னகை தவழும் திரு முகம், குளோஸ் கோட்டுடன் அங்கவஸ்திரம். இவைகளை மறக்க முடியாது. இவைகள் யாருக்குச் சொந்தம்?

சைவமும் தமிழும் இன்றும் மங்காது பேர்ஒளிவீசும் வேலணைக் கிராமம் எமக்கெனத் தந்த பெரும் பேறு இவர். தமிழும் ஆங்கிலமும் திருந்தக் கற்ற நல் ஆசானாகிச் செயலாற்றிய பண்பாளன் இவர். இளமையிலேயே வேண்டாத நவ நாகரிகம், தீண்டாத செம்மைச் சைவ வாழ்வு, சிவநெறி நிற்கும் பண்புடையாளர் தொடர்பு, இவைகளினால் உருவாக்கப் பெற்றுத் திரு வேறிய வாழ்வு இவர் வாழ்வு.

அடியேனுக்குத் தெரிந்த காலம் தொட்டு சைவபரிபாலன சபையின் செயலாளனாகத் தொண்டாற்றியும், கல்லூரியிற் சிவநெறி பரப்பும் பொறுப்பேற்றும் இப் பெருமகனார் புரிந்த தொண்டு எம் உள்ளங்களை விட்டு என்றும் அகலாது.

இப்பெரியார் வாழ்வும் தொண்டும் ‘குறிக்கோளிலாது கெடும்’ எம் மவர்க்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கம். குறை கூறுவாரிடம் வெறுப்போ, புகழ்வாரிடம் உவப்போ இன்றி எல்லாம் சிவத்தொண்டு, “நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே” என்று வாழும் சிவத் தமிழ் வாழ்வு எமக்கோர் எடுத்துக்காட்டு

இத்தனைக்கும் இருப்பிடமாம் என் ஆசிரியப்பெருமான் சிவத்திரு. மு. மயில்வாகனனார். அவர்களை நினைக்கும் போதெல்லாம் சேக்கிழார் பெருமான் காட்டும் சிவகோசரியாரின் நினைவுதான் என் உள்ளத்தில் தோன்றும்.

உறைத்த சிவபக்தி, அயராத தொண்டு, நெறி நிற்கும் சைவ வாழ்வு முதலாம் பண்புகளின் உருவம் சிவத்திரு. மு. மயில்வாகனனார். இப்பெரியார் வாழ்வும் தொண்டும் எமக்குப் பயன்பட, வழிகாட்ட, நீடுநிலைக்க இறைதான் பணிகின்றோம்.

—திருவாளர் க. சிவராமலிங்கம்.

“நமக்குள்ளே நாம் களங்கமற்றவர்களாக இருந்தால், உலகம் நம்மை நாடி வரும். இதில் தடையே இல்லை”.

—எம்ர்ஸன்.

திருவாளர் மு. சேல்வத்துரை

ஆ ன் ற வி ன் த ட ங் கி ய
கொள்கை, காய்தல், உவத்தல்
இன்றி எவரையும் எதனையும் சம
மாக நோக்கும் தன்மை அலையடங்
கிய சமுத்திரம் போன்ற தோற்றம்,
வகுப்பறைக்கு வெளியே கேட்காத
பேச்சு — ஆனால் மாணவர்க ளெல்
லோர்க்கும் தெளிவாக விளங்கும்
பேச்சு—இத்தனையும் கொண்ட ஓர்
ஆசிரியர் யார் என்றால், அவரிடம்
படியாத மாணவர்கள் கூடத் திரு
வாளர் மு. சேல்வத்துரை அவர்க
ளைத்தான் சுட்டிக்காட்டுவார்கள்.

இத்தகைய சிறப்பியல்புகள்
அமையப்பெற்ற அவர்தம் சேவைக்
காலம் முடிய இன்னும் நான்
கைந்து வருஷங்கள் இருக்கவும்
இளைப்பாறுகிறார் என்றால் அது
விதியின் வண்ணம்தான்!

தமது முப்பத்தொரு வருஷ
ஆசிரிய வாழ்க்கையில் பதினாறு
வருஷங்களை எங்கள் கல்லூரியில்
பயனுறக் கழித்தவர் இவர். விஷ
யங்களைத் தெளிவாக எடுத்துச்
சொல்லும் தன்மையிலும் தன் கட
மையை இம்மியும் பிசகாது செய்
தலிலும் மாணவரையும் தம்பால்
ஈர்த்துக்கொள்வதிலும் இவர் காட்
டும் திறமை வியக்கத்தக்கது.

விஞ்ஞானம், ரசாயனம் முதலிய
பாடங்களில் நமது மாணவர்க
ளுக்கு அடிப்படைக்கல்வி போதித்
தவர் இவர். ஆரம்ப காலத்தில்
இப்படியான பாடங்களிலே மாண
வர்க்குத் தோன்றும் கசப்பை
இனிப்பாக்கி ஏற்கும் விதமாக இவர்
தமது பணியைச் செய்திருக்கிறார்.
அவர் போட்ட அத்திவாரத்தில்
இன்று நம்மிடையிலும் வெளியி
லும் நிமிர்ந்து நிற்கும் கோபுரங்
கள் பல. இப்படிச் சிறந்த ஓராசி
ரியர் தமது காலத்துக்கு முன்பே
இளைப்பாறுவது ஆசிரிய உலகத்
துக்கும் சிறப்பாக நம் கல்லூரிக்கு
ஒரு பெரிய நஷ்டம்.

இளமையிலேயே இவரைப் பீடி
த்த குடர்நோய் இவருடைய கல்
விப் பயிற்சிக்குத் தடை செய்தது
மட்டுமன்றி சேவைக் காலத்திலும்
இடர் விளைவித்துவிட்டது. நல்லா
சிரியர் ஒருவர்க்கு இப்படியான
ஒன்று வந்ததையிட்டு நாம் கவ
லைப்படவேண்டியவர்களாகிறோம்.

எனினும் இவர் தமது ஓய்வுக்
காலத்தில் நல்லாறுதலும் உடற்
சுகமும் பெற்று நீடுவாழ இறை
வனை வேண்டுகிறோம்.

— பழைய மாணவன்

“நீ அதிகமாகப் பேசும்போது சிந்தனையில் சரிபாதி
கொலைசெய்யப்பட்டுவிடுகிறது”.

—கலில் இப்ரான்.

Phone : 585

T'grams : MANSOORA

Visit:

THE MOST POPULAR JEWELLERS

IN THE CITY

நங்கையர் விரும்பும் அழகு

நகைகள்

காலத்திற்கேற்ற புதிய

டிசைன்களில்

பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

K. N. M. MEERAN SAHIB,

52, 54 KANNATHIDY

::

JAFFNA

உங்கள் கட்டிடங்களுக்கு

வேண்டிய எல்லாவிதமான

இரும்புச் சாமான்களுக்கும் எங்களிடம் விசாரியுங்கள்

போன்: 697

கேடர் வகைகள் எல்லாச் சைஸ்களும்

சிமெந்து (காங்கேசன்)

உருண்டைக் கம்பிகள் ” ”

தீந்தை வார்னிஸ் வகைகள்

கொங்கிறீற் வலைகள் எல்லா வகைகளும்

டிஸ்ரம்பர் எல்லா நிறங்களிலும்

பி த்த னை ப் பூ ட் டு, பி ணை ச் ச ல் வ கை க ளு ம்

எங்களிடம் குறைந்த விலைக்குப் பெறலாம்

சண்முகம் ஸ்ரோர்ஸ்,

222, ஆஸ்பத்திரி ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

சி. முத்துக்குமாரு அன் சன்

— நகை வியாபாரம் —

175, காங்கேசந்துறை ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

ஓடர்நகைகள் குறித்த தவணையில்

உத்தரவாதத்துடன் செய்து கொடுக்கப்படும்

S. Muttukumar & Son

Prop;- S. M. KANAGARATNAM

Manufacturing Jewellers & Gems Merchant

V. P. P. Orders will be promptly executed

175. K. K. S. Road.

JAFFNA.

THE JAFFNA
MUTUAL BENEFIT FUND CO. LTD.

Established 1918

BANKERS

Authorised Capital Rs. 800,000-00

Amount of Calls made Rs. 616,313-00

SHARES 8000 Shares of Rs. 100/- 80 monthly instalments of Re. 1/- per share will earn Rs. 100/- for each at the end of the period. Shares issued all times.

CURRENT ACCOUNTS opened and interest allowed at 1% per annum on the average monthly balance when it does not fall below Rs. 500/-

FIXED DEPOSITS received for periods of 12 & 36 months and interests allowed 6% & 8% respectively.

DRAFTS issued on the National and Imperial Banks to Colombo and the Principal Cities of India. Remittances to and from F. M. S. by special arrangements.

LOANS on the security of Jewels a speciality.

(Part payments accepted)

For Further Particulars Apply To:

S. KANAGASABAI,
SHROFF.

அழகான போட்டோக்களுக்கு

ஞானம்ஸ் ஸ்கூடியோ

ஸ்ரான்லி வீதி

யாழ்ப்பாணம்

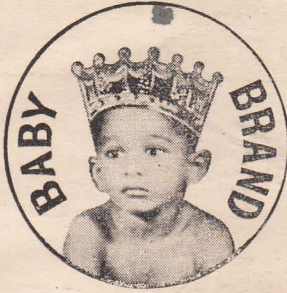
வல்வெட்டித்துறை
சுப்பிரமணியன் சோடா

கம்பெனி தயாரிக்கும்

பேபி மார்க்

ஸ்பெஷல் பானங்களையே

அருந்துங்கள்.

DRINK
BABY BRAND
SPECIALS

Manufactured by the
SUBRAMANIAN AERATED
water manufactory,
VALVETTITHURAI

யாழ்ப்பாணக் கிளை

ரூஜு ஸ்ரோர்ஸ்

2/B, ஸ்ரான்லி வீதி

யாழ்ப்பாணம்

RAJU STORES

2/B, STANLEY ROAD

JAFFNA

✽

நேரடி இறக்குமதியாளர் :

பழச்சத்துக்கள்

பழரசங்கள்

கலர் தினுசுகள்

பேக்கரி சாமான்கள்

லேபல் தினுசுகள்

வாசனைத் திரவியங்கள்

தண்ணீர்ப் பம்புகள்

எலக்ட்ரிக் மோட்டார்ஸ்

டீசல் என்ஜின்கள்

நெற்குத்தும் இயந்திரம்

மாவு அரைக்கும் இயந்திரம்

இரும்புச் சாமான்கள்

மண்ணெண்ணெய் அடுப்புகள்

என்ஜின்களுக்கும்

தண்ணீர்ப் பம்புகளுக்கும்

தேவையான உபகரணங்கள்

மொத்தமாகவும்

சில்லறையாகவும்

எம்மிடம் பேறலாம்.

A.
A.K.S.
S.

JEWEL HOUSE

JAFFNA.

A.
A.K.S.
S.

JEWELS

AND

DIAMONDS

DIAL 519

ஏ. கே. எஸ்.

நகை மாளிகை

யாழ்ப்பாணம்

